
Fest-Gebete
der
Israeliten

MACHSOR.

Die sämmtlichen

Festgebete der Israeliten

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Theilen.)

Vierter Theil.

Für das Versöhnungsfest.

1901.

Josef Schlesinger's Buchhandlung

Wien, I., Seitenstettengasse 5.

Budapest, Königsgasse 1.

Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ:

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ:

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ.
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן
בֵּיתֶךָ. וּמְקוֹם | מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ
עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ
עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

מה Wie schön sind deine Hütten Jakob, deine Wohnungen Israel! Deiner Vaterhuld vertrauend, trete ich ein, Herr, in dein Haus, und beuge mich vor dir in deinem heiligen Tempel in Gottesfurcht. Mit der innigsten Lust und Liebe trete ich ein, Herr, in dein Haus, betrete ich die Stätte, wo du thronest in deiner Herrlichkeit. Ich beuge mich, ich bücke mich, ich beuge das Knie vor dir, meinem Gott, der mich geschaffen. Möge mein Gebet vor dich gelangen in einer gnadenreichen Stunde. Gott, in deiner Gnadenfülle erhöre mich und sende mir deine Wahrheit und dein Heil! Amen!

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל. הַט־
אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְּצֶדֶק
אֶחֱזֶה פָנֶיךָ. אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ
תְּמוּנָתֶךָ. וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ.
אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ. בְּנָשְׂאִי יָדַי
אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא
וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָנֶיךָ

אני Ich rufe Dich an, o, so erhöre mich, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr, merk auf mein Gebet. Aus Gnade will ich Dein Antlitz schauen, und wachend mich ergötzen an Deiner Gottesgestalt. Ich vertraue Dir, Ewiger, rufe mir zu: Du bist mein Gott! Vernimm mein lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe; wenn ich meine Hände aufhebe zu Deinem heiligen Chore. Ewiger, mein Gott! ich flehe zu Dir und Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger; rufe ich; Dich, mein Gott flehe ich an. Laß Dein Antlitz leuchten über

עַל־עַבְדֶּךָ. הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ. וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה. אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי:

Deinen Knecht, hilf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwiederst mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbeschwichtigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

שיר Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Laß in des Ewigen Haus uns gehen." Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mögest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören danke ich dem Ewigen.

איתא בגמ' ברכות דף ל"ב ע"ב חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ואח"כ מתפללין דהיינו ששהו שעות להעיר כוונה של התפעלות ולהכין לבבם בטהרת הרעיון לאביהם שבשמים להתפלל עליו במחשבה טהורה וע"כ נהגו חסידי עליון ואנשי מעשה הבאים אחריהם כדמלאכו בהכנסם שוהים קדמונים לישב מעט אחר אמירת פסוקי מה טובו לומר פסוק זה:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וישהה מעט ויאמר תפלה זו.

מִי אָנֹכִי שֶׁאֶזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא. וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹטֵא וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשַׂי הָרָעִים. וַאֲנִי בָּשָׂר וָדָם עָפָר וָאֵפֶר. וְאֵינִי כְדַאי וְרָאוּי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כַּמָּה פְּעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי לַעֲמוֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְנוֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל כָּל הָעַוֹלוֹת וְסִבַּת כָּל הַסִּבּוֹת אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו. וְרוֹצֶה בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ:

תפלה לשליח צבור.

לאומרה בכוונה ובכתב ובהכנה קודם כל תפלה ותפלה.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמוץ הלב. מח במוכמח כוה אחד אל חי דין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי ושמע תפלתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי המסכימים עמי בתפלתי ותכלול תפלתי עם תפלות הישרות והנקיות אשר יעשו ישראל. ותתחור תחת כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משה (ר״ת מנשה). ואל־יבושו בי שולחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. אמן סלה: יהי לרצון לפניך איום שתתן לי קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים וחזק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וחזק מאד. אמן סלה:

תפלה אחרת לש״ץ.

הנני העני ממעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באתי לעמוד ולהתחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאיני כדאי והגון לכך. על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. יי יי. אל רחום וחנון אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך לעמד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יכלמו בי בפשעי ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפלתי כתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה וזקנו מגודל וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות. ותגער בשטן לבל ישטינני: ויהי נא דגלנו עליך אהבה. לכל פשעים תכסה באהבה. וכל צומותינו ועינויינו תהפוך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים ולשלום האמת והשלום אהבו ואל יהי שום מכשול בתפלתי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל המלאכים שהם בעלי תפלות יביאו תפלתי לפני כסא כבודך ויציגו אותה לפניך בעבור כל הצדיקים

תפלה לשליח צבור

וְהַחֲסִידִים הַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים וּבַעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים ברוך אתה שומע תפלה:

קבלה מהר"ם ז"ל שיאמר הש"ץ ד' פסוקים אלו אחר התפלה הנ"ל:

יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי:
הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה:
וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיְיָ תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ:
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה:

תפלת מנחה לערב ראש השנה

Man sagt פרשת הקרבנות.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד

אשרי Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen! Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

תהלה Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, gütig in allen

בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Hallelujah! lobet Gott den Herrn.

ש"ץ אומר ס"י קדיש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

כי Wenn ich rufe den Namen Gottes, so gebet Gott die Größe.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

אדני Herr, eröffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

ברוך Gelobt seiest du, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs; du, der große, mächtige, und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott der in Güte und Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens Willen in seiner Liebe.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild! Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מכלכל Der verpfleget die Lebenden, in seiner Milde, und belebet die Todten, in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit; der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

Denn Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seiest du, Gott, der belebet die Todten.

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, heiliger Weltengott!

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

אתה Du begnadigest den Menschen mit Verstand, und in deiner Lehr' und Offenbarung ist ihm die verständige Erkenntniß gegeben. Begnadige uns aus deiner Gnadenfülle mit Erkenntniß, Einsicht und Verstand. Gelobt seist du, Gott, der da begnadiget den Menschen mit seiner Erkenntniß.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ

השיבנו Vater, führe uns ein in deine Lehre, und würdige uns der nähern Erkenntniß und Anbetung, Herr, in deinem Heiligthume. Gib, daß wir aus jeglicher Verirrung in der vollkommensten Sinnesänderung

---

*) קרושה לש״ץ.

Vorb. נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם. כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

נקדש Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelshöhen — wie es geschrieben steht durch deinen Propheten: Und es rufet der Eine dem Andern zu, und spricht:

Gemeinde u. Vorb. קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

Vorb. לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

לעמתם Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: gelobt —

Gemeinde u. Vorbeter בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ובדברי Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben:

Gemeinde u. Vorbeter יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ימלוך Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Halleluja!

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

לדור Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weichet nie und nimmer aus unserm Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott.

בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ׀ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל ׀ לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ

und Belehrung zu dir wiederkehren. Gelobt seist du, Gott, der an solcher Sinnesänderung und Belehrung hat sein Gefallen.

סלח Vergib uns, Vater, wo wir gesündiget, und verzeihe uns, Herr, wo wir uns vergangen: denn du bist es, der vergibt und versöhnet. Gelobt sei du Gott, Allerbarmender, der so oft und so Vieles uns vergibt.

ראה Schau auf uns, Herr, in unserer Erniederung, und streite du unsern Streit für uns; erlöse uns — bald um deines heiligen Namens willen; du bist ein mächtiger Erlöser. Gelobt seiest du, Gott, Erlöser Israels!

רפאנו „Heile uns, Gott, und wir sind geheilet; hilf uns, und es ist uns geholfen; denn du bist unser Ruhm und Stolz!“ Sende du uns eine vollkommene Heilung und Genesung für jedes Leid und Weh; du bist der allwaltende, allesvermögende Gott und Herr, ein treuer Arzt, verläßlich und voll Erbarmen! Gelobt seist du, Gott, der heilet die Kranken Israels!

ברך Segne uns, Gott und Herr, das Jahr und alle seine Erzeugnisse und Erträgnisse zum Guten! Gib Segen der Erde! Sättige uns aus deiner Gnadenfülle; segne uns das Jahr, daß es eines der besten sei reich an allen Gütern deiner Huld. Gelobt seist du Gott, der da segnet die Jahre.

תקע Laß ertönen die große Posaune zu unserer Erlösung, und erhebe du das Banner, um das sich sammeln und einigen unsere Verbannten. Einige uns und sammle uns von allen vier Enden und Ecken der Welt. Gelobt seist du, Gott, der da sammelt die Zerstreuten seines Volkes Israel!

השיבה Setze unsere Richter wieder ein wie ehedem, und unsere Räthe wie einst in alter Zeit; wende ab

יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט׃

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם | מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים | מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים׃

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת | סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

von uns Kummer, Noth und Klage, und regiere du, Gott, allein über uns, in deiner Liebe und Barmherzigkeit, auf daß wir gerechtfertiget werden im Gerichte. Gelobt seist du, Gott, Herr, der da liebet das Recht und das Gericht.

ולמלשינים Den Lästerern möge keine Hoffnung bleiben; die den Frevel üben, die mögen in dem Augenblicke vergehen; das Reich des Uebermuthes möge zu Grunde gehen, ausgerottet und getilgt sein, und er vor dir sich demüthigen bald und in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der dem Feinde bricht die Kraft und demüthiget den Uebermuth.

על Ueber die Frommen und Gerechten, über die Alten und Weisen deines Volkes Israel; über seine Schriftkundigen, die das Gotteswort uns erhalten; über die Fremden, die im Glauben und im Rechte sind; über uns Alle, die wir deinem göttlichen Worte nachgehen und anhängen — möge walten dein Erbarmen, Herr! Gib allen, die da hoffen und vertrauen auf deinen Namen in Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn, und gib uns mit ihnen dereinst unser Theil in der Ewigkeit, auf daß wir nicht beschämt werden in unserer Hoffnung, wo wir auf dich vertrauen. Gelobt seiest du, Gott, du die Stütze, du die Zuversicht der Frommen und Gerechten.

ולירושלים Ueber Jerusalem, die Gottesstadt, möge dein Erbarmen walten, und deine Herrlichkeit darin, wie du, es uns hast verheißen. Erbaue sie nächstens und in unsern Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit, und richte in ihr bald wieder auf den Thron, auf dem einst David saß, und gib ihm Bestand und Festigkeit. Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet.

את Den Sprößling Davids, deines Knechtes, laß in Bälde wieder aufsprießen, und sein Haupt sich erheben in deinem Heile; denn auf dein Heil hoffen wir alle Tage. Gelobt seist du, Gott, der das Horn des Heiles läßt sprießen.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שמע Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfahre mild und schonend und barmherzig, Herr mit uns. Empfange mit Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten, denn du bist ein Gott, der da erhöret das Gebet und die Wünsche höret, die wir mit Andacht und Innbrunst des Herzens dir vertrauen. Laß uns nicht leer von dir weggehen! du erhörest das Gebet deines Volkes Israel in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott der da erhöret das Gebet.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feuerigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

Während der Vorbeter dieses מודים sagt, betet die Gemeinde leise das unter der Linie stehende מודים דרבנן *)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit;

---

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מודים Wir danken dir, und bekennen vor dir, daß du bist Gott unser Herr, der Gott unserer Väter, der Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, unser Bildner der Alles hat geschaffen und gebildet vom Anfange an! Dank und Lob und Preis deinem großen und heiligen Namen dafür, daß du am Leben uns erhalten, uns Verstand gegeben. So gib uns ferner Leben und Bestand, sammle die Zerstreuten, vereinige uns in deinen heiligen Hallen, daß wir achten lernen dein göttliches Gesetz und deinen Willen thuen, und dir dienen mit einem ganzen, ungetheilten Herzen so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist du, Herr, dem aller Dank gebührt.

der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr, in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שלום Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Gelobt seist du, Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל

מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר התפלה עם קדושה, ואומר קדיש שלם.

בשל"ה אחר תפלת מנחה יש לומר תפלה זו :

אָחוֹת קְטַנָּה תְּפִלּוֹתֶיהָ. עוֹרְכָה וְעוֹנָה תְהִלּוֹתֶיהָ. אֵל נָא רְפָא נָא לְמַחֲלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: בְּנֹעַם ׀ מִלִּים לְךָ תִקְרָאֶה. וְשִׁיר וְהִלּוּלִים כִּי לְךָ נָאֶה. עַל מָה תַּעֲלִים עֵינֶיךָ וְתִרְאֶה. זָרִים אוֹכְלִים נַחֲלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: רְעֵה אֶת צֹאנְךָ אֲרָיוֹת זָרוּ. וּשְׁפֹךְ חֲרוֹנְךָ בְּאוֹמְרִים עָרוּ. וּבְנַת יְמִינְךָ פָּרְצוּ וְאָרוּ. לֹא הִשְׁאִירוּ עוֹלְלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: מָתַי תַּעֲלֶה בִתָּךְ מִבּוֹר. וּמִבֵּית כֶּלֶא עוֹלָה תִּשְׁבּוֹר. וְהַפְלֵא פְּלָא בְּצֵאתְךָ כְּגִבּוֹר. לְהָתֵם וְכַלֵּה מַחֲלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: חִילָה קָבְעוּ הַגּוֹי כֻּלּוֹ. וְטוֹבָה שָׁבְעוּ וּבָזְזוּ אִישׁ לוֹ. וְלִבָּהּ קָרְעָה וּבְכָל זֹאת לֹא מִמְּךָ נָעוּ מַעְגְּלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: זְמִירוֹת הַבַּת וְחֶשְׁקָהּ תַּגְבִּיר. לַחְפּוֹץ קִרְבַת דּוֹדָהּ וְתַעֲבִיר. מִלֵּב דַּאֲבַת נַפְשָׁהּ וְתָמִיר. לְבַקֵּשׁ אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֶיהָ.

תכלה שנה וקללותיה: נחה בנחת לנוה רבצה. רב נזנחה מדוד חפצה. והיא כסורחת עלתה נצה. לא הבשילו אשכלותיה. תכלה שנה וקללותיה: חזקו וגילו כי שוד גמר. לצור הוחילו בריתו שמר. לכם ותעלו לציון ואמר סלו סלו מסלותיה. תחל שנה וברכותיה:

סדר ערוב תבשילין

Wenn der zweite Festtag auf Freitag fällt, nimmt man am Vorabende des Festes ein Brod und ein Gericht und sagt folgendes:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

ברוך Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! der du uns durch deine Gebote geheiliget und uns befohlen hast das Gebot des Erub.

בהדין ערובא יהא שרא לנא למיפא ולבשלא ולאטמנא ולאצלויי ולאדלקה שרגא ולמעבד כל צרכנא מיומא טבא לשבתא: לנו ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת:

בהדין Durch diesen Erub sei es uns erlaubt, zu backen, zu kochen, die Speisen warm zu erhalten, zu braten, Lichter anzustecken und überhaupt alles Nöthige von diesem freitägigen Feste auf den Sabbath zu verrichten, sowohl uns als jedem Israeliten, der in diesem Orte wohnt.

סדר ברכת הדלקת הנרות.

Am Vorabende des Sabbaths wird erst angezündet und dann die ברכה gesagt, am Vorabende eines Feiertages aber zuerst die ברכה gesagt und dann angezündet.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של (am Sabb. שבת ושל) יום טוב:

קַבָּלַת שַׁבָּת.

Wenn der Vorabend des Festes am Freitag ist, wird nach dem Mincha-Gebet dieses gesagt.

צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ. נָרִיעָה
לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו
בְּתוֹדָה. בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
מֶחְקְרֵי־אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם
וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו
יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ
עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ.
וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן
יָדוֹ. הַיּוֹם | אִם בְּקֹלוֹ
תִשְׁמָעוּ: אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
כִּמְרִיבָה. כְּיוֹם | מַסָּה
בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ
פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט
בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב

לכו Kommt, laßt uns lobsingen dem Herrn, jubeln vor dem Hort unsers Heiles! Laßt uns ihn mit Dank empfangen, mit Sang und Klang jubeln vor ihm. Denn groß ist Gott, allmächtig, ein großer Herr, Herr über alle Götter! In seiner Hand sind die unerforschten Tiefen der Erde, und die himmelstrebenden Berge sein. Sein ist das Meer, er hat es geschaffen, und das trockene Land, das haben seine Hände geformt. Kommet, lasset uns bücken und beugen, das Knie beugen vor Gott, unserm Schöpfer! Denn er ist unser Gott, wir das Volk, die Heerde, die er leitet an seiner Hand — heute, wo ihr horchet auf seine Stimme!

Darum verhärtet nicht euer Herz wie bei Meribah, wie an dem Tage bei Massa in der Wüste. Da versuchten mich eure Väter, und stellten mich auf die Probe, obgleich sie wohl geschauet mein Wirken. Vier-

zig Jahre hatte ich ein Widerwillen an dem Geschlechte, und sprach: die sind ein irr- und widersinnig Volk, die kennen nimmer meine Wege; und ich schwur in meinem Zorne; die gehen nimmer ein in meine Ruhestätte.

שירו Singet Gott ein neues Lied, singet Gott alle Welten! Singet Gott, lobet seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, unter allen Nationen von seinen Wundern. Denn groß ist Gott, gepriesen über Alles, furchtbar, erhaben über alle Erdengötter. Denn die Götter der Völker, das sind Götzen, und Gott hat den Himmel gemacht! Pracht und Glanz zieht vor ihm her, Macht und Herrlichkeit ist in seinem Heiligthume. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker, gebet Gott die Ehr' und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, nehmet Gaben und gehet ein in seine Höfe. Bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke, zittert vor ihm, alle Welt! Sprechet unter den Völkern: Gott regieret, darum steht auch fest die Welt, und wanket nicht! er richtet die Völker in Rechtlichkeit.

Es freuen sich die Himmel, und es jauchzet die Erde, es

הֵם. וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי:
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם
יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:
צו שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ.
שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ
לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם
לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם |
כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא
עַל כָּל־אֱלֹהִים: כִּי | כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַייָ
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו. עֹז וְתִפְאֶרֶת
בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַייָ
מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַייָ
כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד
שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו
כָּל הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ
מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־
תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים:
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ

יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז
שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ
כָּל־עֲצֵי יָעַר׃ לִפְנֵי יְיָ ׀ כִּי
בָא. כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ׃
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

צז יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ.
יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים. עָנָן
וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ
לְפָנָיו תֵּלֵךְ. וּתְלַהֵט סָבִיב
צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל
רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים
כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ
כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ
כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים. הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל־
אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח ׀
צִיּוֹן. וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה.
לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי־
אַתָּה ׀ יְיָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־
הָאָרֶץ. מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־

brauset das Meer und was es füllet, es frohlocket die Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde — vor Gott, so er kommet, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt in Gerechtigkeit und die Völker in seiner Wahrhaftigkeit!

97 Gott regieret, da jauchzet die Erde, es freuen sich die Inseln, so viel ihrer sind. Wolke und Nebel um ihn herum, Recht und Gerechtigkeit die Grundfeste seines Thrones! Ein Feuer zieht vor ihm her, und auflodern seine Gegner ringsumher. Seine Blitze erleuchten die Welt; es sieht es und bebet die Erde. Berge zerrinnen wie Wachs vor Gott, vor dem Herrn aller Welt. Verkündet, ihr Himmel sein Recht; daß schauen alle Völker seine Ehre; daß sich schämen Alle, die den Bildern dienen, die sich rühmen ihrer Götzen, vor ihm sich beugen alle Götter! Es höret es Zion, und freuet sich, es frohlocken die Töchter Jehuda's ob deinen Richtersprüchen, Herr, denn du, Gott, bist erhöhet über die ganze Welt, weit erhaben über alle

Götter! Die ihr Gott liebet, hasset das Böse! Er wahret die Seelen seiner Frommen, und rettet sie aus der Frevler Hand. Ein Licht geht auf dem Gerechten, Freude denen, die redlichen Herzens sind. Freuet euch, ihr Gerechten, in Gott, und preiset seine Heiligkeit zum ewigen Gedächtniß.

[illegible] Psalm. Singet Gott ein neues Lied, denn er hat Wunder gethan. Ihm half seine rechte Hand, ihm half sein heiliger Arm.|

Es hat Gott kund gethan sein Heil, vor den Augen aller Völker offenbaret sein göttlich Recht. Er gedachte seiner Huld und seiner Treue dem Hause Israels; es sahen die fernen Enden der Welt das Heil und die Hilfe Gottes. Darum jubelt vor Gott, alle Welt, brechet aus in Freude, in Jubelklang und Sang! Spielet vor Gott die Zither, die Zither und das tönende Saitenspiel! Mit Trompeten und Posaunenklang jubelt vor Gott, dem Könige! Es brauset das Meer und was es füllet, die Welt und die darin wohnen. Die Ströme rauschen und schlagen die Arme zusammen, die Berge stimmen in den Jubel ein —

כִּי־אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ
רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו.
מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר
זָרֻעַ לַצַּדִּיק. וּלְיִשְׁרֵי לֵב
שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים
בַּייָ. וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

צח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַייָ | שִׁיר
חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה.
הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ.
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ:
זָכַר חַסְדּוֹ | וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל־אַפְסֵי אָרֶץ
אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ
לַייָ כָּל־הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ
וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה.
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם
הַיָּם וּמְלֹאוֹ. תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי
בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד
הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי־יְיָ כִּי בָא

vor Gott, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt nach seinem Rechte, die Völker in Gerechtigkeit.

• Gott regieret — es beben die Völker; der da thronet zwischen Cherubim — es wanket die Erde. Gott ist groß in Zion, erhaben ist er über alle Völker. Sie bekennen deinen Namen, der groß ist und furchtbar heilig. Des Königs Macht liebt das Recht, du hast festgestellt die Satzungen des Rechtes, du Recht und Gerechtigkeit gehandhabt in Jakob.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße, er ist heilig!

Moses und Aharon waren unter seinen Priestern, Samuel unter denen, die seinen Namen angerufen; wo sie zu Gott gerufen, hat er sie stets erhöret. In der Wolkensäule redete er zu ihnen; sie wahreten sein Zeugniß und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Gott, unser Herr, du hast sie stets erhöret, hast ihnen manches nachgesehen, wenn du auch geahndet ihr Vergehen.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott, unser Herr.

מזמור Ein Psalm von David.

Gebet Gott, ihr Kinder Gottes, gebet Gott die

לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
• יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים.
יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃
יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרָם הוּא
עַל כָּל־הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב.
אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים.
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב
אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל
בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. קֹרְאִים אֶל־
יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו
וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ
לָהֶם. וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ׃
• מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבוּ לַייָ

בְּנֵי אֵלִים, הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד
וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ,
הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:
קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־
הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם
רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ
בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל, לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים:
קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ:
קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ
מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל
אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת
וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד:
יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ
מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם:

Ehre und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke! Die Stimme Gottes ziehet über die Wasser, der Gott der Ehre donnert, Gott auf den gewaltigen Wassern! Die Stimme Gottes in der Kraft! Die Stimme Gottes in der Pracht! Die Stimme Gottes bricht die Cedern, die Cedern des Libanon zerbricht Gott; läßt sie springen, wie ein Kalb, Libanon und Sirion wie die wilden Stiere. Die Stimme Gottes spaltet sich in Feuerflammen; die Stimme Gottes macht zittern die Wüste; die Wüste von Kadesch erzittert vor Gott! Die Stimme Gottes macht kreisen die Hindin, entblättert Wälder, und in seinem ganzen Tempel spricht alles von — seiner Ehre! Gott sitzet auf den Fluthen, und sitzet da in Ewigkeit — der Weltenherr! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

שם המחבר בראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה,
פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

שמור „Gedanke" und „That" in einem Spruch ließ uns hören der einige Gott. Gott ist einig, sein Name einig, überall genannt in Ehr' und Ruhm und Herrlichkeit!

לקראת Kommt, laßt uns der Sabbathstunde entgegen gehen, sie ist des Segens Quell; vom Ursprung an und Anbeginn von Gott geweihet; im Schöpfungswerke das Letzte, im Schöpfungsplane das Erste!

מקדש Du königlicher Tempel, du heilige Residenz! Steh' auf und geh' heraus aus deiner Verstörung. Nun sitzest du schon lange genug im Jammerthal; dein Erbarmer kommt, er erbarmt sich dein.

התנערי Schüttle ab den Staub, steh' auf, zieh' an dein Festgewand, mein Volk! Durch Isai's Sohn aus Bethlehem nahet dir, mein Herz und Seel', das Heil!

התעוררי Ermuntere dich, ermuntere dich! es geht dein Stern auf. Steig' auf, steig' auf du Gotteslicht! Wach' auf, wach' auf, mein Geist, und sing' dein Lied! Gottes Herrlichkeit, die wird an dir nun offenbar.

לא Darum schäm' dich nicht und scheu' dich nicht, ängstige

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בֶּן־יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי.

dich nicht und gräm' dich nicht — du, mein armes Volk! auf Gott vertrau', er baut die Stadt in ihren Trümmern auf.

והיו Die dich zerstöret, die sind zerstöret; verbannt von Gottes Angesicht, die dich bezwungen. Gott nimmt dich auf, und freut sich dein, wie sich freut der Bräutigam der Braut.

ימין Rechts und links verbreitet sich dein Reich; du fürchtest nichts — als Gott allein. Kommt erst der Mann aus Perez Stamm, ist Freud und Fröhlichkeit in Israel!

בואי Darum zieh' ein in Fried, du des Gatten Kron' und Schmuck, zieh' ein in Freud und Fröhlichkeit! Unter die Treuen und die Gläubigen, die Gott zu seinem Volk erkor, zieh' ein, du gotterkorne Braut! Zieh ein, du gotterkorne Braut!

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

טוב Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief

מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה־תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל־יַד אִישׁ בֶּן־פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם־סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד

עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃ קדיש יתום

sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde, sind verloren in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oel. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

„Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

מעריב ליל ראשון של ראש השנה

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende יתברך

Vorb. בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם

ברכו Lobet Gott den Allgelobten!

Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelspforten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in

---

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יתברך Gelobt und gepriesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der dämmern läßt die Abenddämmerung.

אהבת Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich. Gelobt seist du Gott der liebet sein Volk Israel!

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!

שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden,

וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים ׀ אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם

wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Oel. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen

בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה ׀
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם ׀ מְהֵרָה

מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם ׀ אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם ׀ אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם ׀ אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und

sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמת Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns ans Leben sind gegangen. Er ist es, der Großes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle

מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת
וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים: מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת
עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־
בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ

עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי עָנוּ. וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־

die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgebornen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Kluft, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied mit aller Freudigkeit, und sprachen einmüthig:

מי „Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?"

מלכותך Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses; „das ist mein Gott" riefen sie und sprachen:

ה׳ „Gott regieret in Ewigkeit."

ונאמר Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten:

יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם׃ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ | סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine. Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

השכיבנו Laß uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden; laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um uns herum; halt ab von uns Feind und Pest und Schwert und Hunger, Noth und Kummer! halt ab jedes Hemmniß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüter und Erlöser; du, Gott, der allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. —

ופרוש Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns. Gelobt seist du, Gott, der seinen Gottesfrieden breitet über uns und über sein Volk Israel und über Jerusalem!

Am Sabbath wird auch dieses gesagt.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית

ושמרו „Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten

עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ הש״ץ אומר חצי קדיש.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי

als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert."

תקעו Blaset am Neumond die Posaune, am Vollmond, am Tage unseres Festes, denn das ist Gesetz in Israel, Gottes Recht so in Jakob!

אדני Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist

wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

מי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

ונאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah!

ובכן O daß die Furcht vor dir, Gott unserm Herrn, komme über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmüthigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Name gefürchtet bei Allem was du hast geschaffen.

ובכן Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen: auf daß Friede sei im ganzen Lande, und Fröhlichkeit in deiner Got-

כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ.

וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל

esstadt, und David dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Jisajs, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

ובכן Und es mögen es schauen, die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündenhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du bannest die Herrschaft der Sünde von der Erde.

ותמלוך Da regierest du allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet; in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt; wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte. „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja!“

קדוש Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit.“ Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenherr.

אתה Du hast uns erwählet

unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

ותתן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag und) diesen Tag (zum Angedenken) des Posaunenschalles (in Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage des Gedächtnisses! Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke

הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (am Sabbath)
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה.
יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר
זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה
לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ

uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde es erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Odem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr und seine Herrschaft geht über Alles! (Gott, Gott unserer Väter, hab' Gefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unsern vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte, erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unser Herr, in Liebe und in Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel, und wer da heiliget deinen Namen, an ihm die Ruhe finde.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftig-

בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה

keit; denn du biſt Gott in Wahrheit, und dein Wort iſt Wahrheit, und beſtehet ewiglich! Gelobt ſeiſt du, Gott der ganzen Welt, der da heiliget (den Sabbath,) Iſrael und den Tag des Gedächtniſſes.

רצה Möge dein Volk Iſrael und ſein Gebet dir, unſerm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienſt in den Hallen deines Hauſes, und die feurigen Opfer Iſraels und ſein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienſt in deinem Volke Iſrael dir ſtets und immer wohlgefalle.

ותחזינה Mögen es unſere Augen ſchauen, wenn du wieder einzieheſt in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt ſeiſt du Gott, der wieder einziehet in ſeiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du biſt Gott, unſer Herr, der Gott unſerer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unſeres Lebens, unſer Schild und unſer Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unſer Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unſer Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags ſich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich iſt dein Erbarmen. Allerbarmender! unerſchöpflich iſt deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches ſei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unſer Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכתוב Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל־יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי־לא כלו רחמיך. והמרחם כי־לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ
אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה
נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שלום Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!
Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

בספר Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seiest du, der den Frieden schaffet.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי
נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר
עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה
בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

קדיש תתקבל. קדוש.

Am Sabbath wird vor [illegible] dieses gebetet

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ויכלו „Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott Jakobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

Gem. מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ | שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם | מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

מגן Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottesspruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segensprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiliget, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das der gesättiget hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה

אלהינו Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freund-

בִּמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

קדיש שלם.

fichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden.

Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiliget.

קידוש

Am Sabbath wird zu Hause bei Tisch erst ויכלו bis לעשות gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה (זִכְרוֹן תְּרוּעָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat erwählet vor jedem Volke, uns hat erhöhet über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiliget durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe (die Sabbathtage), den Tag des Gedächtnisses, den Tag (des Angedenkens an den Posaunenschall), da der Posaunenschall ertönet, zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten. Denn uns hast du erwählet, uns geheiliget vor allen Völkern, dein Wort ist Wahrheit und bestehet ewiglich. Gelobt seist du Gott, Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat am Leben erhalten, daß wir erlebt und erreicht haben diese Zeit.

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst."

על Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget, wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und ein.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם | אֶת

עֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום. אדון עולם.

müthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“ Und gesprochen ward von seinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!“

אחרי התפלה מברכין איש את אחיו בזה הלשון:

לזכר: לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵב וְתֵחָתֵם:

לנקבה: לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵבִי וְתֵחָתֵמִי:

נוהגין לאכול תפוח מתוק בדבש בסעודת ליל ראשון של ראש השנה אחר ברכת המוציא ולברך עליו מקודם בורא פרי העץ, ואחר האכילה אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:

שחרית

שיר תהלה

מן ג' תנועות ויתד וג' תנועות ויתד וג' תנועות בדלת וכן בסוגר, ובתוכו כלול י"ג העקרים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם־אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא־יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ.

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

יגדל Groß ist Gott, der Lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist und keine Zeit bestimmt das Sein in ihm.

2) Einzig ist er und keine Einheit wie die seine; unerforschlich, unbegriffen und kein Begriff begrenzet seine Einheit.

3) Er hat keine leibliche Gestaltung und keinen Leib; es gibt kein Bild und Gleichniß für ihn in seiner Heiligkeit.

4) Er war bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen wurden; er, der Dinge Anfang und selber ohne Anfang.

5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe, sein Reich und seine Herrschaft.

6) Den Ausfluß und den Abglanz seiner Weisheit gab er den Propheten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen Ruhm getheilt.

7) So stand keiner mehr in Israel auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet in seiner Eigenthümlichkeit.

8) Die Lehre, darin die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke, gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich treu bewährt in seinem Hause.

9) Gott wechselt nicht mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf, gibt es

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit

אדון Der Herr der Welt, der hat regieret bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Welten „König“ mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit!

Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit Er ist einzig und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts.

ברוך Gelobt seist du Gott,

לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ׃ צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ׃ גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ׃ יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ׃ מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ׃

שיר שורשו מיתד וג׳ תנועות ויתד וג׳ תנועות בדלת וכן בסוגר׃

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא׃ לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃ וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא׃ וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה׃ וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה׃ בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה׃ וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה׃ וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא׃ בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה׃ וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ׃ בָּרוּךְ

unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seiest du Gott unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit und ihn mit Oeffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Weltenthrone, daß, wo eine von ihnen sich öffne und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne.

Darum seist du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote und uns geboten hat den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen (uns mit ihr zu beschäftigen).

והערב Möge, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein Labsal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntniß deines Namens gelangen und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer

inden. Gelobt seiest du Gott, er seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seiest du Gott, der die Thora hat gegeben.

יברכך „Gott segne dich und behüte dich!

Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!"

אלו Das sind die Dinge, für die kein bestimmtes Maaß ist (im Gesetze): Die Ecke des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und die Wissenschaft der Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuß hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es:

Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir ins Lehr- und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreiheit; Krankenpflege; Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gott.s Wort und Lehre) die geht über Alles.

אלהי Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht; du wahrest sie

אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן, כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי

in mir, du nimmst sie einst von mir, und wirst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommet. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Hahne hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen:)	(Frauen sagen:)
nicht zu einem Weibe hat gemacht.	nach seinem Willen hat geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — der die Nackten kleidet;

— — der die Gebundenen löset;

— — der die Gebeugten aufrichtet;

וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי
וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא:
כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי
מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל
הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים
מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

Männer sagen:	Frauen sagen:
שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:	שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Erde wölbet über die Wasser.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der Alles, was mir Noth thut, mir geschaffen und bereit gehalten.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da lenket die Schritte des Mannes;

— — der da gürtet Israel mit Macht und Stärke;

— — der da krönet Israel mit Ruhm und Herrlichkeit;

— — der dem Müden gibt die Kraft;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der den Schlaf mir nimmt aus meinen Augen, und den Schlummer mir von meinen Augenliedern.

ויהי Möge es dir gefallen, dir unserm Gott und Herrn, dem Gotte unserer Väter uns anzuhalten und einzuführen in das innerste Heiligthum der Gotteslehre, uns zu befestigen in der Beobachtung deiner göttlichen Gebote, auf daß wir nicht zur Versündigung kommen, uns vor jeder Schuld und Sünde wahren, nicht der Versuchung, nicht der Schmach und der Beschämung je verfallen. Laß den bösen Trieb in uns nimmer walten über uns. Halt uns fern von schlechten Menschen, schlechter Gesellschaft und Umgebung. Befestige du jeden guten Trieb in uns, und uns in ihm, daß wir allen guten und edlen Werken mit aller Lust und Liebe nachgehen. Ueberwältige du den Herzenstrieb in uns, auf daß wir dir und dir allein uns unterwürfig zeigen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל־צָרְכִּי׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ

Gib o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Laß deine Huld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Huld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

יהי Möge es dir gefallen, dir meinem Gotte und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhut zu gewähren gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke. Schütze mich vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß; vor einem harten Gerichte und und einem harten Kläger, weß Bundes, weß Glaubens er auch immer sei! —

לעולם Es lehren die Weisen: „Vor Allem soll der Mensch gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; früh aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen.“

רבון Herr aller Welten! Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit?

וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־

כּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ. שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ. שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ. קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ.

Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gotte und Herrn, dem Gotte unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaften Männer als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

אבל Und doch sind wir dein Volk, das du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweihet; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nanntest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten!)

לפיכך Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

zu geben. Wohl uns! du hast den besten Theil, ein freundlich Loos, ein schönes Erbe uns beschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bedenken:

שמע „Höre Israel!
Gott unser Herr ist ein
einiger, einziger Gott!"

ברוך Gepriesen sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אתה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist erschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe, in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf daß dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhet und wir mit dir erhöhet und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligest deinen Namen in der großen Welt.

אתה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmelshöhen! Das ist und bleibt wahr: Du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott!

אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל יוֹם׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים׃ אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין

Einige du, die auf dich hoffen, aus allen vier Enden der Welt; auf daß erkennen und einsehen Alle, die die Welt bewohnen, daß du allein Gott, Herr bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel gemacht und die Erde, das Meer und was in ihnen ist. Wer unter allen deinen Schöpfungen, den höheren und den niedern, könnte zu dir sagen: was thust du da?

Unser Vater im Himmel! laß deine Gnade walten über uns um deines heiligen Namens willen, der an und über uns ward genannt; auf das an uns in Erfüllung gehe, was geschrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich euch zurück, und um die Zeit, da sammle ich euch; denn ich will euch einen Namen machen einen ehrenvollen Namen unter allen Völkern der Welt, wenn ich zurückführe eure Gefangenen vor euren Augen, spricht Gott der Herr!

אֱלֹהִים. קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

שמות ל׳ י״ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־

הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

במדבר כ״ח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

וידבר Der Ewige redete mit Moscheh und sprach: Gebiete den Kindern Jisrael's und sage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speise, welche mein Feuer verzehrt mir zum angenehmen Geruch, müßt ihr sorgfältig jedes zu seiner Zeit darbringen. Sage ihnen also: Dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu Ehren darbringen sollt: Jährige Lämmer ohne Leibesfehler, zwei jeden Tag, als fortbestehendes Brandopfer. Das eine Lamm bringst du des Morgens, und das andere zwischen beiden Abenden; dazu ein Zehntheil eines Epha feines Mehl zum Mehlopfer, eingerührt mit einem Viertel eines Hin gestoßenen Oels; das tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai gebracht, und dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruch vom Feuer verzehrt ward. Zu jedem Lamme gehört ein Viertheil Hin zum Trankopfer; auf das Heilige soll der unvermischte Opferwein dem Ewigen zu Ehren ausgegossen werden. Das andere Lamm bringst du zwischen beiden Abenden mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

ושחט Man soll es auf der mitternächtlichen Seite des Altars vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Ahron's, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃

סמס ל' ל"ד

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־משֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהֹוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקַּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף. הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא דִגְמָרָא. וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קֹדֶם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת. וּקְטֹרֶת קֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים קוֹדְמִין לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קֹדֶמֶת לַחֲבִתִּין. וַחֲבִתִּין קוֹדְמִין לִנְסָכִין. וּנְסָכִין קֹדְמִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין קֹדְמִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. אבג״יתץ

קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא. קרע״שטן

נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם. נגד״יכש

בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. בטר״צתג

חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ. חקב״טנע

יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ. יגל״פזק

שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת. שקו״צית

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטֵל הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרוּצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה

פָּרִים שְׂפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים:

(Am Sabbath.)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וביום Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntheile feines Mehl mit Oel eingerührt nebst dem Trankopfer. Dieses ist das Brandopfer für jeden Sabbath außer dem täglichen Brandopfer, nebst dem Weinopfer dazu.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵ

אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֶן: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה

בִּכְלָל וְיָצָא לָדוּן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד־שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בשעת בדיקת הטלית יאמר פסוקים אלו:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ ׀ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

קודם עטיפת הטלית אומרים:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ בְּיִחוּדָא שְׁלִימָא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף בְּטַלִּית שֶׁל צִיצִית כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי כַּכָּתוּב וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם: וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה כַּךְ אֶזְכֶּה שֶׁתִּתְלַבֵּשׁ נִשְׁמָתִי בְּטַלִּית נָאָה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוּ תִּנָּצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּתְפִלָּתִי מִן הַחִיצוֹנִים:

ואחר זה יתעטף מעומד ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד' פסוקים אלו:

מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִית זוּ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ וְתַרְיַ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן:

קודם ברוך שאמר אומרים מזמור זה.

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי. יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר: זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו

וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ: בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר ׀ רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי־עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה־עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל ׀ לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: קדיש יתום.

ברוך שאמר bis בתשבחות wird stehend gebetet.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ.

ברוך Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt ist geworden, gelobt sei er. Gelobt sei der, der den Anfang der Dinge gemacht.
Gelobt sei der, dessen Wort ist That, dessen Entschluß und Vorsatz fest steht und Bestand hat.
Gelobt sei der, der sich der Erde erbarmt; gelobt der, der sich aller Schöpfungen erbarmet.
Gelobt sei der, der seinen Verehrern zahlt seinen vollen Lohn; gelobt sei der Ewiglebende und Allbeständige, der da rettet und erlöset, gelobt sei sein Name!
Gelobt seist du Gott, unser Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menschenvater. Ihn lobet und preiset sein Volk mit Herz und Mund! ihn preisen und rühmen alle Zungen, seine Frommen, seine Knechte; die Lieder Davids, seines treuen Knechtes, rühmen, preisen ihn! Dich unsern Gott und Herrn wollen wir preisen und rühmen

וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר
שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ
אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים.
מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי
עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:
הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי
יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו
תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ:
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה
לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל
נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם | מְתֵי

mit Sang und Saitenspiel, deine Größe und deinen Ruhm und deine Herrlichkeit erkennen, deinen Namen nennen zum ewigen Gedächtnisse, dir huldigen als unserm Weltengott und Herrn, dir dem einzigen, dem ewiglebenden Herrn der Welt! Gepriesen und verherrlicht sei sein großer Name in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, der Weltenherr, dessen Ruhm ist der Menschen Lob und Preis.

הודו Danket dem Herrn, rufet ihn an mit seinem Namen, verkündet unter den Völkern seine Thaten! Singet ihm ein Lied, schlagt vor ihm das Saitenspiel, redet von seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens, daß sich vom Herzen freuen, die den Herrn suchen. Forschet nach Gott und seiner Macht, suchet sein Angesicht stets und immerfort. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Wahrzeichen, der Richtersprüche aus seinem Munde, Same Israels, seines Knechtes! Kinder Jakobs, seines Erwählten! Er ist unser Gott und Herr, sein Recht geht durch die ganze Welt. Gedenket in Ewigkeit seines Bundes, des Wortes, das er geboten für das tausendste Geschlecht; wie er mit Abraham (den Bund) geschlossen, und seinen Eid schwur dem Isak, den er für Jakob zum Gesetz hat aufgestellt für Israel zum ewigen Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe ich das Land Kanaan, als

hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin." Und sie wanderten von Volk zu Volk und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrücket hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinen Gesalbten! Thuet meinem Propheten nichts zu Leide!"

Singet dem Herrn, alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unter den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Götzen; und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet.

Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker; gebet Gott die Macht und Ehre; gebet Gott die Ehre seines Namens! nehmet Gaben und tretet ein vor ihm; bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest und wanket nicht. Es freuen sich die Himmel und jauchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meer und was es füllet; es frohlocket die

מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃ לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם | מְלָכִים׃ אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃ שִׁירוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים | אֱלִילִים. וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ׃ הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ

Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde vor Gott, so er kommt zu richten die Welt.

Danket Gott, denn er ist gütig; ewig waltet seine Gnade. Saget: Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns und rette uns vor den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen, und uns rühmen mit deinem Lob und Preis.

Gelobt sei Gott, der Gott Israels von Ewigkeit in Ewigkeit — und es sprach alles Volk: Amen! Lob und Preis dem Herrn!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße; heilig ist er! Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist Gott, unser Herr!

Er der Allerbarmende versöhnet die Schuld, und verderbet nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Du Gott wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir deine Gnade und Treue, die werden mich stets schirmen. Gedenke, Gott deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die gewaltet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht! Ueber Israel strahlet seine Majestät, und seine Macht ist im Wolkenhimmel. Furchtbar bist du, Gott, von deinem

יַעֲלֹז הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ׃ אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט אֶת־הָאָרֶץ׃ הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל ׀ לַייָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים ׀ מִמִּקְדָּשֶׁיךָ

Heiligthume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volke; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Uebermüthigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Zebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Zebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir!

Möge deine Gnade Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Huld und Gnade und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraus geführt aus dem Lande Egypten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volke, dem

אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל
נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים:
לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה.
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה | אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי
בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ
יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ
תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה
לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ:
אָנֹכִי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב־פִּיךָ
וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם

es so ergehet; wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr. Auf deine Gnade vertraue ich, es frohlocket mein Herz ob deinem Heile, ich singe meinem Gott ein Lied, denn er hat mir wohlgethan.

למנצח Der Meister, ein Psalm Davids. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, und von seiner Hände Werk prediget die Himmelveste. Von einem Tag zum andern strömt aus das Wort, und von einer Nacht zur andern die Lehre und Erkenntniß. Keine Sprache, keine Worte, ohne daß man höret ihre Stimme, zieht sich eine Saite über die ganze Erde hin, und ihr Ton dringt bis an der Welten Enden. Dort hat er dem Sonnenstern sein Zelt gemacht, und wie ein Bräutigam geht er aus seiner Kammer, freuet sich wie ein Held zu durchlaufen seine Bahn. Von des Himmels Ende geht er aus, und im Kreislauf herum bis wieder an das Ende, und Keines birgt sich vor seiner Gluth.

Die Lehre Gottes ist vollkommen, labt die Seele, das Zeugniß Gottes zuverlässig, macht den Einfältigen zum Weisen. Die Verordnungen Gottes sind gerad und schlicht, erfreuen das Herz; das Gebot Gottes ist lauter wie unser Augenlicht. Die Furcht Gottes ist rein und ohne Fehl, bestehet ewiglich;

שֶׁכָּכָה־לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי ׀ בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל ׀ לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ. אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי׃

יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם ׀ מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם ׀ אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם ׀ מוֹצָאוֹ. וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין ׀ נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְיָ ׀ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת

die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesammt gerecht. Köstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? von den geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch vor den übermüthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

Von David — als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er wegging.

אברכה Ich lobe Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Mund. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm und Stolz; mögen die Demüthigen es hören und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; lasset uns erheben einmüthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Aengsten. Die auf ihn schauen, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Scham. Der Arme da, der rief, und Gott hörte und er-

לָעַד. מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ
יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב
וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ
וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ
נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים
חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי
אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת.
תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּייָ
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי
וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־
מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ
אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־
יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַייָ
שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ:

löſete ihn aus allen ſeinen Nöthen Es lagert ein Engel Gottes um die Gottesfürchtigen herum, der rettet ſie. Prüfet und ſchauet, wie Gott iſt gütig; wohl dem Manne, der ihm vertrauet. Fürchtet Gott, ihr ſeine Heiligen, denn die ihn fürchten, denen geht nichts ab. Löwen darben und hungern; die nach Gott verlangen, denen geht nichts von ihrem Glücke ab. Kommet Kinder, höret mir zu; die Furcht Gottes lehre ich euch. Wer iſt der Mann, der das Leben will, und gern möcht' in ſeinen Tagen das Glück des Lebens ſchauen? „Bewahre deine Zunge vor allem Böſen, deine Lippe vor trügeriſchem Reden; meide das Böſe und thue das Gute; ſuche den Frieden und laufe ihm nach." Das Auge Gottes ruht auf den Gerechten, ſein Ohr iſt offen für ihr Schreien. Das Angeſicht Gottes iſt gegen die, die Arges thun, daß er vertilge aus dem Lande ihr Gedächtniß. Die da ſchreien, die höret Gott, und rettet ſie aus allen ihren Nöthen. Gott iſt nahe denen, die gebrochenen Herzens ſind, dem gedrückten Geiſte hilft er auf mit ſeinem Heile. Viel Mißgeſchick hat der Gerechte zu überſtehen, und aus allem rettet ihn Gott. Er bewahret alle ſeine Gebeine, daß nicht eines von ihnen gebrochen werde. Den Sünder tödtet das eigene Laſter; die den Gerechten haſſen, kom-

חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְראוּ אֶת־יְיָ קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃ לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃ עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ׃ שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃ תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק

men um in ihrer Schuld. Gott erlöset die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld.

Ein Gebet Moses, dem Manne Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann; „Kehrt zurück ihr Menschenkinder!“ denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache in der Nacht. Du reißt sie hin, als hätt' ein Regenguß sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sprießt; am Morgen, wie die Blume die blüht und sprießt; am Abend dürr und welk; denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrecken vor deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimen Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimme, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — siebzig Jahre, und wenn es hoch kommt achtzig Jahre, und all ihr Ungestüm ist Last und Pein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin. Wer kennt die Macht deines Zornes,

יֶאְשָׁמוּ׃ פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃
א תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה
הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם
הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ
וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם
אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־
דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר
יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי
כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ
נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֺנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ
כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה
וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ

daß er dich fürchte nach deinem Grimme? Lehr' uns zählen unsere Tage, daß wir erlangen ein weises Herz.

Kehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf daß wir jubeln und uns freuen all' unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstiget, so viele Jahre, als wir nichts als Leid gesehen. Laß deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn, sei mit uns; und unserer Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

Der da sitzet im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich berget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott auf den ich traue!" denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnißvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wüthet. Ob Tausende fallen an

וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב
חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה
וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ
שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה
אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ
עַל־בְּנֵיהֶם׃

וִיהִי ׀ נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל
שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַייָ
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי
אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת
כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד
לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב
יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀

deiner Seite und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du es mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt, denn du sprichst „Gott ist meine Zuversicht.“ Du hast den Höchsten zu deiner Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befiehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach' ihn frei, und bring' ihn hoch in Ehren. Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe!“

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Lobet den Namen Gottes! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes! Die ihr stehet im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott, denn er ist gütig, rührt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist

אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ
לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ
תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־
תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע
לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי
מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ
בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם
יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן
רַגְלֶךָ׃ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן
תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃
יִקְרָאֵנִי ׀ וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי
בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי׃

קלה הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ׃
שֶׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי־
טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃

freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das machet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt herauf die Wolken vom Ende der Erde, schaffet die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgebornen Egyptens vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, über Pharao und alle seine Knechte Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon, König von Aemori, Og, König von Baschan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe seinem Volke Israel!

Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten; denn Gott rechtet für sein Volk, und bedenket in Gnade seine Knechte. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht;

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת׃ מַעֲלֶה
נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה
בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד
בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אוֹתוֹת
וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃
שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג
מְלָכִים עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃
כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף
וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם

Ohren haben sie und hören nichts; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind, sind die, die sie machen, alle, die auf sie vertrauen.

Haus Israels! lobet Gott!
Haus Arons! lobet Gott!
Haus Levis! lobet Gott!
Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Danket Gott, denn er ist gütig! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gotte der Götter! ewig währet seine Gnade!

Danket dem Herrn der Herren! ewig währet seine Gnade!

Dem, der große Wunder thut einzig und allein! ewig währet seine Gnade.

Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand! ewig währet seine Gnade.

Der die Erde hat gewölbet auf den Wassern! ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter hat geschaffen! ewig währet seine Gnade.

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage! ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Gestirne! daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade.

לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ
בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית
אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ׃ בֵּית
הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ׃ יִרְאֵי יְיָ
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ׃ בָּרוּךְ יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ׃

קלו הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Der Egypten schlug in seinen Erstgebornen! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spaltete in Stücke! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte mitten durch! ewig währet seine Gnade.

Und Pharao und sein Heer versenkte ins Meer! ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk geleitet durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.

Und die großen Könige geschlagen! ewig währet seine Gnade.

Die gewaltigen Könige erschlagen! ewig währet seine Gnade.

Sichon den König von Emori! ewig währet seine Gnade.

Und Og den König von Baschan! ewig währet seine Gnade.

Und gab ihr Land zum Erbe! ewig währet seine Gnade.

Zum Erbe seinem Knechte Israel! ewig währet seine Gnade.

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade.

לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Und uns gerettet hat von unsern Drängern! ewig währet seine Gnade.

Der Brod gibt allem Fleische! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gott des Himmels! ewig währet seine Gnade.

Frohlocket, ihr Gerechten, vor Gott! denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob wohl an. Danket Gott mit Zither und mit Harfen, auf der zehnsaitigen Harfe spielet auf vor ihm! Singet ihm ein neues Lied, spielet euer bestes Saitenspiel unter jubelndem Posaunenschall! Denn gerecht ist Gottes Wort, und all sein Thun in Treue. Er liebet Tugend und Gerechtigkeit, von Gottes Milde ist voll die Welt. Durch Gottes Wort sind die Himmel geschaffen, durch einen Hauch aus seinem Munde die Sternenheere alle. Er thürmet wie eine Mauer die Wasser des Weltmeeres, und gibt in Behälter die Fluthen. Es fürchtet sich vor Gott alle Welt, es fühlen eine heilige Scheu vor ihm Alle, die den Erdball bewohnen. Denn er sprach, und es ward; er gebot und es stand da! Er löset den Rathschlag der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Aber der Rathschluß Gottes bestehet, und die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Wohl dem Volke, dessen

וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ
לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר
זַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה:
כִּי יָשָׁר דְּבַר־יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה
הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם:
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ
מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ
כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי

Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren. Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsitze blickt er hinab auf alle Weltenbewohner. Der gebildet hat insgesammt ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun. Nicht ist dem König geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trüglich ist das Roß zur Hilfe und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalte in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auf Gott; er ist unsere Hilfe, unser Schutz und Schild. Sein freuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht.

Möge deine Gnade, Gott, so walten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

מזמור Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag. Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich

אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם | בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי

erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen Alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oele. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl nnd Falsch!

• Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket

שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים | כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ׃

• יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־

Daw.

icht! Fest steht dein Thron
on jeher, von Ewigkeit her
ist du! Es erheben die Ströme,
Herr, es erheben die Ströme
r Rauschen, es erheben die
Ströme ihren Wellenschlag.
Mächtiger als das Rauschen
er strömenden Fluth, ist die
Brandung des Weltmeers. Mäch-
ger — Gott in seiner Höhe!
ein Zeugniß ist immer wahr-
aft treu; deines Hauses
Schmuck — die Heiligkeit,
Gott für alle Zeiten!

יהי Gottes Ruhm ist für die
Ewigkeit; es freuet sich Gott
einer Schöpfungen. Der Na-
ne Gottes sei gelobt von nun
n bis in Ewigkeit! Vom
Sonnenaufgange bis zu ihrem
Niedergange ist gepriesen der
Name Gottes. Erhaben über
lle Völker ist Gott, über
ie Himmel seine Herrlichkeit.
Gott, dein Name ist ewig dein
Gedächtniß geht durch alle Zei-
en. Gott hat seinen Thron im
Himmel aufgestellt, und sein
Reich und seine Waltung geht
iber Alles. Es freuen sich die
Himmel, es frohlocket die Erde,
ind unter den Völkern sprechen
ie: Gott regiert die Welt.
Gott regieret, Gott hat regie-
ret, Gott wird regieren in
Ewigkeit. Gott ist der Welten
König in Ewigkeit! Es gehen
Völker unter in seinem Lande
ind Reiche; Gott löset den
Rathschluß der Völker, und ver-
eitelt die Gedanken der Nationen.
Viele Gedanken sind in des
Menschen Herzen, Gottes Rath-
chluß — der hat Bestand

תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם
אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ, נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם:
מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים ׀
מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ:
עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־
קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־
מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם
עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ
זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם
הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל
מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ
עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם ׀
מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים:
רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ
וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת

Gottes Rathschluß besteht in Ewigkeit, die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er sprach, und es ward; gebot und es stand da! So hat Gott Zion sich erwählet, es begehret zu seinem Sitz; so hat Gott Jakob sich erwählet, Israel zu einem Eigenthum; so wird auch Gott nicht verstoßen sein Volk, und sein Erbe nicht verlassen. Er der Allerbarmende wird versöhnen die Schuld und nicht verderben; er hat schon oft abgewendet seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Gott sende uns das Heil, Herr erhöre uns wenn wir dich rufen.

אשרי Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen. Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr!

תהלה Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt

יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ

von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit. Halleluja! lobet Gott den Herrn.

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Geht ihm aus der Lebens-

יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים. בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ

geist, kehrt er zurück in seine Erde, und an dem Tage sind verloren alle seine Pläne. Darum wohl dem, dessen Heil und Hilfe ist Jakobs Gott, der seine Hoffnung setzt auf seinen Gott und Herrn! Der hat gemacht Himmel und Erde, das Meer und Alles was darin ist. Der bewahret seine Treue in Ewigkeit. Der schafft das Recht dem Unterdrückten, gibt das Brod den Hungernden. Gott löset die Gebundenen. Gott macht sehend die Blinden. Gott richtet die Gebeugten auf, Gott liebet die Gerechten. Gott schirmet die Fremden; Waise und Witwe hält er aus; den Weg der Sünder krümmet er. Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja: lobet Gott den Herrn. Gut ist es mit Sang und Saitenspiel den Herrn rühmen, da ertönet schön und lieblich des Herrn Ruhm! Jerusalem erbauet Gott, die Verbannten Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden. Er berechnet die Sterne nach ihrer Zahl, und nennet sie alle mit Namen. Groß ist unser Herr, unendlich seine Kraft, und sein Verstand hat kein

יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי
שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל־יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל
אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת
לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים. יְיָ
אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר
אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קמז הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה
אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ.
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא
לִשְׁבוּרֵי לֵב. וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם שֵׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
כֹּחַ. לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:

Maß. Er hält aufrecht die Gedemüthigten und erniedriget bis zur Erde die Sünder. Stimmet an ein Danklied dem Herrn, singet zur Cither vor unserm Gott, der decket mit Wolken die Himmel, und bereitet für die Erde den Regen, der auf den Bergen läßt wachsen das Gras. Der dem Vieh gibt sein Futter, und den Jungen der Raben, wonach sie schreien. Nicht an des Rosses Kraft hat er sein Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln seine Lust. Er hat sein Gefallen an den Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade Jerusalem, preise den Herrn! Rühme, Zion, deinen Gott, denn er festiget die Riegel deiner Thore, segnet deine Kinder in deiner Mitte. Er wahret den Frieden an deiner Grenze, und sättiget dich mit dem Mark des Weizens. Er schickt seinen Spruch auf die Erde; — wie schnell läuft sein Wort — da gibt er Schnee in Flocken, und streut den Reif wie Asche aus; wirft Eis in Schollen; wer kann vor seinem Frost bestehen? Und wieder schickt er sein Wort, und thaut sie auf, läßt wehen seinen Wind, und die Wasser rinnen! So verkündet er sein Wort in Jakob, sein Gesetz und Recht in Js-

מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ: עֱנוּ
לַיְיָ בְּתוֹדָה, זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר.
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ, לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא־בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ, לֹא־בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־
יְרֵאָיו. אֶת־הַמְיַחֲלִים
לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ |
אֶת־יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן:
כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ. בֵּרַךְ
בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ
שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ:
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה
מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן
שֶׁלֶג כַּצָּמֶר. כְּפוֹר כָּאֵפֶר
יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים.
לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ
מָיִם: מַגִּיד | דְּבָרָו לְיַעֲקֹב.
חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:

rael. Das that er noch für kein Volk, und seine Rechte die kennen sie nicht. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Lobet Gott in den Himmeln! lobet ihn in den Höhen;

Lobet ihn alle seine Engel lobet ihn alle seine Sternenheere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond, lobet ihn alle ihr Sterne des Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel der Himmel, und ihr Wasser ober den Himmeln!

Lobet den Namen Gottes! denn er gebot, und sie wurden geschaffen, stellte sie hin für die Ewigkeit, gab ein Gesetz das keines überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr Drachen und ihr Fluthen Blitz und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollzieht! Berg und Hügel, Fruchtbaum und Ceder! Thier und Wild, Wurm und Vogel mit den Schwingen! Erdenkönige und Nationen, Fürsten und Weltenrichter! Jüngling und Jungfrau, Greis und Knabe! Lobet den Namen

לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃
קמח הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְיָ
מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל־
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ
כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־
יְיָ מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה
דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ הַחַיָּה
וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים
עִם־נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם

Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das Nächste ist! Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! Lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers, die Söhne Zions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie an ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedehmüthigten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern. Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — üben sie Rache an den Völkern und züchtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefeierten in eiserne Bande; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Halleluja!

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet Gott in der Veste seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posaunenklang, lobet ihn mit Harf und Zither, lobet ihn mit Pauk und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit

יְיָ. כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.
הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם
קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם
קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר
חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים:
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ
בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף
וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ.
יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת
בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם
תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר
הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל
בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל
וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף
וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־

klingendem Geläute; lobet ihn mit klingendem Schalle; Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Odem hat, das lobe Gott, Halleluja!

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen! Amen!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja!

Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

ויברך David lobete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit, in Ewigkeit, Dein Gott, ist die Größe die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm wie alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt! Der Reichthum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark

שְׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן ׀ וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ ׀ יְיָ אֱלֹהִים ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק

לְכֹל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי־צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה

zu machen Jeden. Nun Gott, danken wir dir und preisen den Namen deiner Herrlichkeit!

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht und der Himmel Himmel, und alle ihre Sternenheere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser nnd was in ihneu ist; du belebest sie alle, und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Herr, der Abram hat gewählet und ihn hat geführt aus Ur der Chaldäer, und hast ihn Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

Da schlossest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kanaani, Chitti und Emori, Prisi, Jebusi und Girgosi — es zu geben seinem Samen; und hast gehalten dein Wort, denn gerecht bist du. Du sahest den Jammer unserer Väter in Egypten und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen

Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespalten, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Lande, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wasser.

ויושע An dem Tage erlösete Gott Israel aus der Hand der Egypter, und Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Und Israel sah die Hand des Herrn, die so großes an den Egyptern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

אז Da sangen Moses und die Kinder Israels dieses Lied dem Herrn, und sie sprachen:

Ich singe von G[illegible]nn erhaben, erhaben ist [illegible] das Roß und seinen Reiter stürzt' er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, mein Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.

Gott ist ein Kriegsmann, Gott — ist sein Name! die

וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָֹה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָֹה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָֹה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָֹה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָֹה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָֹה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָֹה שְׁמוֹ:

Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Auserwählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Deine Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte Gott, zermalmet den Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lassest aus den glühenden Zorn, er frißt sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungen, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres. Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättiget sich meine Seele; ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!" da bliesest du sie an mit deinem Hauche, und es deckte sie das Meer; sie sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut? — Du strecktest aus deine Rechte und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deine Huld das Volk, das du erlöset, und geleitest es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und bebeten, ein Zittern ergriff die Bewohner von Peleseth. Da erschracken

מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהֹוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהֹוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח ׀ חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהֹוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז

die Fürsten von Edom, die gewaltigen Moabs ergreifet ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorübergezogen dein Volk, Herr, bis daß vorübergezogen das Volk, daß du dir geeignet. Du führst sie und pflanzest sie ein auf den Berg, der dein Erbe ist, in die Veste, die du zu deinem Sitze dir geschaffen, das Heiligthum, Herr, das deine Hände befestigte. Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Denn Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinaufziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus, da gehöret Gott allein das Reich! Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!

Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen,

נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהֹוָה עַד־יַעֲבֹר
עַם־זוּ קָנִיתָ: תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהֹוָה
מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ:
יְהֹוָה | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי לַייָ
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ
אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ
כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם

Herr und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist Keiner Herr, der schützet, der helfet, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unser in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — Keiner, Herr, als du allein! Gott, der war beim Anbeginn; Gott, der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und Werdenden, gepriesen und verherrlicht; sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenket in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versieht und versorget in seiner Barmherzigkeit. Gott der schläft nicht und der schlummert nicht. Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen, er stützet die da fallen, und richtet auf, die gebeugt sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank.

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und könnten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem Glanze, und Hände, die zu Gott sich heben wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und

זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן
הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה
אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל
וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת
צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־
בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת
הַמְהֻלָּל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת.
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־
יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר
יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר
אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ
מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ
רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ
שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ
וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת
כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ

schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsern Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Egypten hast du uns erlöset, Gott unser Herr, vom Sklavenjoche uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, vor Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreiet, und wie wir auch darnieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlaß uns und verwirf uns Gott auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweihet. Sie sollen dich, den Weltherrn loben, rühmen, preisen deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen; denn jeder Mund

קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ
מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־
אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי
אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת
פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.
מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנוּ מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ.
וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם
רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ:
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ.
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל־
תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח:
עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ.
וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ
בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ
אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־

פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד | בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

danket dir, jede Zunge schwört dir, jedes Knie beugt sich vor dir, und was stehet, das bücket sich vor dir. Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lobsingen deinen Namen, wie geschrieben steht: Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du? Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Dürftigen aus des Räubers Hand? Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!"

Gott, du bist allmächtig — in der Allgewalt deiner Kraft, bist groß und hehr — in der Verherrlichung deines Namens; bist stark im Sieg, und furchtbar in deinen furchtbaren Werken.

תפלה לש״ץ הנדפסת כאן בהרבה מחזורים הדפסתי בתפלת המחזור. כי אסור להפסיק כאן בשום דבר:

המלך Der Weltenherr, sitzet auf seinem Throne hoch und erhaben.

שוכן Da thronet er in Ewigkeit, „der Erhabene und Heilige" ist sein Name! So steht geschrieben: Lobsinget, ihr Gerechten, Gott dem Herrn; denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;
Der Gerechten Worte Dich benedeien;
Der Frommen Zunge Dich erheben, und
Der Heiligen Chor Dir huldigen.

ובמקהלות So wird in Chören, Herr, gepriesen und verherrlicht dein Name von Tausenden und wieder Tausenden aus deinem Volke und Hause Israel; so wallet dein Ruhm, Herr, durch die Zeit im fröhlichen Lobgesang. Dazu hast du uns, Gott, geschaffen, dazu sind wir verpflichtet und berufen, daß wir dir, unserm Gott und Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, Dank und Lob und Preis und Ruhm und Ehre geben, dich erhöhen und verherrlichen in Wort und Spruch und Lied und Lobgesang, wie sie David, Jisais Sohn, dein Knecht und dein Gesalbter, zu deines Namens Ehre hat angestimmt.

ישתבח Gepriesen und verherrlicht sei dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir unserm Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lied

הַמֶּלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה

הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:

…nd Lob und Sang und Klang; denn …ein ist die Macht und der Sieg und …e Herrschaft, die Größe und die …tärke, der Ruhm und die Herrlich-…it; dein ist die Heiligkeit und dein das Reich; dir gebühret Lob und …ank in Ewigkeit! Gelobt seist du …ott, allmächtiger Weltenherr, der …oß und herrlich ist in seinem Ruhme; …ott dem alles danket; Herr, der …under thut, der den Lobgesang sich …t erwählet zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender …eltengott und Herr!

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די־ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל־בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל־ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende יתברך.

Vorbeter ברכו את יי המברך:

…orb. Lobet Gott den All-gelobten!

Gemeinde ברוך יי המברך לעולם ועד:

…em. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את־הכל:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser …err und Herr der Welt, der da …rmet das Licht und schaffet die Fin-…rniß, der Fried' und Eintracht ma-…et, und alles schaffet.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: ושמו רומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

יתברך Gelobt und gepriesen und …höhet und verherrlicht sei der er-…abene Name des Königs aller Könige, …es Heiligen, gelobt sei er, und außer …m kein Gott ist. Macht Bahn vor …m, der auf Wolken fährt, nennt …inen göttlichen Namen, und jauchzet …f vor ihm. Sein Name ist erhaben …ber alles Lob und allen Ruhm. Gelobt … sein Name, sein Reich und seine …errlichkeit in Ewigkeit! Der Name …ottes sei gelobt, heute und immer … Ewigkeit.

אור Das Urlicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

מלך König mit Allgewalt umgürtet, hochgerühmt ist dein Name durch Allmacht; Dein nur ist die Macht und die Gewalt. König! im Rachegewand! angethan am Tage der Rache, den Feinden in ihrer Sicherheit zu vergelten.

מלך König! mit Majestät umgeben! Einst machte Er die Meere trocken, um den Stolz der Gewaltigen zu bändigen. Zehn verschiedene Gewänder zog an der König für seine Heiligen. Der Allmächtige, verherrlicht im Chore der Heiligen; heilig ist Er!

מלך Der König! Er thronet im Lichte, umhüllt das Licht wie ein Gewand, und zeigt einst unser Recht so klar, wie Sonnenlicht. Der König ist mit Allmacht gerüstet, Seine Rechte obsieget, der kein Mensch widerstrebet. Der König, Gerechtigkeit ist sein Gewand, geheiligt durch Recht; Gerechtigkeit ist allein nur bei Gott. Der König mit Glanz umhüllet, den Siegeshelm auf seinem Haupte ist Gott, der auf seinem heiligen Throne sitzet. Der König! Er kleidet mit Schrecken sich, wenn er die Frevler zu Boden tritt,

אור עולם בְּאוֹצַר חַיִּים. אורות מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

מיוסד כ"ס א"ב.

מֶלֶךְ אָזוּר גְּבוּרָה. גָּדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה. לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה: מֶלֶךְ בִּגְדֵי נָקָם. לָבַשׁ בְּיוֹם נָקָם. לְצָרָיו יָשִׁיב אֶל חֵיקָם: מֶלֶךְ גֵּאוּת לָבַשׁ. יַמִּים מְיַבֵּשׁ. וְגַאֲוַת אֲפִיקִים מְכַבֵּשׁ:

מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים. הִתְאַזָּר בִּקְדוֹשִׁים. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים. קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ דָּר בִּנְהוֹרָא. עוֹטֶה כַּשַּׂלְמָה אוֹרָה. מִשְׁפָּטֵינוּ יוֹצִיא כָאוֹרָה: מֶלֶךְ הִתְאַזָּר עֹז. יְמִינוֹ תָּעֹז. וֶאֱנוֹשׁ אַל יָעֹז: מֶלֶךְ וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה. וְנִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה: מֶלֶךְ זֶה הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ. וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: מֶלֶךְ | חֲמוּץ בְּגָדִים. הֲדָרְכוֹ בוֹגְדִים.

ıb den Stolz der Fürsten beugt. er König im schneeweißem ewande reinigt und läutert e, welche nach reinen Thaten eben. Der König! Im Rache= wand, eifert für Rache, ıen edlen Eifer, wie ein Held r Rache beseelt. Der König! le Bewohner der Erde, wer= n ihn anbeten, den König r ganzen Erde, wenn er scheint den Erdball zu richten. er König! einst stehet er auf Gerichte, dann erbeben vor n alle Geschöpfe, er, der hoch haben in Ewigkeit thront. er König! beherrscht die Welt t Allmacht, Berge zittern r seiner Hoheit, und hüpfen e aufgeschreckte Widder vor einem Dräuen. Der König, chtbar den Erdenkönigen, chtbar der Erde selbst; sie nkt auf den Willen dessen, auf Cherubim thront. Der nig, dessen Willen keine Kraft dern kann, erhält das All ch seine Allmacht; auch dem müdeten verleiht er Kraft. r König, der zu Gerichte t, am Tage des Gerichts, traft die Uebermüthigen nach cht. Der König, deckt auf Anschläge der Verschlossenen ihre Geheimnisse verborgen

יבצור ׀ רוח נגידים: מלך
טליתו כשלג מצחצח.
צח ובצחצחות יצחצח.
מצחצחים פעלם לנצח:
מלך יעט קנאה. קנא קנא
גא ײ גאה. כאיש מלחמות
יעיר קנאה: מלך כל־אפסי
ארץ. ישתחוו למלך על־
כל־הארץ. כי בא לשפוט
את־הארץ: מלך ליום
קומו לעד. כל יצור לפניו
ירעד. רם ונשא שוכן עד:
מלך מושל עולם בגבורתו.
ירעשו הרים בגאותו.
וכאלים ירקדו מגערתו:
מלך נורא למלכי ארץ.
חול תחול הארץ. מיושב
הכרובים תנוט הארץ:
מלך שאתו מי יעצור כח.
והוא נושא כל בכח.
נותן ליעף כח: מלך עומדו
לדין. ביום הדין. שפוט
גאים בדין: מלך פלש ׀ סוד
המעמיקים. לסתיר עצה

wähnen; Er fördert zu Tage alle Verborgenheiten König, Gebieter aller Winde, befiehlt, daß der Sturmwind die Hochmüthigen in alle Winde zerstiebe. Der König, sammelt einst die Könige der Erde, wann er seine Verheißung erfüllt, und selbst das Himmelsheer zur Rechenschaft zieht. Der König ist hoch erhaben im Gerichte, ein allmächtiger König, der Gerechtigkeit liebt, dessen Thrones Stützen Billigkeit ist und Recht. Der König, ist ein gerechter Richter, Gerechtigkeit gehet Ihm voran, um Fürsprache zu thun, für die, die nach Gerechtigkeit streben. Der König ist mächtig durch Herrscherrecht; so hoch er seinen Thron errichtet seine Herrschaft waltet über Alles. Der Königin, vor dessen Anblick die Erde erzittert, und deren Grundpfeiler mit einem Blicke erbeben macht, derselbe Blick überschaut das All. Der König durchforscht jede That, auch alles, was geschieht, in der Tiefe, in der Höhe.

מלך Der König ist der Gott der Ewigkeiten, Ihm huldigt ein Volk (Israel) in Ewigkeit. Der Herr wird ewig regieren! Der Heilige!

במעמקים. יחשף ויגלה
עמוקים: מלך צוה מכל
רוח. עריצי נשי הרוח.
לאפפם בשטף רוח: מלך
קהל מלכי אדמה. בסערו
משא רומה. יפקוד על
צבא רומה: מלך רם וגבוה
במשפט. ועוז מלך אהב
משפט. מכון כסאו צדק
ומשפט. מלך שופט צדק
לפניו יהלך צדק. להליץ
בעד רודפי צדקה: מלך
תקיף בממשלה. וכסאו
תלה למעלה. ומלכותו
בכל משלה: מלך תחת
חלד מהביטו. מרעיד יסוד
בהביטו. בכל משוטט
מבטו: מלך תר בכל פועל.
בכל מה יפעל. במטה
ובמעל:

Vorbeter מלך אלהי עולם. המליכוהו
עם עולם. יי ימלך לעולם. קדוש:

Wenn das Fest auf einen Sabbath fällt, wird das untenstehende הכל יודוך gesagt.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר

המאיר Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und

Für Sabbath.

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ: מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס

הכל Alles lobet dich, Alles rühmet dich, Alles spricht von dir; es ist Keiner heilig, denn nur Gott allein! Alles erhebet dich — Selah! den Schöpfer des Alls, den allmächtigen Gott, der Tag für Tag dem Morgenroth die Thüren und die Pforten öffnet, und die Himmelswölbung durchbricht, und dem Lichte Fenster macht; der die Sonne führet aus von ihren Stand und den Mond von seinem Sitz, den er ihm hat festgestellt, und leuchten läßt ihr Licht über die ganze Welt und über Alle, die auf ihr wohnen, dieweil er sie geschaffen hat in seiner Barmherzigkeit. Er erleuchtet, er verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit, und in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immer fort das Werk der Schöpfung. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem, gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Ewiger Weltengott, in deiner unendlichen Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr, bist unsere Kraft und Stärke, du ein Fels und unsere Veste ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Es ist Keiner deines Gleichen, Keiner außer dir, nichts ohne dich Wer könnte dir sich je vergleichen? Es ist Keiner deines Gleichen, Gott, unser Herr, in dieser Welt; Keiner außer dir Herr über uns im ewigen zukünftigen Leben; nichts ohne dich davon das Heil uns käme

הַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם׃
לֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ׃ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ׃ צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ׃ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃ מִשְׂגָּב
בַּעֲדֵנוּ׃ אֵל בָּרוּךְ גְּדָל־דֵּעָה׃
הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה׃ טוֹב
יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ׃ מְאוֹרוֹת

erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth in seiner Güte schuf er sie zu seines

---

Für Sabbath.

בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה
ךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים׃

in den Tagen des Messias und nichts dir gleich, dir unserem Erlöser in dem Reiche wo die Todten leben.

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ
וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה׃ גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא
וֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ׃
הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד
עַל הַמֶּרְכָּבָה׃ זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ.
חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ׃ טוֹבִים מְאוֹרוֹת
שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׂכֵּל׃ כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל׃ מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים
נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם׃ שְׂמֵחִים
בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה
רְצוֹן קוֹנָם׃ פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ.
צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ׃ קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה׃
שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת
וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ׃

אל Gott ist Herr über alle Schöpfungen, gelobt ist sein Name, gelobt im Munde alles Lebenden. Seine Größe, seine Güte füllet an die Welt. Verstand und Wissenschaft kreisen um ihn herum. Da thronet er in seiner Pracht über den heiligen Thiergestalten, verherrlicht in seiner Majestät auf dem Himmelsthrone, der Mercaba, Unschuld und Biederkeit die ziehen vor seinem Throne her, Liebe und Erbarmen gehen seiner Majestät voran.

Schön und herrlich sind die Lichter, die gut geschaffen, er hat sie geformt mit Einsicht, Weisheit und Verstand und die Kraft und Stärke in sie hinein gegeben, daß sie schalten in dem weiten Weltenraume Voll Glanz und Helle spenden sie das Himmelslicht, und in ihrem Glanze verkläret sich die ganze Welt. Freudig gehen sie auf, und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Furcht ihres Herrn Willen. Sie geben der Welt die Pracht und Herrlichkeit zu seines Namens Ehre, und Freudigkeit und Jubel, auf daß wir gedenken seines Reiches. Er rief die Sonne an, und sie strahlet aus ihr Licht, ein Blick von ihm gab dem Monde seine Form und Gestalt. Nun preisen ihn die himmlischen Heerschaaren, Seraphim und Ophanim und die heiligen Thiergestalten verkünden seine Größe und seine Herrlichkeit, und geben ihm die Ehre!

Namens Ehre. Er stellte auf die Lichter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

תתברך Gelobt seist du unser Hort und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten

נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר

Für Sabbath.

לאל Ihm, dem allmächtigen Weltengott, der einst geruhet von seinem Schöpfungswerke. Am siebenten Tag der Schöpfung erhob er sich, und saß auf seinem Throne in seiner Majestät. Er hüllte sich in seine Pracht und Herrlichkeit für den Tag der Ruhe, und nannte den Sabbathtag — die Lust der Welt. Daß ist des Sabbaths Ruhm, daß an ihm hat Gott geruhet von allem seinem Werke, und darum verkündet auch der Sabbath Gottes Ruhm, und singt ein Sabbathlied dem Herrn, und spricht: „Gut und schön ist es, Gott zu danken.“

Darob loben und verherrlichen Gott alle seine Schöpfungen, geben ihm das Lob, die Würde und die Größe ihm, dem allmächtigen Weltengott, dem Schöpfer und Bildner des großen Alls, der seinem Volke Israel die Ruhe hat gegeben in seiner Heiligkeit am heiligen Sabbathtage. Darob werde geheiliget, Gott, dein Name; verherrlicht, Herr dein Angedenken im Himmel oben, und auf Erden unten! Gelobt seist du, unser Heil und Helfer, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תתברך צורנו oben der Linie.

seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelshöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine Treuen, Alle seine Erwähleten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltenherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiligt sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches, und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe in lauterer Sprache, mit aller Anmuth und Freundlichkeit und Heiligkeit. Alle wie einer stimmen sie ein, und sprechen es aus im heiligen Schauer der Andacht.

קדוש Heilig! heilig! heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

כבודו Seine Herrlichkeit breitet uns, wie ein Zelt, an diesem Tage, mit Barmherzigkeit, der König; es prüft alle Gedanken

מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אופן מיוסד ע״ס א״ב

Gem. כְּבוֹדוֹ אֹהֶל כְּהַיּוֹם בְּרַחֲמִים מֶלֶךְ. Vorb. בּוֹחֵן כָּל

עֶשְׁתּוֹנוֹת צָעִיר וְרַב מֶלֶךְ. גָּאוּת וָעֹז הִתְאַזֵּר מֶלֶךְ. דּוֹק וָחֶלֶד יְחֶרְדוּן מֵאֵימַת מֶלֶךְ:

der Geringen, wie der Vornehmen, der König; Es umgürthet sich mit Majestät und Allmacht, der König; Himmel und Erde erbeben aus Furcht vor dem König.

Gem. הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם יָחוֹן מֶלֶךְ. וּמֵבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יַצְדִּיק מֶלֶךְ. זִכָּרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מֶלֶךְ. Vorb. חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזַכּוֹתָם מֶלֶךְ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו מַמְלִיךְ כָּל־מֶלֶךְ. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכְרוֹן טוֹב מֶלֶךְ:

היוצר Der die Herzen allesammt gebildet, wird sie auch schonen, der König; der die Absichten Aller ihrer Thaten kennt, wird sie entschuldigen, der König; Zur Erinnerung ist angesetzt der Tag, da wir mit dem Schofar blasen vor dem König; festgesetzt für Israel, um sie rein zu sprechen vor ihm, dem König; Seinen Frommen giebt er Unterhalt, der König der Könige; er wird auch ewig seines Bundes zum Besten gedenken, der König.

Gem. כְּלָה אַל תַּעַשׂ לִשְׁאֵרִית בְּנֵי מֶלֶךְ. לָכֵן אָתָאנוּ לְךָ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ. מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ. לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ. Vorb. נָא נְצוֹר חֶסֶד לִנִינֵי שְׁלָחוֹ לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ. סְכוּת בָּאֵי בְּתַחַן לְמַר בָּכוּ אֶרְאֶלֵּי מֶלֶךְ. עֲנוּתָם בַּל תִּיבָז לָלָן בַּמָּקוֹם עָלוּ וְיָרְדוּ בוֹ מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ:

כלה Habe Nachsicht mit den Nachkommen eines Fürsten (Abraham,) o König; Wir treten zitternd vor dich, unser König, haben uns seit gestern schon vorbereitet dich zu erflehen, König. Trage die Kunst auch auf die Enkel dessen über, den du gewürdigt hast drei Engel zu senden (dem Abraham) o König; erhöre die, welche sich auf das Verdienst dessen stützen, um den Engel weinten, (um Isaak, als er geopfert werden sollte) o König. Halte ihr Flehen nicht zu gering um dessentwillen, (um Jakob,) der an jenem Orte übernachtet, wo auf- und absteigen die Engel des Königs.

Gem. פְּדֵם הַיּוֹם מִדִּין גָּמוּר מַלְחַיְּבָם מֶלֶךְ. Vorb. צַדְּקֵם בְּרַחֲמִים וּפָקְדֵם לְטוֹבָה מֶלֶךְ. קְשׁוֹב קוֹל תְּקִיעָה מְתוֹקְעֵי (am Sabbath) קְשׁוֹב זִכְרוֹן תְּקִיעָה מְזוֹכְרֵי) לְךָ הַיּוֹם מֶלֶךְ.

פדם Befreie sie heute von strengen Gericht und Schuld o König. Halte sie schuldlos, aus Barmherzigkeit und verhänge Gutes über sie, o König. Laß dir heute genehm sein das Blasen des Schofar, o König. (Am Sabbath, da man nicht blasen darf: Laß dir genehm sein das Erwähnen von Schofar, daran wir heute nur erinnern,

o König,) laß dein Erbarmen rege werden für die, so auf dich hoffen o König.

שעה Merke auf das Gebet eines Volkes, daß dich sucht, o König, wende dich denen zu, die den Segen stets aufrecht halten und dich benedeien Allmächtiger, ewig lebender König.

והחיות Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erelim benedeien, und Chajah, Ophan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

לאל Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge, dem allmächtigen, ewiglebenden allbeständigen Weltenherrn singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein, der Großes wirket, Neues schaffet; er, des Sieges Herr im Kampfe; er der säet die Saat, daraus das Heil entsprießet, der schaffet Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwaltend, wunderthätig! Er erneuert in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem der die großen Lichter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich."

רַחֲמִים תְּעוֹרֵר לִמְחַכֶּיךָ מַלְכֵּנוּ:

Vorbeter und Gem. שְׁעֵה שַׁוְעַת עַם מְשַׁחֲרֶיךָ מַלְכֵּנוּ. תְּפֶן בְּתוֹמְכֵי בָּרוּךְ. וּמְבָרְכֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים וָמֶלֶךְ:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ. פְּנֵי כָּל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מִלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת: הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du Gott, der die Lichter geschaffen.

אהבה Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit übergroßem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen geoffenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbarmens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der

עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.

Welt, und führe uns mit freiem Muthe ins Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, das wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ואהבת Du sollst lieben Gott deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit euerem ganzen Herzen, und mit euerer ganzen

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־

Seele, so werde ich Regen geben euerem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, dein Most und dein Oel. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet Euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf eurem Herzen und auf euerer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

למען Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen eueren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in jeder Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der

נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִית הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם

Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמת Und das Wort ist wahr und wahrhaftig steht fest und sicher, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unsere Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit!

Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hort unser Schild und unser Heil! Er besteht durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich besteht und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort besteht in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unsern Vätern, bei unseren Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes.

אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

כשמחבר אלהיכם לאמת החזן יתן ריוח מעט שלא יבלע האל״ף

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר׃ וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

על Bei den Ersten wie bei den Letzten steht das Wort fest in Ewigkeit; es ist unser Schatz und Kleinod, unsere Wahrheit und Ueberzeugung, unsere Lebensregel, die wir nimmer übertreten.

Wahr ist es, daß du, Gott unser Herr, du, der Gott der Väter, bist unser Herr und unserer Väter Herr, unser Erlöser und der Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer und Bildner, unser Hort und Heil, unser Helfer und Erretter — das war von Ewigkeit her dein Name, außer dir ist kein Gott.

עזרת Der Väter Schutz und Beistand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Zeiten. In den Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde dir walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volke, ein gewaltiger Herr wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf.

War ist es — du warst vom Anbeginne, und bis ans Ende bist du mit uns und außer dir ist Keiner Herr, der helfen und retten könnte. Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöset, und aus dem Sklavenjoche uns frei gemacht. Ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgebornen Sohn erlöset. Das Schilfmeer hast du gespalten, die Frevler versenket deine Geliebten frei hindurch geführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger, und nicht einer von ihnen übrig blieb. Darob priesen dich deine Geliebten und erheben dich als den Weltenherrn;

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ: פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם | מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ | שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ

יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא.
מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים.
מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים.
וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת
שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן.
בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn, — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmüthigen, und erhöhet, die gebeugt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten und hilft den Armen, und erhöret sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmüthig:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה
פֶלֶא:

מי Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים
לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

שירה Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Huldigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יי Gott regieret in Ewigkeit!

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת
יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

צור Israels Hort! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels!" Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

---

*) אם חל בשבת ויש בו מילה אומרים גאולה זו בקצת קהלות.

יוֹם לְיַבָּשָׁה. נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:
הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַּת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים.
שירה חדשה שבחו גאולים: וְכָל רוֹאֵי יְשׁוּרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן. אֵין
כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: דְּגָלַי כֵּן תָּרִים.
עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נִפְזָרִים. כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים. שירה חדשה שבחו
גאולים: הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לְשִׁמְךָ. הֵמָּה נִמּוֹלִים.

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

שירה חדשה שבחו גאולים: הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְּדִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֶּר נָא דְּבַר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת. וּלְמִי הַפְּתִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מִי כָמוֹכָה יְיָ בָּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

---

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebete.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה

(ואת יום) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל־יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (am Sabbath אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (am Sabbath וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים ׀ אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה

עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה־לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה

בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים.

מסוד Im Sinn und Geiste der Weisen und Verständigen, und wie sie es uns mit Verstand und Einsicht vorgeschrieben, öffne ich den Mund zum inbrünstigen Gebete, und rufe an um Gnade und Erbarmen — Gott, der der König ist der Könige und Herr ist aller Herren.

רשות לש״ץ. ס״כמס יקותיאל בר משה חזק ואמץ יחי.

יָרֵאתִי בִּפְצוֹתִי שִׂיחַ לְהַשְׁחִיל. קוּמִי לְחַלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא וְדָחִיל. וְקַטּוֹנְתִּי מַעַשׂ לָכֵן אַזְחִיל. תְּבוּנָה חָסַרְתִּי וְאֵיךְ אוֹחִיל: יוֹצְרִי הֲבִינֵנִי מוֹרָשָׁה לְהַנְחִיל. אַיְּלֵנִי וְאַמְּצֵנִי מֵרִפְיוֹן וְחִיל: לַחֲשִׁי יִרְצֶה כְּמַנְטִיף וּמַשְׁחִיל. בְּטוּיִי יוּמְתַּק כְּצוּף נָחִיל: רְצוּי בְּיוֹשֶׁר לֹא כְּמַכְחִיל. מְשַׁלְּחַי לְהַמְצִיא כּוֹפֶר וּמְחִיל.

יראתי Ich zage beim Beginn meines Vortrages, hinzutreten vor den Allfurchtbaren, ihn zu erflehen; weil ich zu gering bin an eigenem Verdienst, darum fürchte ich mich; ich soll beten, und mir gebricht die Einsicht hierzu. O lehre mich, mein Schöpfer, diese Wohlthat übertragen; stärke und kräftige mich, daß ich nicht lässig werde aus Furcht. Laß mein Gebet Dir genehm sein, wie ehedem die Räucherdüfte, meinen Redefluß wie Honig angenehm, aufrichtig erscheinen und nicht wie Heuchelei, daß die, so ich vertrete, Sühne und Verzeihung finden. Meinem

Flehen verleihe Anmuth, daß es nicht wie Schreien mißfalle. Laß Dich erflehen von denen, die sich Dir nahen und bis in den Staub sich krümmen. Sei uns so gnädig, wie Du einst beim Felsen (dem Moses) erschienst, und merke auf mein lautes Flehen. Zwar erbebt mein Inneres, weil Du jeden Gedanken erspähest, erzittert meine Seele aus Furcht vor dem Gericht: wolltest Du bloß nach Verdienst vergelten, müßten meine Augen fließen, wie lebendiger Quell. Doch hoffe ich Gnade von Dir und bitte darum. Das Verdienst unserer Ahnen wollest Du bei der Sühne erwägen. Und dennoch brennt es in mir glühend heiß, ergreift Zittern mich, da der Schreckenstag gekommen ist.

שֶׁאֲנִי יֶעֱרַב וְלֹא כִּמְשַׁחִיל.
הֵעָתֵר לְנִגָּשִׁים וְנֶחֱשָׁבִים
כְּזָחִיל: חֲנוֹן כְּהַבְטִיחֶךָ
לְבִנְקְרַת מְחִיל. וַעֲנִי קָשׁוּב
בְּעֵת אֶתְחִיל: קְרָבַי יֶחֱמְרוּ
בְּחָקְרְךָ חֲלוּחִיל. וּמֵאֵימַת
הַדִּין נַפְשִׁי תַּבְחִיל: אִם
כִּגְמוּל הַלֵּב יָחִיל. מְקוֹרֵי
עַפְעַפַּי אֲזִיל כְּמַזְחִיל: צְדָקָה
אֲקַוֶּה מִמְּךָ וְאוֹחִיל. יֹשֶׁר
הוֹרַי נִכְרָה לְהַאֲחִיל: חַם
לִבִּי בַּהֲגִיגִי יַגְחִיל. יִסְתָּעֵר
בְּקִרְבִּי בְּעֵת אֶתְחִיל:

Man schließt die heil. Lade — סוגרין הארן

מיוסד ע״פ א״ב

את חיל Er ist gekommen, der schreckliche Tag der Heimsuchung, den alle Sterblichen mit Bangniß erwarten. Kniebeugend treten sie an demselben heran, ihre Gedanken, wie einst beim Opfer zu ordnen. Der alle Herzen allesammt gebildet, sie richtet, der Arm und Reich mit der Wage des Rechts richtet, Er wird eingedenk bleiben „nicht die Strenge des Rechts walten zu lassen." Die Gewichtigkeit seines (des Abrahams) Gebets erwägen beim Urtheilsspruch. Bevor ein Geschöpf noch gebildet war, dachte er der Schöpfer schon an den Urfels (Abraham) ihn in die Mitte

אֶת חִיל יוֹם פְּקֻדָּה.
בְּאֵימָיו כָּל לְחָם לְשָׁקְדָה.
נְשִׁים בּוֹ בֶּרֶךְ לְקוֹדָה. דַּעַם
לְיַשֵּׁר כְּבַעַל מוֹקֵדָה: הַיּוֹצֵר
יַחַד כֶּסֶל נִשְׁפָּט. וְשׁוֹעַ וָדַל
בְּפִלּוּס יִשְׁפֹּט. זֵכֶר לֹא
יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. חִין עֶרְכּוֹ
יִזְכֹּר בְּמִשְׁפָּט: טֶרֶם כָּל
מִפְעַל הֻצָּב. יוֹם בְּמַחֲשֶׁבֶת
צוּר חֻצָּב. בְּאָחוֹר וָקֶדֶם

בְּתוֹךְ נֶחְצָב. לְיַהֵב עָלָיו
כָּל הַמַּחֲצָב: מָנְתוֹ כְּהַיּוֹם
כְּהַ דְּשָׁנָה. נָצַר לְהַחֲנִיט
לְתִשְׁעִים שָׁנָה. סִיְמָה אוֹת
הֱיוֹת לְשׁוֹשַׁנָּה. עֲבוּר לְפָנָיו
בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה: פִּלְּצוּ
פְּרָחֶיהָ בְּזֶה יוֹם. צִגְּנוּתָם
פְּנֵי כַם אָיוֹם. קוֹל דִּבּוּבָם
יַרְחִישׁוּ כְּהַיּוֹם. רוֹגְשִׁים
לְהָרִיעַ לִמְצוֹא פִּדְיוֹם:
שְׁעוּנִים עָלֶיהָ בָּהּ לְהִפָּקְדָה.
שׁוֹאֲגִים בְּלַהַק דַּלְתוֹת
לְשָׁקְדָה.

Vorbeter תְּמוּכִים בְּדֶשֶׁן שֶׂה
עֲקֵדָה. תְּשַׁר אֲשֶׁר בּוֹ
נִפְקָדָה:

נַעֲלֶה בְּדִין עֲלוֹת
בִּתְרוּעָה. גַּיְא עִם דָּרֶיהָ
לְרוֹעֲעָה: Vorb. בְּשׁוֹפָר אֲפַתֶּנּוּ
Am Sabbath (בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר אֲרַצֶּנּוּ)
וּבְבֶרֶךְ כְּרִיעָה בִּמְגַנַּת
רֵעִים בְּגַנּוֹ אֶתְרוֹעֲעָה:

der Vor- und Nachwelt zu stellen, diese auf ihn und sein Verdienst zu pfropfen. Seine Ehehälfte (Sarah) wurde an diesem Tage mit neuer Kraft verjüngt, daß sie im neunzigsten Jahre noch einen Sprößling gebahr; ein günstiges Zeichen für Israel, daß sie vor ihm in Gnaden erscheinen dürfen an jedem Neujahrstage. Erschrecken ihre Abkömmlinge vor diesem Tage, sich hinzustellen vor den Richterstuhl des Allfurchtbaren, tragen sie ihre Gebete mit lauter Stimme vor und bitten inbrünstig Erlösung zu finden; stützen sich auf ihr (Sarah's) Verdienst, dadurch bedacht zu werden. Sie beten in Vereinen, wagen an Deine Thüre zu pochen, gestützt auf die Asche des gebundenen Lammes, (Isaak) des Geschenkes, womit sie (Sarah) an diesem Tage bedacht wurde.

נעלה Wir erscheinen vor Gericht, wo Er, Gott, beim Posaunenschall sich erhebt, das Erdenthal mit seinen Bewohnern zu erschüttern. Darum wollen auch wir mit dem Schofar (am Sabbath: mit dem Erwähnen des Schofar) Ihn versöhnen, und mit Kniebeugen auch im Verein der Freude in seinem Tempel laut blasen.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

תְּאֵלַת זוּ כְּחָפֵץ לְהִתְעִיל. שׁוּעַ עָרוּךְ לְמָרֹם לְהוֹעִיל. רוֹן הַרְרֵי קֶדֶם הַמּוֹעִיל. קְרוֹא בְגָרוֹן מוֹקֵשׁ לְהַגְעִיל: צִדְקָם לְהַקְפִּית בְּנִיב שַׁוְעָה. פָּעֳלָם בְּקֶרֶב שָׁנִים לְשַׁמְּעָה. עֵת רָצוֹן וְיוֹם יְשׁוּעָה. סְבִיכַת קֶרֶן וּבְרִית שְׁבוּעָה: נוֹבְבִים בְּגִישַׁת חוֹתָמוֹת תְּשְׁעָה. מִסְפַּר שְׁתוֹת וְחוֹתְמֵיהֶן תִּשְׁעָה. לְמִנְיַן פִּלּוּל שְׁמוֹת תִּשְׁעָה. כְּחַנָּה עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה. יְאַמְּרוּ עוֹז מַלְכִיּוֹת עֶשֶׂר. טְבוּעוֹת לְשֵׁם בְּחַן בְּעֶשֶׂר. חֹק זִכְרוֹנוֹת וְקוֹלוֹת עֶשֶׂר. זֵכֶר מְבָרֵךְ גְּבִיר בְּעֶשֶׂר: וִיפֶן בְּאָהוּב אֲתוּי נְהָרִים. הֶעָקוּד בְּהַר מוֹר אֲחוֹרִים. דִּשְׁנוֹ יֵרָא לְחוֹן שִׁירִים. שָׁשִׁים עָדָיו בּוֹקֶר וְצָהֳרָיִם:

תאלת Gott wollte dieses Volkes Gebrechen verbessern und lehrte es die Ordnung der Gebete zu seinem Frommen, Lieder der alten Sänger zur Erbauung, sie zu singen — um Mißbrauch abzuwenden, — ihre Tugenden zu rühmen im Gebete, ihre Thaten zu erwähnen, die sie zu ihrer Zeit verübt, jene gottgefällige Zeit, jene Zeit des Heils, die Erwähnung des Horns (bei Isaaks Opferung) den Schwur des Bundes. So beten wir auch neun Gebete die mit dem Segen endigen; eine festgesetzte Zahl nach Anzahl der neun göttlichen Eigenschaften, welche die fromme Chana in ihrem Gebet erwähnte, darauf sie Mutter von sieben Söhnen wurde. Wir erwähnen auch zehn Verse von „Malchijaus", die ihren Grund in den zehn Versuchungen haben, womit unser Urvater Abraham geprüft wurde. „Sichraunaus" und „Kaulaus" sind gleichfalls auf zehn festgesetzt worden, zum Andenken der zehn Segnungen, womit Isaak den Jakob gesegnet, daß er sich des Lieblings annehme, dessen, der von Jenseits kam, der auf Moria als Opfer gebunden wurde, daß Er auf ihn schaue und sich der Nachkommen erbarme, die früh und spät

sich Ihm im Gebete nähern. Um eben diese Zeit (Neujahr) lag auch er (Isaak) im Gebete, wegen seiner Unfruchtbaren (Rebekka) bis sie entbunden wurde. Und wie damals das Flehen der Bedrängten erhört wurde, so auch wollest du, o Gott, von uns Dich erflehen lassen.

מלך Höchster König und Furchtbarer! möge ans Licht fördern unser Recht. Ihm hoffe ich die Krone aufzusetzen, mit Thau der Belebung durch seine Gnade mich erfreuend.

בְּזֶה פֶּרֶק חִנֵּן עֲתִירָה. בְּעַד
אֲסוּרָה עַד הֻתָּרָה. Vorb.
אֲנָקַת אָסִיר אָז כְּהוּכְתָּרָה.
אֵלִי לְהֵעָתֵר כְּמוֹ נֶעְתָּרָה:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן וְנוֹרָא.
מִשְׁפָּטֵנוּ יוֹצִיא כָאוֹרָה.
Vorb. אֲיַחֲלֶנּוּ כֶּתֶר לַעֲטָרָה
בְּטַלְלֵי תְחִי בְּחַסְדּוֹ
אֶתְפָּאֲרָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

*) אֶבֶן חוּג מְצוּק נְשִׁיָּה. תְּהוֹם רַבָּה צוּל שְׁאִיָּה. בְּפִנַּת רֹאשׁ יְסוֹד שְׁלִישִׁיָּה. שְׁתָתוֹ שָׁעוּן בָּהּ לִשְׁעִיָּה: גִּבְעַת שֹׁרֶשׁ מְאֹסַת בּוֹנִים רְבָעָה הַיּוֹם מֵאַרְבָּעָה אֲבָנִים. דְּמָעוֹת מְבַכָּה עַל בָּנִים. הֻשְׁבָה מִנְּעִי אֵם הַבָּנִים: הָאַרְמוֹן כְּבָט שֶׁלֹּא חָלָה. צָבָה לְקַחְתָּהּ לוֹ וְנִתְבַּהֲלָה. וּפִלְּלָה רַבִּים בְּעַד הַתּוֹחֶלֶת. פְּרוּתָהּ מִזֶּה וְלֹא חִלְּלָה: זָכַר לָהּ יֹשֶׁר אֳרָחוֹת. עִבֵּר לְהָמִיר בְּבֶטֶן אָחוֹת. חֻשְׁבָה כְּהַיּוֹם זִכְרָהּ לְהָאָחוֹת. סִלּוּף דִּינָה בִּיהוֹסֵף לְהַנְחוֹת: טֶבַע כְּכְלִי יוֹצֵר הֶעֱבִיר נִסֵּי חֲיָלִים לְהֵעָצִים וּלְהַגְבִּיר. יָהּ כְּסָכַת אֶנְקַת גְּבִיר. מִמּוֹת שְׁנַיִם מִנָּה הִסְבִּיר: כַּעֲקֶרֶת בַּיִת בְּתֶחֶל נִכְּרָה.

---

*) Diese Dichtung, nach einer Tradition bearbeitet, eignet sich, wegen der erforderlichen weitläufigen Erklärungen, zu keiner Uebersetzung.

בְּבִכּוּר רֵאשִׁית בְּתֵבֵל בְּבָרָה. Vorb. לְבַדֶּיהָ תַּעֲמוֹד
בְּיוֹם זְכִירָה. לְהִזָּכֵר לְמוֹ כְּמוֹ נִזְכְּרָה:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

ימלוך Der Herr regiert ewiglich: Dein Gott, Zion! für alle Zeiten Halelujah.

ואתה Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israel's.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
גִּבּוֹר וְנַעֲרָץ. דָּגוּל מֵרְבָבָה:
הוּא שָׂח וַיֶּהִי. וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ:
זִכְרוֹ לָנֶצַח. חַי עוֹלָמִים:
טְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סֵתֶר:
כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה. לְבוּשׁוֹ צְדָקָה:
מַעֲטֵהוּ קִנְאָה. נֶאְפַּד נְקָמָה:
סִתְרוֹ יֹשֶׁר. עֲצָתוֹ אֱמוּנָה:
פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. צַדִּיק וְיָשָׁר:
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת.
רָם וּמִתְנַשֵּׂא:
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִי מָה:
חַי וְקַיָּם נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ: סוגרין הארון

אתה Du bist unser Gott, im Himmel und auf Erden, allmächtig und erhaben.

Von Myriaden erhoben, Er sprach's und es ward; gebot, und es wurde geschaffen.

Sein Ruhm für ewig; das Leben aller Welten; durchforschenden Blickes. Er thront verborgen, Seine Krone ist Heil, Sein Gewand Gerechtigkeit. Mit Eifer umhüllet, mit Rache umgürtet, Gerechtsame zum Schilde. Sein Rath ist Treue, Sein Schaffen Wahrheit, allgerecht und geradsinnig.

Er ist nahe denen, die Ihn in Wahrheit anrufen, hoch erhaben, bewohnt die Himmel, macht die Erde schweben auf nichts gestützt.

Am Wochentage.

תָּעִיר וְתָרִיעַ. לְהַכְרִית כָּל מֵרִיעַ.
וְתַקְדִּישׁ בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ. קָדוֹשׁ:

תעיר Blaset und schallet die Frevler zu schrecken; geheiligt werde durch die, so die Bedeutung kennen des Blasens, der Heilige.

*) Am Sabbath wird das unter der Linie befindliche וכבן יי׳ פקד gesagt.

ס״סמס בלסמי הסרוזות אליעזר ברבי קליר.

אַדֶּרֶת מַמְלָכָה. עַל מָה הָשְׁלָכָה. וְעוֹד לֹא מָלָכָה: לַכֹּל הִמְלִיכָה. וְאַחֲרָיו הָלָכָה. שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה: עָלֶיהָ הַמְלָכָה. גְּבֶרֶת מַמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ מְלוּכָה: זְבוּלֵי חָרְבָה. מְתְמִימֵי פָּרְכָה. וְנִתַּן לָהּ אֲרֻכָה: רָחֲבָה וְאָרְכָה. וְקֶשֶׁת דָּרְכָה. וְעוֹל הֶאֱרִיכָה: בְּעֵתָּה בִּרַכָּה. וְהִנֵּה דְרוּכָה. וְעַד עַתָּה מוֹלְכָה. יְסוֹדוֹת עֲרֵמָה. עָרָה וְהֶחֱרִימָה. עַד יְסוֹד עָרְמָה: רֹאשׁ הֵרִימָה. וְסוֹד הֶעֱרִימָה. וְיָדֶיהָ רָמָה: בְּעָרָה מֵעָרְמָה. וְעַד שַׁחַק

אדרת Die Krone des Reichs, warum ist sie gestürzt, nicht wieder zur Herrschaft gelangt, ist der Götze gekrönt, huldigt sie ihm unwürdigerweise, läßt sich beherrschen, ein so mächtiges Reich? bis der Glanz einer höhren Herrschaft erscheint! Meine Stätte ist leer, meine Frommen dahin, nur ward ihr Raum gestattet, sich auszubreiten; sie, (die fremde Herrschaft) hat gespannt den Bogen, ihre Last vermehrt, die Zärtliche (Israel) erschreckt, auch mit Füßen getreten, und herrscht noch bis jetzt. Sie hat die Pfeiler erschüttert, verheert und zerstört bis auf den tiefsten Grund. Sie trägt stolz ihr Haupt, schmiedet heimliche Ränke gewinnt die Oberhand, glüht voll Arglist, und wächst him-

---

Am Sabbath.

*) וּבְכֵן וַיְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר:
צֶאֱצָאֶיהָ כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב הַיּוֹם קָדוֹשׁ:

מיוסד ע״פ א״ב

אֵם אֲשֶׁר בְּצֶדֶק נִתְיַשְּׁנָה. בְּמוֹ נִתְיָאֲשָׁה בְּתֵבֵל דְּשֵׁנָה. גּוֹחָהּ פְּקָדָהּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה: דִּבְּבָה הַיּוֹם אֲנִי נִדּוֹנָה. הִנְנִי עֲגוּמָה בִּכְלוֹת עֶדְנָה. וַתְּחַתֵּם בְּצֶדֶק לְכָל הֱיוֹת עֲגוּנָה: זֹאת כְּהִתְבַּשְּׂרָה הַשְּׁקֵדָה. חִלּוֹת פְּנֵי צַח שָׁקְדָה. טֶרֶם קָרְאָה מִיַּד נִפְקָדָה: יִצְחַק כָּל שׁוֹמֵעַ זֹאת | שְׂמֵחָה. כִּי נִלְמוּדָה לְלֹא עֵת צְמֵחָה.

melan, umgürtet sich königliche Abzeichen. Meine Teppiche aber sind zerstückt, mein Zelt zertrümmert, umackert und umpflügt. Ihre Herrschaft hat sie befestigt, den Purpur angelegt und dieses (Volk Israel) gekränkt. Sie sinnet, widerstrebt, dient Götzen und entweiht das Himmelreich. Sie quält des ewigen Königs Kinder, verhöhnt die Vorsehung, spricht: was ist mir im Himmel der König? thut stolz auf ihrem Throne. „Außer mir giebt es keinen König, ich regiere und Niemand außer mir."

Erhabenster aller Könige! stürze solche Herrschaft und nimm Dich wieder an des Reichs.

רומה. ותאפוד מלוכה: יריעותי גודדה. אהלי שודדה: וחרשה ושודדה: קצינות רפדה. ומלכות אפדה. ואת הקפידה: יזמה ומרדה. עבוד לזר חרדה. וחללה מלוכה: לקצה בני מלך. ופצה לעין מלך. מי לי ברום מלך: יהרם בכם מלך. זולתי אין מלך. אני ואפסי מלך: Vorb. רם על כל מלך. תגעילנה ממלך. ולך תשיב מלוכה:

תעיר ותריע. להכרית כל מרע. ונוקדש ביודעי להריע. קדוש:

Am Sabbath.

לה כל שמעו אם הבנים שמחה: מצאה השקט אחרי בלותה. נתחדשה כנשר בנותה. ששו שרות ללותה: עלזו וששו עבורה נקרא. פצו עדיה רני עקרה. צמקו שדיהן ועוד בם יקרה: קשת רוח אשר העקרה. רפאה לקץ תשעים כבת עקרה. שלחה פארות ולא שקרה: Vorb. תפן בנצרים אשר חוללו כהיום. ושלוש עקרות שהפקדו בזה יום. תצדיק בצדקתם מיחליך איום: צאצאיה כן פקוד לטוב היום. קדוש:

Vorbeter und Gem. שמו מפארים עדת חבלו. ונערץ באראלי קדש הלולו. ובהיכלו כבוד אומר כלו. קדוש:

Vorbeter und Gem. שומרי מצותיו עד ישובון לבצרון. נדברים

וּבְכֵן וַיָי פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר׃
צֶאֱצָאֶיהָ כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב הַיּוֹם קָדוֹשׁ׃

מיוסף ע״ם א״ב

אֵם אֲשֶׁר בְּצֶדֶק נִתְיַשְּׁנָה. כְּמוֹ נִתְיָאֲשָׁה בְּתֵבֵל דִּישְׁנָה. גּוּחָה פְּקֻדָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. דִּבְּבָה הַיּוֹם אֲנִי נִדּוֹנָה. הִנְנִי עֲגוּמָה כִּבְלוֹת עֶדְנָה. וַתִּחְתַּם בְּצֶדֶק לְבַל הֱיוֹת עֲגוּנָה׃ וְאֹת כְּהִתְבַּשְּׂרָה הוּשְׁקָדָה. חִלּוּת פְּנֵי צַח שָׁקְדָה. טֶרֶם קָרְאָה מִיַּד נִפְקָדָה׃ יִצְחַק כָּל שׁוֹמֵעַ וְאֹת שְׂמֵחָה. כִּי נִלְמוּדָה לְלֹא עֵת צְמֵחָה. לָהּ כָּל שׁוֹמְעוֹ

Die Jene Mutter, in Tugend ergrauet, als die Hoffnung sie schon aufgab, ward am Ende wieder blühend. — Ihr Schöpfer bedachte sie am Neujahr; sie sprach: Heute werde ich gerichtet; bin traurig, die Blüthenzeit ist vorüber. Im Himmel ward es beschlossen, daß sie einsam nicht mehr weile. — Als diese frohe Botschaft sie erhielt, eilte vor Gott sie zu beten; noch bevor sie ihn anrief, ward sie schon bedacht. — Freude erfüllte jene, welche sagte: Es wird Jeder lachen, der es hören wird, daß die Einsame Blüthe treiben sollte, als die Zeit schon vorüber war. Wer es hörte, freute sich mit

---

Am Sabbath.

יְרָאִיו בְּהַכְשֵׁר יִתְרוֹן. וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן. קָדוֹשׁ׃

Vorbeter und Gem. שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפַר. נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין שְׁחָקִים שְׁפַר. וְתִיטַב לַיָי מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ׃

Vorbeter und Gem. שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶיךָ עֲלֵה וְהַמְשֵׁל. נְמִישׁוּת צָרִים בְּהַתִּיזָךְ לְנַשֵּׁל. וְהָיְתָה לַיָי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ׃

Vorbeter und Gem. שְׁבוּתֵנוּ מִמֶּרְחַק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֶנּוּ תָּמִיד בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ׃

Vorbeter und Gem. כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָּמִיד הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ׃ קָדוֹשׁ׃

der frohen Mutter. — In ihrem Alter fand sie Ruhe, dem Adler gleich ward ihre Jugend erneuet, Fürstinen freuten sich, sie zu begleiten. — Sei froh, freue dich! rief man ihr entgegen; frohlocke Unfruchtbare! erscholl es aus aller Mund. — Schon versagte die Brust ihre Dienste, und das Wunder hat sich ereignet, daß die Unfruchtbare, die Schwermüthige, bedacht wurde, nach neunzig Jahren Sprößlinge noch zu erziehen, und ward nicht getäuscht. — Mögst du dich jenen Sprößlingen zuwenden, die diesem Tag ihren Ursprung verdanken: durch das Verdienst der drei Unfruchtbaren, die an diesem Tag bedacht, segne, die zu dir hoffen, Furchtbarer!

אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה: מְצָאָהּ הַשְּׁקֵד אַחֲרֵי בְלוֹתָהּ. נִתְחַדְּשָׁה כַּנֶּשֶׁר בְּנִוְתָהּ. שָׂשׂוּ שָׂרוֹת לְלַוּוֹתָהּ: עָלְזִי וְשִׂישִׂי עֲבוּרָהּ נִקְרָא. פָּצוּ עֲדִיָהּ רָנִּי עֲקָרָה. צָמְקוּ שָׁדֶיהָ וְעוֹד בָּם יְקָרָה: קְשַׁת רוּחַ אֲשֶׁר הָעֲקָרָה. רִפְּאָהּ לְקֵץ תִּשְׁעִים בְּנִתְבַּקְּרָה. שָׁלְחָה פֹארוֹת וְלֹא שִׁקְּרָה: Vorb. תֵּפֶן בְּנִצָּרִים אֲשֶׁר חוּלְלוּ כְּהַיּוֹם. וְשָׁלוֹשׁ עֲקָרוֹת שֶׁהָפְקְדוּ בְּזֶה יוֹם. תַּצְדִּיק בְּצִדְקָתָם מְיַחֲלֶיךָ אָיוֹם:

צֶאֱצָאֶיהָ כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב הַיּוֹם. קָדוֹשׁ:

Am Sabbath.

Vorb. אַדִּיר וְהוֹד אֶתֵּן בְּצִבְיוֹן. שׁוּעַ אֶעֱרוֹךְ בְּנִיב וְהִגָּיוֹן.
Gem. אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן:

Vorb. בַּיּוֹם הַנִּבְחַר מִשְּׁמֵי עֶרֶץ. מְשָׁרִים לִשְׁפּוֹט קָדְשׁוֹ לְהַעֲרִיץ.
Gem. יְיָ מֶלֶךְ תָּגֵל הָאָרֶץ:

Vorb. גְּדֻלָּתוֹ גָדְלָה עוֹלָם וּמְהַכִּיל. עֱזוּזוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי יָכִיל.
Gem. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: שמו מסארים

Vorb. דֵּיעַ יָשִׂימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו. וְיֵדְעוּ כִּי גָדְלוּ גְבוּרוֹתָיו.
Gem. זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו:

Vorb. הִצִּיב וְיָרָה אֶבֶן פִּנָּתוֹ. נַחֲלִיאֵל עֲבוּר לְשַׁעְשֵׁעַ בְּאֻמָּתוֹ.
Gem. זָכַר לְשַׁלֵּם בְּרִיתוֹ:

מלך Der König! Er schützt vor Unglück ein Volk, daß die Bedeutung kennt des Blasens, der Allmächtige, Heilige!	Vorbeter und Gem. מֶלֶךְ מְמַלֵּט מֵרָעָה, לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה, הָאֵל קָדוֹשׁ:
מלך Der König! Er ist eingedenk des Verdienstes (des Isaak) zu Gunsten derer, die heute das Schofar blasen; der Allfurchtbare und Heilige!	Vorbeter und Gem. מֶלֶךְ זוֹכֵר אֲחוּז קֶרֶן, לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן, נוֹרָא וְקָדוֹשׁ.
אאפיד Es schmückt die Krone des Allfurchtbaren durch ihr „Dreimal Heilig“ des Tages, eine vom Allmächtigen erhobene Nation, die Ihm in Tempeln laut ihre Freude bezeigen. Es preisen Ihn Engel in Lob und Gebet. Der in Ewigkeit Verdienste zu Gunsten gedenkt, Ihm erneuern sie Gesänge, die Chajoth. Der Allgütige! Er erträgt der Sünden Last, unterdrückt den Zorn, läßt nicht Seinen Grimm. Und die Diener in	אַאְפִּיד נֵזֶר אָיוֹם, בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּיּוֹם: גִּבּוֹרֵי כֹחַ גְּדֻלָּה, הַדְרוּהוּ בְּבֵית דִּגְלָהּ: הוֹגֵי הֶגֶה הֲמֻלָּה, וְתִקְּנוּהוּ בְּהַלֵּל וּמִלָּה: זוֹכֵר לָעַד זְכִיּוֹת, חִדְּשׁוּהוּ זֶמֶר חַיּוֹת: טוֹב עוֹמֵס טוֹרַח, יְהַדְרוּהוּ בְּחִדּוּשׁ יָרֵחַ: כּוֹבֵשׁ כָּל כְּעָסִים, לְבַד אַף

Am Sabbath.

Vorb. וְרָשַׁם בְּחוֹק דַּת הֶגְיוֹנַי, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לִזְכֹּר זִכְרוֹנַי.
Gem. לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְיָ: שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו

Vorb. זֶבַח קֹדֶשׁ כְּהוּכְשַׁר אָז בְּעֵינָיו. רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל לְהַקְרִיב לְפָנָיו.
Gem. אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו:

Vorb. חִכֵּם חֲנִיטָיו לִתְקוֹעַ בְּזֶה חֹדֶשׁ. יוֹם זֶה אִם יִקָּרֵה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ.
Gem. זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ:

Vorb. טִבְעוֹ אִם בְּחוֹל יְבוֹאָכֶם. צִוּוּ לִתְקוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם.
Gem. יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: שְׁבוּת מַעֲשֵׂיכֶם

Vorb. יָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי כָל אֻמִּים. חֲשׂוֹף זְרוֹעֲךָ לְהוֹשִׁיעַ מִמִּתְקוֹמְמִים.
Gem. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:

Vorb. כְּהִגָּלוֹתְךָ לְעֵין כֹּל שִׁכְנְךָ לְהוָּעֵד. קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת בְּפִימוֹ לְהָעֵד:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם:

ängstlicher Furcht, stimmen an dem Allfurchtbaren Preisgesänge, auch die Ihn umgebende Seraphim stimmen an den Wettgesang den Sturm abzuwehren. Die Engel öffnen den Mund, jauchzen Ihm, der das All überschauet. Und in den Versammlungen des heiligen Volkes

לְהָשִׂים: מְשָׁרְתַי בְּחִיל מוֹרָא. נִכְתָּם הַלְלוּ נוֹרָא: שַׂרְפֵי סְבִיב סְעָרָה. עֲנוּ לְמַעֲבִיר עֶבְרָה: פְּלִיאִים פִּצְחוּ פֶּה צַלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפֶה: קְהִלּוֹת עַם קְדוֹשִׁים.

Am Sabbath.

Vorb. לְךָ יָאֲתָה כָבוֹד וָעוֹז הֲגוּיִם. חֶלֶד וְכָל שׁוֹכְנֶיהָ וְכָל דָּאִיִּים.
Gem. מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם: שבטי מקוראך
Vorb. מוֹטוֹת צָרִים שִׁבַּר וְהִכְחִידָם. זְרוֹעֲךָ קִבֵּץ וְחִנָּם תְּפַדֵּם.
Gem. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם:
Vorb. נְדִיבֵי עַמִּים יִנָּחֲמוּ בְּכִפְלַיִם. קָמֵיהֶם עַל פְּנֵימוֹ גַּלֵּה שׁוּלַיִם.
Gem. זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם:
Vorb. סִלּוּל מְסִיקָתֵנוּ יֻשַּׁר לִצְעוֹד. וּבֶן יַקִּירְךָ קַרְסֹיל לֹא יִמְעוֹד.
Gem. כַּנַּתְךָ זְכוֹר אַזְכְּרֶנּוּ עוֹד: שבותנו מסרחק
Vorb. קִרְיַת מְשׂוֹשׂ הֵיכָל וְאוּלָם. מִזְבֵּחַ יָשִׁיב וּכְלֵי שָׁרֵת כֻּלָּם.
Gem. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם:
Vorb. שָׁמַיִם וָאָרֶץ יְרַנְּנוּ לִשְׁמוֹ. יְעָרוֹת יִמְחֲאוּ כַף לְהַנְעִימוֹ.
Gem. כִּי פָקַד יְיָ אֶת עַמּוֹ:
Vorb. תּוֹקֶף אֶרְאֶלִּים וְכוֹכְבֵי צִפַּר. תְּהִלּוֹת יִתְּנוּ שֶׁבַח לְהִשְׁתַּפֵּר.
Gem. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר: כל יושבי תבל

Vorbeter und Gem. יָשׁוּם תֵּבֵל בְּצֶדֶק וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:

Vorbeter und Gem. וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ. וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

אֹתֵן לְפוֹעֲלִי צֶדֶק. בְּיוֹם הַנִּבְחַר מֵעֵשׂ לְהִבָּדֵק: גַּאֲוָתוֹ מְאוֹד גָּדְלָה. דַּרְכּוֹ עֲנָוְתוֹ לְפִי הַגְּדוּלָּה: הוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם וּמִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ בְּתוֹם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דִּין יָתוֹם: טָהוֹר רָם וְנִשָּׂא. יָפֶה בְּעִתּוֹ הַכֹּל עָשָׂה: כַּבִּיר לֹא יִמְאָס. לִבְנֵה תַּמָּיו גִּמְאָס: מְפוֹאָר וְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. נוֹגַהּ נֶגְדּוֹ וְאֵשׁ

verherrlichen Ihn Myriaden Stimmen, wird gehört das Schallen des Schofar. Er vernimmt's und vergiebt das Vergehen. Einst wird die Pausaune dreimal gehört werden auf dem heiligen Berge und das „Dreimal heilig" in Heiligkeit.	רוֹמְמוּהוּ רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים. שֶׁמַע קוֹל שׁוֹפָר. תַּאֲזִין וְאַשְׁמָה תוֹפֵר Vorb. תְּשַׁלֵּשׁ שׁוֹפָרוֹת בְּהַר הַקֹּדֶשׁ. וְאַשְׁלֵשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ:

מֶלֶךְ זוֹכֵר אָחוּז קֶרֶן. לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

מלך „Der Herr regiert; der Herr hat regiert; der Herr wird regieren immer und ewig."	חו"ק יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
אדירי Eine verherrlichte Nation huldiget laut:	חזן אַדִּירֵי אֲיֻמָּה יַאְדִּירוּ בְקוֹל.
Der Herr regiert.	ק' יְיָ מֶלֶךְ:
Die Flammengebilde (Engel) benedeien laut: der Herr hat regiert.	בְּרוּאֵי בָרָק יְבָרְכוּ בְקוֹל. ק' יְיָ מָלָךְ:
Die mächtig Hohen riefen laut:	גִּבּוֹרֵי גֹבַהּ יַגְבִּירוּ בְקוֹל.
Der Herr wird regieren.	ק' יְיָ יִמְלֹךְ:

Am Sabbath.

לֶהָבוֹת: סוֹעֵף בְּחַרְבוֹת שְׁנוּנוֹת. עֲבוּר יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם. צַר פֶּה וּמֵשִׂים אִלֵּם: קוֹנֵה הַכֹּל בְּרַחֲמִים. רָם וּמַשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יְצוּרָיו בַּחֲנִינָה. תָּמִים פּוֹעַל אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹמְמֵי אֶרֶץ כְּתוֹהוּ. מִפַּחְדּוֹ יִבָּהֲלוּ וְיִתְמָהוּ: עוֹשֶׂה מִשְׁפַּט עַמּוֹ. וּתְחִלָּה מְקַדְּמָם מִפְּנֵי זַעְמוֹ: נְדִיבִים בְּדִקְדּוּקָם יָחִיל. כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פִּעֲלוֹ: רוֹאֶה כָּל־תַּעֲלוּמוֹת: יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה כָּל־נוֹלָדוֹת. חוֹפֵשׂ כָּל־הָעֲתִידוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. חִקְרֵי לֵב לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ:

Vorb. זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים. קַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים:

Vorbeter und Gem. יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים. וְהָאֵל קָדוֹשׁ:

ק״ה יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

רוֹהֲטֵי רוֹקְקִים יְרוֹבְבוּ בְקוֹל. — רוחי Die Feuergeschaffenen verkünden laut:

ק׳ יי מֶלֶךְ: — Der Herr regiert.

הֲמוֹנֵי הַמַּעְלָה יְהַלְלוּ בְקוֹל. — Die rauschenden Himmelschöre loben laut:

ק׳ יי מָלָךְ: — Der Herr hat regiert.

וְחַיָּלִים וְחַיּוֹת יְוַעֲדוּ בְקוֹל. — Die Schaaren der Heiligen und Chajoth bezeugen laut:

ק׳ יי יִמְלֹךְ: — Der Herr wird regieren.

ק״ה יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

זוֹכְרֵי זְמִירוֹת יְזַמְּרוּ בְקוֹל. — זוכרי Die Psalmensänger singen laut:

ק׳ יי מֶלֶךְ: — Der Herr regiert.

חַכְמֵי חִידוֹת יְחַסְּנוּ בְקוֹל. — Die Schriftgelehrten bekräftigen laut:

יי מָלָךְ: — Der Herr hat regiert.

טַפְסְרֵי טְפוּחִים יְטַכְּסוּ בְקוֹל. — Die Himmelbewohner verehren laut:

ק׳ יי יִמְלֹךְ: — Der Herr wird regieren.

ק״ה יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יוֹרְשֵׁי יְקָרָה יְיַשִּׁירוּ בְקוֹל. — יורשי Di' Erben der göttlichen Lehre rühmen laut:

ק׳ יי מֶלֶךְ: — Der Herr regiert.

כַּבִּירֵי כֹחַ יַכְתִּירוּ בְקוֹל. — Die Machbtegabten verherrlichen laut: Der Herr hat regiert.

ק׳ יי מָלָךְ:

לְבוּשֵׁי לֶהָבוֹת יְלַבְּבוּ בְקוֹל. — Die in Feuergewändern danken laut:

ק׳ יי יִמְלֹךְ: — Der Herr wird regieren.

ק״ה יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מְנַעֲמֵי מֶלֶל יְמַלְּלוּ בְקוֹל. — מנעים Die herrlichen Redner sprechen laut:

ק׳ יי מֶלֶךְ: — Der Herr regiert.

Die Strahlenglänzenden rufen laut: Der Herr hat regiert.	נִצְצֵי נֹגַהּ יְנַצְּחוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ מָלָךְ:
Die Seraphim im Kreise tönen laut: Der Herr wird regieren.	שְׂרָפִים סוֹבְבִים יְסַלְסְלוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ יִמְלֹךְ:

ק״ה יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עורכי Die das Gesetz vortragen erwiedern laut: der Herr regiert.	עוֹרְכֵי עוֹז יַעֲנוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ מֶלֶךְ:
Die vor Deinen Wunderthaten staunen sprechen laut: Der Herr hat regiert	פּוֹרְדֵי פְלָאֶיךָ יִפְצְחוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ מָלָךְ:
Deine Heerden stimmen laut: Der Herr wird regieren.	צְבָאוֹת צֹאנֶךָ יְצַלְצְלוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ יִמְלֹךְ:

ק״ה יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

קהלות Die heiligen Versammlungen heiligen laut: Der Herr regiert.	קְהִלּוֹת קֹדֶשׁ יַקְדִּישׁוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ מֶלֶךְ:
Tausende und Myriaden singen laut: Der Herr hat regiert.	רִבְבוֹת רְבָבָה יְרַנְּנוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ מָלָךְ:
Die Feuergeschöpfe versichern laut: Der Herr wird regieren.	שְׁבִיבֵי שַׁלְהֶבֶת יְשַׁנְּנוּ בְקוֹל. יְיָ יִמְלֹךְ:

ק״ה יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

תומכי Die mit Lob bekrönten betheuern laut: Der Herr regiert	תּוֹמְכֵי תְהִלּוֹת יַתְמִידוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ מֶלֶךְ:
Die Deine Herrlichkeit erhöhen bekennen laut: Der Herr hat regiert	תּוֹקְפֵי תִפְאַרְתֶּךָ יְתַמִּימוּ בְקוֹל. ק׳ יְיָ מָלָךְ:

Die im Gesetz Beflissenen preisen laut:	תְּמִימֵי תְעוּדָה יְתַנּוּ בְקוֹל,
Der Herr wird regieren.	ק יְיָ יִמְלוֹךְ:

סרח יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ובכן Dir allein nur huldigt das All.	וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:
לאל Dem Allmächtigen, der festgestellt das Recht:	לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין:
Der alle Herzen prüft am Tage des Gerichts.	לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
Der Geheimniße aufdeckt beim Gericht;	לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין:
Gerades Urtheil fällt am Tage des Gerichts.	לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:
Der die Ansichten überdenkt beim Gericht;	לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין:
Der Tugend und Milde übt am Tage des Gerichts.	לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:
Der Seinen Bund gedenkt beim Recht;	לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין:
Der sich Seiner Geschöpfe erbarmt am Tage des Gerichts.	לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:
Der Seine Vertrauten entschuldigt beim Recht;	לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין:
Der Aller Gedanken kennt am Tage des Gerichts.	לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:
Der Seinen Unwillen unterdrückt beim Recht;	לְכוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ בַּדִּין:
Der sich mit Gerechtigkeit umgiebt am Tage des Gerichts.	לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין:
Der die Sünden vergiebt beim Recht;	לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין:
Er, der furchtbar ist im Lobe am Tage des Gerichts.	לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:
Der da verzeihet Seinen Schützlingen beim Recht;	לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין:
Der da erhört, die zu ihm flehen am Tage des Gerichts.	לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:
Der Seine Barmherzigkeit walten läßt beim Recht;	לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין:

לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין׃
Der alle Verborgenheiten schauet am Tage des Gerichts.

לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין׃
Der sich Seiner Diener annimmt beim Recht;

לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין׃
Der sich Seines Volkes erbarmt am Tage des Gerichts.

לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין׃
Der über Seine Lieben wacht beim Recht.

לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין׃
Der Seine Frommen schützt am am Tage des Gerichts.

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ׃

ובכן So kann nur Heiligkeit Dich erheben; denn Du bist unser Gott und König.

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ. עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל הָאָרֶץ. כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ. כִּי הוּא בּוֹרֵא קְצוֹת כָּל הָאָרֶץ. עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ. בְּקוּמוֹ לַמִּשְׁפָּט יַשְׁקִיט הָאָרֶץ. לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אָרֶץ. לַעֲשׂוֹת כַּתֹּהוּ שׁוֹפְטֵי הָאָרֶץ. לֶאֱחוֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ. לְנַעֵר כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. וְקוֹל יַשְׁמִיעוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מַה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וּבְמַלְכוֹ עַל

מלך Der König erhält die Welt durch Recht, Er, der Höchste in aller Welt. Sie werden inne werden und erkennen alle Welt, alle Erdbewohner bis zu den äußersten Enden, daß Er, der Schöpfer der Welt, Recht und Gerechtigkeit übt auf Erden. Wenn Er sich erhebt zum Gericht — der Erdball wird ruhig, — den Unterdrückten im Lande zu helfen, die Despoten zu vernichten, die Tyrannen aus allen Erdenden zu vertreiben; eine Stimme erschallt dann im Himmel und auf Erden: „wie ruhmvoll ist Dein Namen auf Erden!“ Sein Reich ist über

כָּל הָאָרֶץ. יָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת
אָרֶץ. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ. וַאֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל׀ לָאָרֶץ. וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ. וְאָז יִפְצְחוּ
רֶנֶן בָּאָרֶץ. כְּבוֹדוֹ מְלֹא כָל
הָאָרֶץ. יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ.
וּבְכֵן יְשַׁלֵּשׁ׀ שׁוֹפָרוֹת עָרִיץ.
וַיַּפְחִיד חוֹרֵי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
וַיַּהֲפוֹךְ כִּסֵּא מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ. וְיֹאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר
נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ בָּאָרֶץ. מָה
אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ.
וִיכוֹנֵן מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ.
וִיעוֹרֵר כָּל יְשֵׁנֵי אֶרֶץ. וְיַעֲלוּ
זְמִירוֹת מִכְּנַף הָאָרֶץ. שִׁירוּ
לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ׃

die ganze Erde; darob jauchzen der Erde Tiefen, freuen sich die Himmel, frohlocket die Erde und alles im Himmel über der Erde, und alles im Wasser unter der Erde, Alles jauchzet dann freudig: voll ist die ganze Erde Seiner Majestät; der Herr regiert, froh ist das Erdreich! Einst wird das Schofar dreimal ertönen, und schrecken die Fürsten der Erde, und stürzen den Thron der Erdenkönige; und Alles, was Odem haucht wird ausrufen: wie ruhmvoll ist Dein Name auf Erden! Nur Freude herrscht dann in der Welt; es erwachen die im Staube Schlummernden, aus allen Weltenden hört man Gesänge: Singet dem Herrn alle Welt!

אֶרֶץ וְדָרֶיהָ יְצַפּוּ לַדִּין.
וְיֵחַתּוּ וְיֶחֶרְדוּ מֵאֵימַת הַדִּין.
כִּי גָדוֹל יוֹם הַדִּין. וּמִי
יְכִילֶנּוּ לְהִצְטַדֵּק בַּדִּין. וְכָל
יוֹשְׁבֵי עַל־מִדִּין. וְכָל־יוֹדְעֵי
דָּת וָדִין. וְכָל־שֶׁנַּעֲשָׂה בּוֹ
דִין. אוּלַי יָחֳנוּ בִשְׁעַת הַדִּין.

ארץ Die Welt und ihre Bewohner erwarten das Gericht, bangen und zagen vor der Angst des Gerichts, denn wahrlich groß ist der Tag des Gerichts. Wer vermag sich rein zu erklären vor dem Gericht; alle welche sitzen auf den Stühlen des Gerichts, alle, die das Gesetz kennen und den Gang des Gerichts, wie alle, die vorgeladen sind vor Gericht, nicht bestimmen können, ob sie Gnade finden werden beim Gericht, denn

Barmherzigkeit ist nicht zu vereinigen mit der Strenge des Gerichts, persönliches Ansehen gilt nicht beim Gericht. Der Mensch selbst ist Zeuge und Parthei vor dem Gericht; der That jegliche wird erkannt beim Gericht, die Hand eines Jeden besiegelt seine That vor Gericht nach seinem Handeln wird gegeben vor Gericht, nach seiner That wird ihm geschehen beim Gericht, seine Thaten selbst bezeugen es vor Gericht, der Stein aus der Wand klagt beim Gericht, der Splitter vom Holz bezeugt beim Gericht: Alles geschieht mit Wahrheit, Alles mit Recht, gnädig und recht. Dieser Tag ist bestimmt, Völkern zu Gericht, von jeher bestimmten Zeichen ihn als Tag des Gerichts, alle Seelen werden gestellt vor Gericht. — Er ist bestimmt zum Andenken, als erster und letzter Tag; an ihm kommen in Erinnerung die in Chebron schlummern, in deren Schatten sich birgt die Lilie von Scharon, Recht erwarten die nach Erlösung sich sehnen, die in die Posaune stoßen, und unabläßlich flehen, in Jener Tugend Stütze zu finden, Schirm gegen Grimm und Zorn. — Wie jener

כִּי אֵין רַחֲמִים בַּדִּין וְלֹא יִשָּׂא פָנִים בַּדִּין. וְהוּא עֵד וּבַעַל דִּין. (לָדַעַת בָּאָרֶץ מַעֲשֵׂהוּ בַּדִּין.) וּבְיַד כָּל אָדָם יַחְתּוֹם דִּין. וּלְפִי מִשְׁטָרוֹ יֵעָשֶׂה לּוֹ דִּין. וּכְפָעֳלוֹ יִפָּעֵל לוֹ דִּין. וּמַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ אוֹתוֹ בַּדִּין. וְאֶבֶן מִקִּיר תִּזְעַק בַּדִּין. וְכָפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה בַּדִּין. הַכֹּל בֶּאֱמֶת וְהַכֹּל בַּדִּין. בְּמִדַּת רַחֲמִים וּבְמִדַּת הַדִּין. וְהַיּוֹם הוּכַן עַמִּים בּוֹ לָדִין. לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ לְיוֹם הַדִּין. וְכָל נְפָשׁוֹת בּוֹ יָדִין: וְהוּא עָשׂוּי חוֹק וְזִכָּרוֹן. לְיוֹם רִאשׁוֹן וּלְיוֹם אַחֲרוֹן. לְהִזָּכֵר בּוֹ יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן. בְּצִלָּם לְהֵחָבְאוֹת חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. בָּהֶם לְהַצְדִּיק שָׁבִים לְבִצָּרוֹן. תּוֹקְעֵי בַשּׁוֹפָר וְקוֹרְאֵי בְגָרוֹן. לִמְצוֹא בְּצִדְקָם מַעֲשֵׂה כִשְׁרוֹן. בָּם לְהִנָּצֵל מֵאַף

Urvater einst Recht und Tugend bewahrte, so möge seinen Enkeln Gnade deshalb wiederfahren; und jene Tugendsaat die Isaak der Zeit vertraute, mögen seine Nachkommen heute ernten; und wie jenem Frommen durch seine Wahrheit Gnade beschieden war, so möge es heute auch seinen Enkeln sein. Vor dem Throne der Gnade mögen die Tugenden jener Väter Gnade erwirken für die Flehenden, die wie deine himmlischen Diener, dich heiligen.

וחרון: וכשמר אב דרך
משפט וצדקה. יעשה
לניניו במשפט חסד
וצדקה. וכיונת אלם זרע
לצדקה. יקצרו ניניו אמת
וצדקה. וכנתן לתם
באמת צדקה. ינתן
לניניו אמת וצדקה

*) וכסא כבוד מתקן בצדקה. לפניו יעמוד מליץ
וילמד צדקה. ובעלות שופר מדלי צדקה. יחננו
ויפגיעו אבות הצדקה. ויאמרו לפני אוהב צדקה.
חלילה לך מדבר בצדקה. מעשות משפט בלא
צדקה. ובמקום | משפט אין צדקה. ובאין משפט
יש צדקה. ואתה במשפט תעשה צדקה. לשפוט
תבל במעשה הצדקה. ומכון כסאך משפט
וצדקה. ובחפשך מעשים מבלי צדקה. הזכר
לטוב מעט בצדקה. ובמתנת חנם תעשה צדקה
לפתוח למו אוצרות הצדקה. ואם יצאה גזרה
רחוקה. לחבל יושבי ארקא. בבוקה ומבוקה
ומבלקה. הסתכל בתבנית אשר בכסא חקוקה.
ובתיבה אשר תחתיו פקוקה. ונפשות צורים
בתוכה נקוקה. ובעטרה אשר בראשך זקוקה.
ובשם ישראל בכנוי מהוקה. ובדמות שבטים

*) Das Folgende eignet sich dem Inhalte nach nicht zu einer Uebersetzung.

מְעֻזָּקָה. וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן בְּחָזְקָה. וּבָם אֶשְׁעֲנָה וּבָם אֶתְחַזְּקָה. כִּי בְּשִׁבְתּוֹ בַּכִּסֵּא לְשָׁפְטִי. יַעַמְדוּ כֻּלָּם לִפְנֵי שׁוֹפְטִי. לְהַדְמִים בַּשּׁוֹפָר בַּעַל מִשְׁפָּטִי. לְהָלִיץ בַּעֲדִי וְלִזְכוּת יִשְׁפְּטִי. וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם בְּלִי לְשָׁפְטִי. כִּי לְאוֹר יוֹצִיא מִשְׁפָּטִי. וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה בְּהִשָּׁפְטִי: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז לְצַדִּיקִי. לְבוּשׁוֹ כְּתֶלֶג חִוֵּר לְנַקִּי. וּשְׂעַר רֵישֵׁהּ כַּעֲמַר נְקִי. בְּנַקְּהוּ לֹא יְנַקֶּה לְנַקִּי. בְּאוֹמֶר יְמַלֵּט אִי נָקִי. וְהוּא רוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מַבְהִיקִי. וְיוֹשֵׁב בְּחַדְרֵי תֵּימָן כְּבָקִי. בִּגְבוּל בִּנְיָמִן בְּצֶלְצַח לְנַקִּי: וְרַגְלֵי הַחַיּוֹת אֲשֶׁר בְּמִישׁוֹר עֲרָבוֹת. וְעַד לְמַעְלָה לְמַעְלָה רְבוֹת. וְסִלְסוּל | לְבָרוּךְ מִמְּקוֹמוֹ מַרְבּוֹת. וּפוֹרְדוֹת וּמַשִּׁיקוֹת סְלִיחָה לְהַרְבּוֹת. לְהַצְדִּיק בְּמִשְׁפָּט אַלְפֵי רְבָבוֹת. כְּמַרְאֵה הַבָּזָק רָצוֹת וָשָׁבוֹת. וּמַרְאוֹת תְּמוּנַת הַמִּיזָן מִתְחַבְּאוֹת. וּמַטִּיפוֹת כְּנוֹפֶת רִשְׁפֵּי שַׁלְהָבוֹת. לַהֲעָשׂוֹת נְהַר דִּינוּר אֵשׁ לֶהָבוֹת: וְעַל רָאשֵׁיהֶם נָטוּי בְּמוֹרָא. דְּמוּת רָקִיעַ כְּקֶרַח הַנּוֹרָא. וּשְׁמֵי מְעוֹנָה מְקוֹם מַה נּוֹרָא. וְשָׁם אִתּוֹ שְׁרֵא נְהוֹרָא. וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ כְּאֶבֶן יְקָרָה. כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר כֵּס תִּפְאָרָה. וּבוֹ יוֹשֵׁב עוֹטֶה אוֹרָה. חוֹצֵב מִפִּיו תַּלְמוּד תּוֹרָה. וּמִשָּׁם שׁוֹמֵעַ שַׁוְעַת עֲתִירָה. וּמִימִינוֹ אֵשׁ דָּת כְּתוּרָה: וְשָׁם בְּיָמִין יֵשׁ חַלּוֹנוֹת. בְּצַד רָאשֵׁי הַכְּרוּבִים בַּמְּעוֹנוֹת. כִּי דֶּרֶךְ אוֹתָן הַחַלּוֹנוֹת. יַאֲזִין תְּפִלּוֹת וְיַקְשִׁיב תְּחִנּוֹת. פְּעָמִים

פתוחות ופעמים צפונות. בכן עתים הם להתענות. בעת רצון להפתח ולהענות. וכשיהפוץ רחום לשעות ולענות. יגזור ויפתחו אותן החלונות. יצאו בם אלף ושמנה מאות. המליצים יושר משפט לנאות. ויקבלו תפלות מלבות כאות. יתנום בראש אלהי הצבאות. בכתר ונזר בראשו להראות. עשות כמו לטובה אות. ביום תרועה מופת להראות. ואז אלים ישלשו קדשות. שתים לעם קדוש מתפרשות. ואחת בראש קדוש מקדישות. וקדוש בכל מיני קדשות. מידו נתן שתי קדשות. וקדש באחת משלש קדשות. יערב לו מלמטה שלש תכיעות. כמו מלמעלה שלש קדשות:

ככתוב Wie es durch Deine Propheten niedergeschrieben steht: Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קדוש Heilig, heilig, heilig! ist der Gott der Heerschaaren; Die ganze Erde ist voll Seiner Herrlichkeit!

Vorbeter und Gem. קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אז Dann erschallt, wie das Getöse eines großen, mächtigen und starken Sturmes, ihre Stimme erheben sie den Seraphim gegenüber, und rufen im Wechselchor: gebenedeiet.

Vorb. אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

וְחַיּוֹת בּוֹעֲרוֹת. מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ: בְּגַחַל סוֹבְלוֹת כֵּס. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ: נִסְתָּמוֹת גְּוִיּוֹתֵיהֶן. כְּרִשְׁפֵּי לַבַּת אֵשׁ: נְאֻם הַדִּבּוּר מִשְׁמוֹעַ הַנִּתָּן בָּאֵשׁ: וְסוֹבְלוּ סֵבֶל. נוֹזְלִים עַל רָאשֵׁיהֶם אֵשׁ: יָעִיר לָז לְלָז. וְלֹא נִשְׁקַעַת הָאֵשׁ:

מְשַׁלְּחִים יַד שְׂרָפִים. תַּחַת כַּנְפֵי אֵשׁ: מְשַׁלְּכִים בְּכַנְפֵיהֶם. גַּחֲלֵי לֶהָבוֹת אֵשׁ: נִפְזָרוֹת לִמְקוֹם רְשָׁעִים. לְהַכְנִיעָם בְּאֵשׁ: נֶאֱלָחִים בָּם. כְּהוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ: בַּיִת לְחַשְׁמַלָּה. מַרְאֶיהָ כְּמַרְאִית אֵשׁ: בְּנוֹגַהּ סָבִיב. בַּקֶּשֶׁת בֶּעָנָן אֵשׁ: רָצוֹא וָשׁוֹב הַחַיּוֹת. דָּאוֹת כְּאַגְפֵי אֵשׁ: שְׁעוּנוֹת בְּמַאֲמַצֵּי רָם. שְׁכִינָתוֹ בָּאֵשׁ: שׁוֹאֲנוֹת כַּאֲרִי. קוֹל כְּלַהַב אֵשׁ: מוּאֲחַר כֶּתֶר בְּסָלָל בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ: מַשְׁבִּיעוֹ שָׂרָף. לוֹהֵט שְׁבִיב אֵשׁ: וּמִזְדַּעְזְעִים חַיָּלֵי מָרוֹם. מְשַׁלְהֲבֵי אֵשׁ: וּמַרְעִשׁ מִתְגַּלְגְּלִים. גַּלְגַּלֵּי כַם אֵשׁ: אַף רְקִיעִים אֲחָזָתַם. חַרְדַּת אֵשׁ: אָז יְשַׁלְּשׁוּ בְּקֹדֶשׁ. לְנִשְׁפָּט בָּאֵשׁ: לִשְׂמֹאל וְלַיָּמִין. שְׁנֵי שַׂרְפֵי אֵשׁ: לוֹהֲטִים הָרֶגֶל. מִלְּהַזְכִּיר עֵגֶל אֵשׁ: אָנָּא עִזּוּז וְגִבּוֹר. נַעֲרָץ בְּכִתֵּי אֵשׁ: אֵלֶיךָ הָעַל שַׁוְעַ לוֹקְחֵי דַּת אֵשׁ: מִפְּעַל הַר מוֹר. נֶעֱקַד עֲלֵי עֵצִים וָאֵשׁ: מִצּוּקָה נִצָּל. מְדוּרַת עֵצִים וָאֵשׁ: נָא אִם חָטָאָה נִמְשְׁכָה. וּבָעֲרָה כָּאֵשׁ: נִחוּמֶיךָ יְגוֹלֵל. כְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא אֵשׁ: וְהַכִּסֵּא יַסְגִּיעַ. לָרוֹכֵב בְּמֶרְכֶּבֶת אֵשׁ: וְיוֹשֶׁר יָלִיץ כְּעָדֵינוּ חַיּוֹת אֵשׁ:

Vorb. אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל. מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Vorbeter u. Gem. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ברוך Gebenedeiet sei die Herrlichkeit Gottes ihres Ortes.

Vorb. מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ: מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

ממקומך Erscheine, unser König, Deines Ortes und herrsche über uns; denn wir hoffen auf Dich. Wann regierst du zu Zion wieder? o möchtest Du bald und in unseren Tagen dort wohnen für immer! Mögest Du erhoben und geheiligt werden in Jerusalem, Deiner Stadt auf ewig und für alle Geschlechter, daß unsere Augen Deine Herrschaft sehen! wie es verheißen ist in den Gesängen, die Deine Herrlichkeit verkünden, durch Deinen frommen und gesalbten David.

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt:

אֶחָד קָדוֹשׁ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ: בּוֹעֲרוֹת טוֹעֲנוֹת כִּסְאֶךָ. מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ: גַּאֲוָתְךָ בְּמַחֲנֶה רַעַשׁ. וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ: דְּנִמַּת שְׁכֵנֶךָ. כְּעֵין חַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: הֲלֹא בְּהֵרָאוֹתְךָ. נַחַת זְרוֹעֲךָ בָּאֵשׁ: וְיֵחַתּוּ וְיִמַּסּוּ מְשַׂנְאֶיךָ. כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ: זָעוּ מִיּוֹם תֶּקַע חֲרֵדֵי דְבָרְךָ בָּאֵשׁ: חָלִים וְרוֹעֲדִים מְרִינֶיךָ. גִּשְׁמֵי אֵשׁ: טַעֲמָם יִכּוֹן כִּקְטוֹרֶת. נָתוּן עַל הָאֵשׁ: יֵחָשֵׁב מִעוּט חֶלְבָּם וְדָמָם. כְּנִיחוֹחַ

אן תֵּאֵשׁ: כּוֹשֵׁר מִטַּשׁ אֵיתָן. מֻצָּל מֵאֵשׁ: לְיוֹם צָרָה יֵעָמֵד. לְבָאֵי בַמַּיִם
בָאֵשׁ: מַעֲרָכָה עָרַךְ. וּבְיָדוֹ מַאֲכֶלֶת וָאֵשׁ: נִינָיו בָּהּ יֻצָּלוּ. מִמְּדוּרַת עֵצִים
אֵשׁ: סָסוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר. כִּנְחִיַּת עַמּוּד אֵשׁ: עֶזְרָה אַהֲבָתָם תִּזְכּוֹר. רִשְׁפֶּיהָ
שְׁפֵי אֵשׁ: פִּלְאָךְ יֵדְעוּ תִשְׁבִּי. יִחֵדְךָ בְּעָנַת אֵשׁ. צוֹעֲקֶיךָ גַּם הַיּוֹם תַּעֲנֶה.
וֹנֵי דָת אֵשׁ: קַנָּא לְעִירְךָ. אֲשֶׁר הָיְתָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ: רַצֵּה שִׁכְנְךָ בְּתוֹכָהּ
כָבוֹד. סְבִיבָהּ חוֹמַת אֵשׁ: שְׁעֵה שַׁוְעַת עַמֶּךָ. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ: תְּשַׁכְלֵל הֵיכַל
קָדְשְׁךָ. וְאַל תִּתְיָאֵשׁ: תְּמִימֶיךָ יַמְלִיכוּךָ. כְּמַלְאֲכֵי רוּחַ מְשָׁרְתֵי אֵשׁ:

Vorb. מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

Vorbeter u. Gem. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

יִמְלֹךְ Der Ewige wird regieren für immer! Dein Herr, Zion! durch alle Zeitalter, Halelujah!

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים. קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

לְדוֹר Durch alle Zeitalter wollen wir Deine Erhabenheit rühmen und für Ewigkeiten Deine Heiligkeiten heilig halten, und Dein Lob, unser Gott! soll nie aus unserem Munde weichen, denn Du bist ein allmächtiger, großer und heiliger König!

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ ׀ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (שבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ׀ לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל־כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל־כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (am Sabbath) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ

בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ

Gib Frieden, Herr, Glück und Segen, und laß walten deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, Alle wie

כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

Einen im Lichte deines Angesichtes; in dem Lichte deines Angesichtes gabst du uns, Gott und Herr, die Gotteslehre, darin das Leben ist, und die Liebe und die Milde und die Rechtfertigung und den Segen und das Erbarmen und den wahrhaften Lebensfrieden. Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und jeder Sunde mit deinem Gottesfrieden.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

Am Sabbath wird אבינו מלכנו nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

Unser Herr und Vater, wir haben gesündiget vor dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Vater, laß deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

— halte ab von uns des Feindes Haß;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

Vater halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

— den Dränger und den Lästerer, Herr, halte ab von uns, und zerstöre seine Pläne.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ׃

Vater, schließe du dem Lästerer und dem Kläger den Mund.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּשְׁמַד מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

Vater, halte ab von uns Pest und Schwert und Hunger; vor schwerer Haft, Verderbniß und Versündigung wahre uns und Alle, die treu sind deinem Bunde.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

Vater, vergib uns und verzeihe uns unsere Schuld;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

— lösche aus jedes Vergehen, lösche aus alle unsere Sünden, daß sie dir nimmer vor Augen kommen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir bekehren.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

Vater, sende Heilung und Genesung unsern Kranken!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃

Vater, zerreiße den bösen Urtheilsspruch, der über uns verhängt ist;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

Vater, gedenke unser in Freundlichkeit, auf daß wir zu allem Guten bedacht sein mögen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Lebens und des heiteren Lebens!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Heiles und der Erlösung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Ernährung und Verpflegung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Unschuld und des Verdienstes!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Vergebung und der Versöhnung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

Vater laß sprießen, Herr, das Heil für uns, bald und in unseren Tagen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Herr, erhebe deinem Volke Israel das Haupt!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

— erhebe deinem Gesalbten, Herr, das Haupt!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃

— fülle uns die Hand mit deinen Segnungen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃

— fülle unsere Vorrathskammern an mit Fülle und mit Ueberfluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

— erhöre unsere Stimme, sei schonend, mild und barmherzig gegen uns!

Unser Herr und Vater, nimm in Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines Himmelreiches vor unserem Gebete!

— bedenke, daß wir Staub und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine gnadenreiche Stunde, eine Stunde des Erbarmens sein vor dir

— hab Erbarmen mit uns, Erbarmen mit unsern unmündigen Kindern!

— um der Erschlagenen willen, die in den Tod sind gegangen für das Bekenntniß deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen, die sich für deine Anerkennung deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen, die ins Feuer und ins Wasser sind gegangen, auf daß dein Name geheiliget werde;

Unser Herr und Vater um deiner selber willen, wo nicht um unsertwillen;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

— um deiner selber willen — hilf uns, und steh uns bei!

— um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen!

— um deines großen, wunderthätigen und furchtbaren Namens willen, der über uns genannt ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre uns; denn an uns ist kein Verdienst; darum hab' Erbarmen und übe Gnad' an uns; hilf uns mit deinem Heile!

החזן אומר קדיש שלם.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃ כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

אין Keiner ist dir gleich unter den Göttern, Herr; Keiner dir gleich in deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Welten; deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott regieret, Gott hat regieret — Gott wird regieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

אב Allerbarmender Vater! Bedenke Zion zu allem Guten in deiner Gnade, baue auf die Mauern von Jerusalem; denn auf dich allein vertrauen wir — auf dich, den allmächtigen Weltenherrn, der hoch ist und erhaben, Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

פותחין ארון הקודש ומוציאין ב׳ ס״ת ואומרים:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ

ויהי „Wenn sie zog die Bundeslade, sprach Moses! Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem

Angesichte.“ So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!“

ברוך Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

יי Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

רבונו Allmächtiger Weltenherr! laß uns in einer gnadenreichen Stunde Erhörung und Gewährung finden für unser Wünschen, Hoffen und Verlangen, und gib uns was unser Herz begehret. Vor Allem beten wir um Vergebung unserer Schuld und Sünde für uns und unsere Angehörigen, um eine innige Versöhnung in deiner Liebe und Barmherzigkeit. Läutere uns von unseren Sünden und Vergehungen, und mach uns rein und frei von aller Schuld, auf daß unser in Freundlichkeit und zum Guten vor dir gedacht werde. Bedenke uns mit deinem Heile und deinem Erbarmen, zu einem langen und glücklichen Leben in Fried' und Ruhe; laß deine Fürsicht walten über uns, daß wir ernähret und verpfleget werden aus deiner vollen, offenen, milden Hand, und das Brod, das wir essen, und das Gewand, darin wir uns kleiden, uns reichlich und in Ueberfluß gewähret sei und in Anstand und in Ehren für unser Leben lang; auf daß wir mit freiem, heiterm Geiste und Sinne und Herzen deinem Gottesworte nachgehend, und darüber sinnen und forschen und deine Gebote mit aller Innigkeit und Willigkeit halten und befolgen. Gib uns Verstand und Einsicht immer tiefer einzudringen in das Verständniß deiner heiligen Gotteslehre, auf daß uns dein göttlich Wort in allen seinen Tiefen, in seinem innersten Sinne verständlich werde. Sende uns Heilung und Genesung

מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

תפלה מספרי ציון לומר בשעת הוצאת ס״ת:

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים | מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ וּמְחוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ. וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה. וְתֵן לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה

יָדֵינוּ וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

ג״פ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט וְאוֹרַיְתֵהּ

für jedes Leid und Weh, und segne uns in unserm Wirken und Schaffen; daß jedes freundliche Verhängniß bestehe und in Erfüllung gehe. Heil und Trost sei mit uns, und jedes harte und böse Geschick von uns genommen und verfallen sei. Mach' uns geneigt das Herz der Fürsten und der Könige und ihrer Räthe, auf daß sie Gutes und freundliches stets beschließen über uns! Amen! Amen! Das sei Gottes Wille!

ואני Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Huld und Milde erhöre mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

בריך Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du throneſt. Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlasse mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit,

קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבַּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבַּי. וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

seine Propheten Wahrheit; er ist es, der wohlthut und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehre ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

Vorbeter und Gem. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שמע **Höre Israel! Gott unser Herr, ist ein einiger, einziger Gott!**

Vorbeter und Gem. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:

אחד Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig und furchtbar sein Name!

Vorb. גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

Vorb. גדלו Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Gem. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

Gem. לך Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

רוממו Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemmel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, den heilig ist Gott, unser Herr;

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לִפְנֵי כָל חָי: וְנֶאֱמַר לִפְנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים. הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים. וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים. וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים. וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

ומניחין ס"ת על הבימה והחזן אומר ויעזור ויגן וכו'.

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (פב"פ הכהן) בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך: — Vor dem Vorlesen:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזר המברך ב"ה"ל"ו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה מברך: — Nach dem Vorlesen:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

ארבעה צריכין להודות. יורדי הים. הולכי מדברות. ומי שהיה חולי ונתרפא ומי שהיה חבוש בבית האסורים וכו'. ולכתחילה צריך לברך תוך ג' ימים הראשונים. וכן אומר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים טובות שגמלני כל־טוב:
וקהל עונין מי שגמלך כל־טוב הוא יגמלך כל טוב סלה:

סדר קריאת התורה ליום ראשון

Vorlesung aus der ersten Thorarolle:

וקורין בס"ת לפסוק כ' (ובשבת ז') גברי בפ' וירא וה' פקד:

ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר
דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר־דבר
אתו אלהים: ויקרא אברהם את־שם־בנו הנולד־לו אשר־ילדה־
לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק בנו בן־שמנת ימים
כאשר צוה אתו אלהים: לוי ואברהם בן־מאת שנה בהולד לו
את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל־השמע
יצחק־לי: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי־
ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול
ביום הגמל את־יצחק: בשבת ג ותרא שרה את־בן־הגר המצרית
אשר־ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה
הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם־בני עם־יצחק:
וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים
אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: שלישי
ובשבת ד וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: וישכם
אברהם | בבקר ויקח־לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־
שכמה ואת־הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע:
ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים:
ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל־
אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את־קלה ותבך: וישמע

אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים ׀ אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל
הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם׃ בשבת ה קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת
יָדֵךְ בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא
בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר׃ וַיְהִי
אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת׃ וַיֵּשֶׁב
בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ פ

רביעי ובשבת ו

וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־
אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה׃ וְעַתָּה
הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנֶכְדִּי כַּחֶסֶד
אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ׃ וְהוֹכִחַ אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־
אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם
אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן
לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃ חמישי ובשבת ז וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־
שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדְּהֶן׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה
הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה׃ וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־
שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־
הַבְּאֵר הַזֹּאת׃ עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם
נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל
שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע
וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃ וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
יָמִים רַבִּים׃

וקורין בס״ת שני למפטיר בפ׳ פנחס:

Vorlesung aus der zweiten Thora:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם

תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃ וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכות קודם הפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der erwählet hat die Propheten, die reich begabten, und sein Gefallen hat an ihren Worten, die sie gesprochen in Wahrhaftigkeit.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die Thora hat erwählet und Moses, seinen Knecht, und Israel, sein Volk, und die Propheten der Wahrheit und des Rechtes;

הפטרה (בשמואל א׳ סי׳ א׳)

(א) וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן הָרָמָתַיִם צוֹפִים מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן

ויהי Es war ein Mann aus Ramataim Zophim, vom Gebirge Ephraim der hieß Elkana, Sohn Jerocham, Sohn des

Elihu, Sohn des Tchochu, Sohn des Ephraiten Zuf. Er hatte zwei Weiber; eine hieß Channa, die andere Pennina. Pennina hatte Kinder, Channa aber hatte keine Kinder. Der Mann pflegte hinaufzureisen von seiner Stadt alle Jahre nach Schilo, um den Ewigen Zebaoth anzubeten und ihm zu opfern, dort waren die beiden Söhne des Eli, Chophni und Pinchas, Priester des Herrn. Eines Tages, als Elkana opferte, gab er seiner Frau Pennina, allen ihren Söhnen und Töchtern Theile. Der Channa aber gab er einen ansehnlichen Theil; denn Channa liebte er, obschon Gott ihre Gebärmutter verschlossen hatte. Ihre Nebenfrau erzürnte sie sehr, um sie zu kränken, weil Gott ihre Gebärmutter verschlossen hatte. Also ging es alle Jahre, wenn sie hinauf zog nach dem Hause Gottes, suchte jene sie zu erzürnen; so weinte sie und aß nichts. Da sprach Elkana ihr Mann zu ihr: Channa! warum weinest Du? und warum issest Du nichts? warum ist Dein

יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיהוּא בֶּן־תֹּחוּ
בֶן־צוּף אֶפְרָתִי׃ (ב) וְלוֹ שְׁתֵּי
נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לִפְנִנָּה
יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים׃
(ג) וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ
מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת
וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת
בְּשִׁלֹה וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי
חָפְנִי וּפִנְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃
(ד) וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה
וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־
בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃ (ה)
וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה אַחַת אַפָּיִם
כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב וַיהוָה
סָגַר רַחְמָהּ׃ (ו) וְכִעֲסַתָּה
צָרָתָהּ גַּם־כַּעַס בַּעֲבוּר
הַרְּעִמָהּ כִּי סָגַר יְהוָה בְּעַד
רַחְמָהּ׃ (ז) וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה
בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית
יְהוָה כֵּן תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה
וְלֹא תֹאכַל׃ (ח) וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמֶה
תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא תֹאכְלִי

Herz so traurig? Bin ich Dir nicht besser als zehn Söhne? Da stand Channa auf, nachdem man zu Schiloh gegessen und getrunken hatte. (Der Priester Eli saß auf einem Stuhl neben der Pforte des Tempels des Herrn.) Sie war in der Seele betrübt und betete zum Ewigen und weinte sehr. Und that eine Gelübde und sprach: Ewiger Zebaoth! wirst du das Elend Deiner Magd ansehen, mich bedenken, Deine Magd nicht vergessen, und ihr ein männliches Kind schenken, so will ich es dem Herrn weihen sein Lebenslang, und kein Schermesser soll auf sein Haupt kommen. Als sie nun lange betete vor dem Ewigen, hatte Eli Acht auf ihren Mund, denn Channa redete in ihrem Herzen, bloß ihre Lippen regten sich, ihre Stimme hörte man nicht — da hielt sie Eli für trunken und sprach zu ihr: wie lange willst du trunken sein? Lege ab den Weinrausch von dir. Channa antwortete und sprach: nicht

לָמָה יֵרַע לְבָבֵךְ הֲלוֹא אָנֹכִי
טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים׃
(ט) וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה
בְשִׁלֹה וְאַחֲרֵי שָׁתֹה וְעֵלִי
הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־
מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָֹה׃ (י) וְהִיא
מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל עַל־
יְהוָֹה וּבָכֹה תִבְכֶּה׃
(יא) וַתִּדֹּר נֶדֶר וַתֹּאמַר יְהוָֹה
צְבָאוֹת אִם רָאֹה תִרְאֶה׀
בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא־
תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה
לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וּנְתַתִּיו
לַיהוָֹה כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה
לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃ (יב) וְהָיָה
כִּי הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי
יְהוָֹה וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ׃
(יג) וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־
לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת
וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ
עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃ (יד) וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהָ עֵלִי עַד־מָתַי
תִּשְׁתַּכָּרִין הָסִירִי אֶת־יֵינֵךְ
מֵעָלָיִךְ׃ (טו) וַתַּעַן חַנָּה

וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה־
קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי וְיַיִן וְשֵׁכָר
לֹא שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־
נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ (טז) אַל־
תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי בַּת־
בְּלִיָּעַל כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי
דִּבַּרְתִּי עַד־הֵנָּה׃ (יז) וַיַּעַן עֵלִי
וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וֵאלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שֵׁלָתֵךְ
אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ׃
(יח) וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ
חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה
לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפָנֶיהָ לֹא־
הָיוּ־לָהּ עוֹד׃ (יט) וַיַּשְׁכִּמוּ
בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה
וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתָם
הָרָמָתָה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־
חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ יְהוָה׃
(כ) וַיְהִי לִתְקֻפוֹת הַיָּמִים
וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְהוָה
שְׁאִלְתִּיו׃ (כא) וַיַּעַל הָאִישׁ
אֶלְקָנָה וְכָל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ
לַיהוָה אֶת זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת־

also, mein Herr, ich bin ein schwermüthiges Weib; Wein und Berauschendes habe ich nicht getrunken, sondern mein Herz habe ich ausgeschüttet vor dem Herrn. Halte deine Magd nicht für ein sittenloses Weib, denn ich habe von meinem großen Kummer und Verdruß bisher gesprochen. Eli antwortete und sprach: Gehe hin in Frieden! der Gott Israels erfülle Dein Begehr, darum du ihn gebeten hast. Jene sprach: laß deine Magd ferner Gnade finden vor deinen Augen. Somit ging die Frau ihres Weges und aß und hatte ihr kummervolles Aussehen nicht mehr. Sie machten sich früh auf des andern Morgens, beteten vor dem Herrn, kehrten wieder heimwätrs gen Rama; Elkana liebte seine Frau Channa und der Ewige bedachte sie. Nach Verlauf einiger Tage ward Channa schwanger und gebar einen Sohn und nannte ihn Samuel; denn (sprach sie) ich habe ihn von Gott erbeten. Der Mann, Elkana zog wieder hinauf mit allen seinen Hausleuten darzubringen dem Ewigen zu Ehren das jährliche Opfer und

seine Gelübde. Channa aber zog nicht mit hinauf, und sagte zu ihrem Manne, wann der Knabe entwöhnt sein wird, werde ich ihn hinbringen, daß er vor dem Ewigen erscheine und daselbst bleibe ewiglich. Elkana ihr Mann, antwortete ihr, wie es dir gut dünkt, so thue es, bleibe bis du ihn entwöhnt hast; möge der Ewige seine Verheißung erfüllen! also blieb die Frau und säugte ihren Sohn bis zu seiner Entwöhnung. Sie nahm ihn mit sich hinauf so bald sie ihn entwöhnt hatte nebst drei Stieren, einen Epha Mehl und einen Schlauch Wein. So brachte sie ihn in das Haus des Hern zu Schilo, ungeachtet der Knabe noch sehr jung war. Sie schlachteten einen Farren und brachten (bei dieser Gelegenheit) den Knaben zu Eli. Da sprach sie: ach Herr! so wahr du lebst, du bist der Herr ich bin die Frau, die hier bei dir gestanden hat, zum Ewigen zu beten. Um diesen Knaben habe ich gebeten, und der Ewige gewährte mir das, warum ich ihm gebeten. Darum gebe ich ihn auch dem Herrn wieder sein Lebenlang; weil er da ist von

נְדָרוֹ׃ (כב) וְחַנָּה לֹא עָלָתָה
כִּי־אָמְרָה לְאִישָׁהּ עַד־יִגָּמֵל
הַנַּעַר וַהֲבִאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־
פְּנֵי יְהוָה וְיָשַׁב שָׁם עַד־
עוֹלָם׃ (כג) וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה
אִישָׁהּ עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ
שְׁבִי עַד־גָּמְלֵךְ אֹתוֹ אַךְ יָקֵם
יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ וַתֵּשֶׁב
הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־
גָמְלָהּ אֹתוֹ׃ (כד) וַתַּעֲלֵהוּ
עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר גְּמָלַתּוּ בְּפָרִים
שְׁלֹשָׁה וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח
וְנֵבֶל יַיִן וַתְּבִאֵהוּ בֵית־יְהוָה
שִׁלוֹ וְהַנַּעַר נָעַר׃ (כה) וַיִּשְׁחֲטוּ
אֶת־הַפָּר וַיָּבִאוּ אֶת־הַנַּעַר
אֶל־עֵלִי׃ (כו) וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי
חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי אֲנִי הָאִשָּׁה
הַנִּצֶּבֶת עִמְּכָה בָּזֶה
לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃ (כז) אֶל־
הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי וַיִּתֵּן
יְהוָה לִי אֶת שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר
שָׁאַלְתִּי מֵעִמּוֹ׃ (כח) וְגַם אָנֹכִי
הִשְׁאִלְתִּהוּ לַיהוָה כָּל־
הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שָׁאוּל

לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁם לַיהוָה׃
ב (א) וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר
עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה רָמָה קַרְנִי
בַּיהוָה רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי
כִּי שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
(ב) אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי־אֵין
בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ׃
(ג) אַל־תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה
גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם כִּי
אֵל דֵּעוֹת יְהוָה וְלֹא נִתְכְּנוּ
עֲלִלוֹת׃ (ד) קֶשֶׁת גִּבֹּרִים
חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל׃
(ה) שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ
וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ עַד־עֲקָרָה
יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים
אֻמְלָלָה׃ (ו) יְהוָה מֵמִית
וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל׃
(ז) יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר
מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם׃ (ח) מֵקִים
מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים
אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים
וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי
לַיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת
עֲלֵיהֶם תֵּבֵל׃ (ט) רַגְלֵי

Gott erbeten; hierauf bückte er (Samuel) sich vor dem Ewigen.

ותתפלל Und Channa betete und sprach: mein Herz frohlockt dem Herrn, mein Ansehen ist gestiegen durch Gott, mein Mund ist offen (frei zu sprechen) über meine Feinde, denn ich freue mich deines Heils. Es ist Niemand heilig, wie der Herr, außer Dir ist keiner; kein Hort ist wie unser Gott! Redet nimmer so groß und trotzig, kein Spott entfahre eurem Munde, der Ewige ist ein allwissender Gott ihm sind alle Thaten bekannt. Der Bogen der Starken ist gebrechlich und die Schwachen sind umgürtet mit Kraft. Die sonst Satten müssen um's Brot oft dienen, und die Darbenden hungern nicht mehr; indem die Unfruchtbare sieben gebährt, welket dahin die Kinderreiche. Der Herr tödtet und belebt auch wieder, führt in die Tiefe und wieder herauf. Der Herr macht arm und machet reich; Er erniedrigt und erhöhet. Er erhebt den Geringen aus dem Staube, erhöhet den Armen aus dem Koth, neben Fürsten ihn zu setzen, und den Sitz der Ehren ihm zuzutheilen; denn des Herrn sind der Erden Pfeiler, Er hat den Erdball darauf gestützt. Seiner Frommen Tritte

חֲסִידָו יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי־לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר־אִישׁ׃ (י) יְהוָה יֵחַתּוּ מְרִיבָו עָלָו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־אָרֶץ וְיִתֶּן־עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃

חסידיו ק׳. מריביו ק׳. עליו ק׳.

bewahret Er und die Gottlosen vergehen durch Finsterniß, nicht durch eigne Kraft siegt der Mann. Der Herr läßt zu Grunde gehen Seine Widersacher, donnert über ihnen im Himmel; der Herr wird richten die Enden der Welt, wird Seinem Könige Sieg verleihen und erhöhen das Ansehen Seines Gesalbten.

ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

לסל ההפטרה יברך המפטיר ברכות אחרונות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

בָּרוּךְ Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Hort ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

נאמן Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

רחם Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ

שמחנו Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten; möge er

kommen in Bälde, daß sich davon erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

על Für die Thora und für den Gottesdienst und für die Propheten (und für diesen Sabbathtag) und für diesen Tag des Gedächtnisses, den du uns, Gott unser Herr, gegeben hast (zur Heiligung und Ruhe) zum Ruhme und zur Verherrlichung — für das Alles danken wir dir Gott und preisen wir dich, gepriesen sei dein Name im Munde alles Lebenden stets und immer in Ewigkeit, denn dein Wort ist Wahrheit, gilt und hat Bestand in Ewigkeit. Gelobt seist du Gott, Herr der ganzen Welt der da heiliget (den Sabbath), Israel und den Tag des Gedächtnisses!

בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (am Sabbath) וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן׃ *)

Am Sabbath.

*) יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלָּה. וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא. וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן. וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין. מָרַן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן׃

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבַרְיוּת גּוּפָא. וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא.

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר"ה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה: הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵנוּ

הַקֵּיזֶער פְּרַאנְץ יָאזֶעף הָרִאשׁוֹן

ואת הקייזערין

עֶלִיזַאבֶּעט ואת היורש עצר עֶרְצְהֶערְצָאג רוּדָאלְף

וְאֵת עֶרְצְהֶערְצָאגִין שְׁטֶעפַאנִיע

יָרוּם הוֹדָם. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם. וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל תִּשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Am Sabbath.

זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק. וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן. וְיַסְגֵּי יוֹמֵיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין. מָרַן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten ast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner)uld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk egieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, nd alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe einen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

ür den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit. – Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalie Eugenia,

en Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf,

ie Kronprinzessin: Erzherzogin

Stefanie,

nd alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthrone! Amen!

Am Sabbath.

מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר
מֵהֶם כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

סדר תקיעת שופר

(בשבת אין תוקעין)

נקלח קסלוס לומלים מזמור זס סבע פעמים קודם תקיעת שופר.

מז למנצח לבני־קרח מזמור: כל־העמים תקעו־כף הריעו
אלהים בקול רנה: כי יהוה עליון נורא מלך גדול על־כל־
הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר־לנו
את־נחלתנו את־גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים
בתרועה יי בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו:
כי מלך כל־הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על־כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו. עם אלהי
אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

תחנה לתוקע קודם התקיעות

רבון העולמים אתה צויתנו בתורתך הקדושה לתקוע בשופר לפניך ביום הזכרון
ת כתוב ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
עשו יום תרועה יהיה לכם. ובדברי קדשך כתוב לאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום
גנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. ונאמר אשרי העם יודעי תרועה יי באור
ניך יהלכון. בשמך יגילו כל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום
רננו. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
עקב שתהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך ויעלה זכרוננו לפניך לרחמים
רצון ככתוב בתורתך והיו לכם לזכרון לפני יי אלהיכם. ונאמר ונזכרתם לפני יי אלהיכם
נושעתם מאויביכם. כלה כל צר ומשטין מעלינו וסתום פי אויבינו ומקטריגנו. וזכרנו
חיים טובים ולשלום ביום הזכרון הזה. הרם קרן ישראל עמך ומלוך אתה עלינו ברחמים.
תשב על כסא רחמים. ובמקום דין תעשה רחמים. ברוך אתה בעל הרחמים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי השמים ואלהי הארץ
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא שתשלח
ת המלאכים הקדושים והטהורים נאמנים משרתים ונאמנים בשליחותם
מצים ורצוים לזכות את ישראל ואת המלאך הגדול (פצפ״ציה) הממונה
החתירא זכיותיהן של ישראל בעת שהיום תוקעים בשופר ואת המלאך
הגדול (תש״בש) הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל ולהבעית השטן
מקטרגם ואת השרים הגדולים הממונים על השופר (אנקת״ם פסת״ם)

והמלאכים הגדולים (הדרני"אל וסנדלפ"ון) הממונים על תקיעותינו המעלין תקיעתינו לפני כסא כבודך ואת המלאך (שמשיאל) הממונה על התרועה ואת המלאך (פרסט"א) הממונה על (קשר"ק) להיות מזומנים בשליחותם לתפלות תקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך. והמלא על עמך ישראל ברחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ותנהג עם בניך במדת רחמים ותעלה תקיעתנו לפני כסא כבודך ודם חבל באפרו של יצחק הצבור על גבי המזבח וזכור לנו עקדתו היום לזרעו של יצחק כי אל מלך נאמן וזוכר הברית אתה. ברוך (אתה ה') זוכר הברית:

ספסק מעל"ס לריך התוקע לכסות השופר בשעת הברכה ובין כל סימן וסימן. ג"ס.

לריך לומר קודם התקיעה דמיושב אלו פסוקים כדי למתק הדינים:

קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי: (איכה ג' נ"ו)
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: (תהלים קי"ט ק"ס)
ערוב עבדך לטוב אל יעשקני זדים: (שם פסוק קכ"ב)
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: (שם פסוק קס"ב)
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: (שם פסוק ס"ו)
נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני: (שם פסוק ק"ח)

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליי כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליי בכנור בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי אלהי המשפט שעתה יהיה עת רצון לפניך ותקרע ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישראל היום הזה והעבר מלפניך כל המשטינים והמקטרגים על עמך ישראל. סתום פי שטן ואל ישטין עלינו כי אליך תלויות עינינו: ארוממך אלהי המלך המשפט שמע קול תפלות ותרועת עמך ישראל היום ברחמים אמן:

התוקע מברך בניגון תקול הס ג' ברכות אלו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

שב

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקִיעַת קשרק שֶׁאֲנַחְנוּ תוֹקְעִים הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה מִמֶּנָּה עֲטָרָה עַל יְדֵי הַמְּמוּנֶּה שרשיה לִהְיוֹת עוֹלָה וְלֵישֵׁב בְּרֹאשׁ אֱלֹהַי וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְתִמָּלֵא עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה: שברים: תקיעה:
תקיעה: שברים: תקיעה:
תקיעה: שברים: תקיעה:

שב

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקִיעַת קשק שֶׁאֲנַחְנוּ תוֹקְעִים הַיּוֹם תִּהְיֶה מְרוּקֶּמֶת עַל הַיְרִיעָה עַל יַד הַמְּמוּנֶּה טרטיא״ל כְּשֵׁם שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל יַד אֵלִיָּהוּ זָכוּר לַטּוֹב וישוע שַׂר הַפָּנִים וְשַׂר מטטרון וְתִמָּלֵא עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:
תקיעה: תרועה: תקיעה:
תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיַּעֲלוּ אֵלּוּ הַמַּלְאָכִים הַיּוֹצְאִים מִן הַשּׁוֹפָר וּמִן הַתְּקִיעָה וּמִן הַשְּׁבָרִים וּמִן הַתְּרוּעָה וּמִן קשרק וּמִן קשק וּמִן קרק לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְיַמְלִיצוּ טוֹב בַּעֲדֵנוּ לְכַפֵּר עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ:

(Vorbeter und Gemeinde) (Am Sabbath wird es nicht gesagt.)

אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן:

*) אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ.
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeter:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

יהללו Preiset den Namen Gottes! denn erhaben ist sein Name allein!

וקהל עונים. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הודו Seine Majestät geht über Erd' und Himmel. Er erhebet seinem Volke das Horn, das ist der Frommen Ruhm und Stolz, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das nächste ist! Halleluja — lobet Gott den Herrn!

בחול.

*) לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא

An Wochentagen.

Von David ein Psalm.

לה' Gott gehöret die Welt und ihre Fülle, die Erde, und die auf ihr wohnen. Er hat sie an Meeren

---

Am Sabbath.

*) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן

*) Uebersetzung siehe oben im Morgengebete.

עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ:
מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם
קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר
לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהֹוָה
וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר
דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהֹוָה עִזּוּז
וְגִבּוֹר יְהֹוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

gegründet, an Strömen sie fest gemacht. Wer steigt auf den Berg des Herrn? wer stehet auf heiliger Stätte! Wer reiner Hände ist und lautern Herzens, wer nie zum Falsch die Seel' erhob, und nicht schwur zum Trug, der empfanget den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selah!

Erhebet, Thore, euer Haupt; erhebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß eingehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהֹוָה
לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ:
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי
לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ
מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ
אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: ש״ץ אומר חצי קדיש.

Am Sabbath.

כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְהֹוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהֹוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל
יְהֹוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהֹוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר
כָּבוֹד: יְהֹוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהֹוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהֹוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהֹוָה
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ובנחה

תפלת מוסף

תפלה לש"ץ תמלא בתפלת המחזור.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebete.

הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

ומפני Aber um unserer Sünden Willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaph-

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו. ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. מפני היד שנשתלחה במקדשך. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן. שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו. גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים

בְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

opfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaphopfer für diesen Tag des Gedächtnisses wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit und geschrieben steht:

(Für Sabbath.)

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וביום Am Sabbathtage zwei Schafe, einjährige, ganz ohne Fehl, und zwei Zehnthel feines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Oel und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer. Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ.

ובחדש Im siebenten Monate am ersten Tage des Monates soll die Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollet ihr da verrichten; ein Tag des Posaunenschalles soll es sein bei euch. Ihr sollet bereiten ein wohlgefälliges Opfer dem Herrn, einen Stier, junges Rind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ohne Fehl, und dazu die gehörige Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehntheile für den Stier, zwei Zehntheile für den Widder, und ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum

וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

Trankopfer; zwei Böcke zur Versöhnung; und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

מלבד Außer dem Opfer für den Neumond und seiner Mehlgabe und dem täglichen Opfer und seiner Mehlgabe und ihrem Trankopfer nach Recht und Gebühr, ein wohlgefälliges Feueropfer dem Herrn.

(לשבת)

(יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:)

(Für Sabbath.)

ישמחו Mögen sich erfreuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiliget, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben und seine Macht

waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst."

על Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verkläreſt im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwört jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren; wie ge-

מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב

בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְנֶאֱמַר. לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב. וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ׃ וְנֶאֱמַר. וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם. יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְנֶאֱמַר. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ וְנֶאֱמַר. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ

schrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“

ונאמר Und so heißt es da: „Er schauet kein Unglück in Jakob, und sieht kein Mißgeschick in Israel, Gott, sein Herr ist mit ihm, und Jubelklang der Könige bei ihm.“ Und es heißt da: „Er war König in Jeschurun, als sich sammelten die Häupter des Volkes alle zusammen die Stämme Israels.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott gehört das Reich, er herrschet über die Nationen!“ Und so heißt es da: „Gott ist der Welten König, er kleidet sich in Pracht und Majestät, er kleidet sich in seine Macht, er gürtet sich, und fest steht die Welt, und wanket nicht.“ Und es heißt da: „Erhebet, ihr Thore, das Haupt; erhebet euch, ihr Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre Wer ist der König der Ehre? Gott, der Starke und Gewaltige, Gott ist der Starke im Kampfe; Erhebet ihr Thore, euer Haupt, erhebet es, Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre; wer ist das der König der Ehre? Gott Zebaoth, der ist der König der Ehre, Selah!“ Und durch deine

Diener, die Propheten, ſteht geſchrieben: „Alſo ſpricht Gott, der König Israels und ſein Erlöſer, der Gott Zebaoth. „Ich bin der Erſte, ich bin der Letzte, außer mir iſt kein Gott!" Und ſo heißt es da: „Es ziehen hinauf die Erlöſer auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Edoms. Da gehöret Gott das Reich!" Und es heißt da: „An dem Tage — da iſt Gott der König über die ganze Welt! an dem Tage — da iſt Gott der Einige, und ſein Name der Einige! Und in deiner Gotteslehre ſteht geſchrieben: „Höre Israel, Gott unſer Herr iſt der einige einzige Gott!"

אלהינו Unſer Gott, Gott unſerer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner ganzen Erde in deiner Majeſtät, und erſcheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wiſſe jedes Geſchöpf, daß du es haſt geſchaffen, und jedes Gebilde erkenne, daß du es haſt gebildet, und was nur Odem hat in ſich, es geſtehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das iſt der Weltenherr und ſein Reich und ſeine Herrſchaft geht über Alles! (Gott, Gott unſerer Väter, hab' Gefallen an unſerer Ruhe). Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unſeren vollen Theil an deiner Gotteslehre; ſättige uns in deiner Güte und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unſer

הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.
כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת. אֲנִי רִאשׁוֹן
וַאֲנִי אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדַי אֵין
אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר
עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה:
וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ
אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ
עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא
עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר
גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל־כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ.
וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ
וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ.
וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל
מָשָׁלָה: (Am Sabbath) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(am Sabbath וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך). וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלמות והמון נסתרות שמבראשית. אין שכחה לפני כסא כבודך. ואין | נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל־המפעל. וגם כל־היצור לא נכחד ממך. הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית. מראשית כזאת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב:

Herr, in Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe; daß Israel, und wer da heiliget deinen Namen, an ihm die Ruhe finde. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit, denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit und besteht ewiglich! Gelobt seist du, Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

אתה Du gedenkest Alles, was geschehen ist seit Ewigkeit, und hältst in steter Beachtung alle Gebilde der Vergangenheit. Vor dir ist offenbar alles Verborgene, und die ganze Fülle von Geheimnissen vom ersten Anfange an. Da ist kein Vergessen vor dem Throne deiner Herrlichkeit, und Keines verborgen, vor deinem allsehenden Blicke. Du gedenkest alles Geschaffene, und kein Gebilde ist dir entgangen. Alles ist offenbar und bekannt vor dir, Gott, unser Herr; du schauest und blickest bis an das Ende aller Zeiten. Denn du hast selber das Gesetz gegeben, danach Jegliches wird bedacht, was nur Geist und Lebensseele hat in sich, und Jegliches in Erinnerung kommt, was nur je geschehen ist, die ganze Fülle von Schöpfungen bis in das Unendliche. Vom Anbeginne an hast du uns das bekannt gemacht, und es von jeher geoffenbaret. Es ist das der Tag, an dem du einst das Schöpfungswerk begonnen, der Tag des Gedächtnisses zur Errinnerung an den ersten Weltentag. Das ist so Gesetz in Israel, ist Gottes Recht so in Jakob. Da

wird über Völker und Länder das Recht gesprochen, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten solle; und alle Schöpfungen werden da bedacht, die zum Leben, die zum Tode. Wer wollte da wohl dem Geschicke entgehen, wo alles Gebilde kommt in Erinnerung vor dir, des Menschen Thun und seine Bestimmung, des Mannes Schritt und Tritt, des Menschen Sinnen und Trachten und das Triebwerk, das ihn treibt? Wohl dem Menschen, der da an dich nicht vergißt und dem Menschenkinde, das in dir hat seine Festigkeit und Stärke. Denn die dich suchen und dir nachgehen, kommen nie zum Falle, und die werden nicht beschämt, die auf dich gehofft. Was geschehen ist, kommt in Erinnerung vor dir, und unser Aller Thun erforschest du, und prüfest du. So hast du Noah einst in Liebe wohl bedacht, ihn gewahret mit einem Worte des Heiles und des Erbarmens, als du gebracht die Wasserfluth, zu verderben alles Fleisch ob der Boshaftigkeit ihres Thuns und Treibens. Da kam sein Gedächtniß, Herr, vor dich, und du hast gemehret seinen Samen wie den Staub

וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לָשּׂבַע וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ. לְהַזְכִּירָם לְחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֶּץ־בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ: כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. בַּהֲבִיאֲךָ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת

der Erde, und seine Sprößlinge wie den Sand am Meere. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott gedachte an Noah und an alles Thier und alles Vieh, welches war mit ihm in der Arche, und Gott ließ ziehen einen Wind über die Erde und es stillten sich die Wasser." Und so heißt es da: „Gott hörte ihr Klagen und ihre Seufzer und Gott gedachte an seinen Bund mit Abraham, mit Isaak und mit Jakob." Und es heißt da: „Ich gedenke meines Bundes mit Jakob, und auch meines Bundes mit Isaak und mit Abraham will ich gedenken, und das Land bedenken." Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: Ein Gedächtniß hat er gestiftet für seine Wunderthaten, gnädig und allerbarmend ist Gott!" Und es heißt da: „Brot und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenket ewiglich seines Bundes" Und es heißt da: „Er gedachte ihnen seines Bundes, nnd es gereuete ihn nach seiner unendlichen Huld und Milde!" Und durch deine Diener, Propheten, steht geschrieben: Gehe hin und rufe aus vor den Ohren von ganz Jerusalem, sprich — also spricht Gott: „Ich gedenke dir die Liebe deiner Jugend.

תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים | אֶת נֹחַ. וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה. וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים | אֶת נַאֲקָתָם. וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים | אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: וְנֶאֱמַר. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר. וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר. כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ | חֶסֶד נְעוּרַיִךְ

die Herzensinnigkeit, mit der du einſt in deinem Brautſtande mir biſt nachgegangen in ein wüſtes Land, wo keine Saat war." Und es heißt da: „Ich gedenke an meinen Bund mit dir in deiner Jugendzeit und halte meinen Bund mit dir in Ewigkeit." Und es heißt da: „Iſt Ephraim mir ein theuerer Sohn, ein Kind der Luſt und Liebe? Wo ich von ihm rede, wie ich ſeiner nur gedenke, regt ſich mir das Herz im Leibe vor innigem Erbarmen — ſpricht Gott."

אלהינו Unſer Gott, Gott unſerer Väter! gedenke unſer zum Guten, und laß deine väterliche Obhut walten über uns, daß wir zum Heile und zum Erbarmen bedacht ſein mögen vor dir in deinen Himmelsräumen. Gedenke uns, Gott unſer Herr, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unſerem Vater Abraham haſt zugeſchworen auf dem Berge Moriah, und möge dir ſtets gegenwärtig ſein das Opfer, das er dir hat gebracht, als er Iſaak, ſeinen Sohn hat gebunden auf dem Altare, und all ſein Erbarmen hat bezwungen, um deinen Willen zu vollzuziehen mit einem ungetheilten Herzen. So möge nun auch dein Erbarmen bezwingen deinen Zorn über uns;

אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ. לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר. וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ

וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן
אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמִנַּחֲלָתְךָ וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃
וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת
לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃ כִּי
זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה
הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה
לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת
יִצְחָק לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים
תִּזְכּוֹר׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר
הַבְּרִית׃

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ
עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם.
מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ
וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפִלֵּי טֹהַר
גַּם הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ
וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ
מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל
הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה

in deiner unendlichen Güte wollest du allen Groll und Grimm abwenden von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erb' und Eigenthume, auf daß an uns in Erfüllung gehe, Gott unser Herr, das Wort, das du hast verheißen in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit, wie es gesprochen worden: „Ich werde ihnen gedenken den Bund von ehedem, als ich sie geführet aus dem Lande Egypten vor den Augen der Völker, auf daß ich ihnen ein Gott sei — ich bin der Herr!" Denn du bist es, der gedenket alles Vergessene von Ewigkeit her, und vor dem Throne deiner Herrlichkeit da ist gar kein Vergessen! So mögest du die Opferung Isaak's heute seinen Kindern in Barmherzigkeit gedenken. Gelobt seist du, Gott, der da gedenket den Bund.

אתה Du hast in einer Wolke dich geoffenbaret in deiner Herrlichkeit vor deinem heiligen Volke, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel hast du hören lassen deine Stimme, und dich geoffenbaret vor ihnen im lichten Nebel. Die ganze Welt, die zitterte vor dir, und die Schöpfungen der Urwelt erbebeten vor dir, als du dich geoffenbaret hast, Herr, auf dem Berge Sinai, zu lehren dein Volk die

Gotteslehre und das Gesetz, und sie hast hören lassen die ganze erhabene Pracht und Majestät deiner Gottesstimme und dein heiliges Wort aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz hast du dich ihnen geoffenbaret, und beim Schall des Schofars bist du ihnen erschienen. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: Und es war am dritten Tage, als es war Morgen worden, da war Donner und Blitz und schweres Gewölke auf dem Berge, und der Schall des Schofars war sehr stark, und es zitterte alles Volk im Lager." Und so heißt es da: „Es ward der Schall des Schofars immer stärker, Moses redete und Gott stimmte ein mit lautem Schall." Und es heißt da: „Alles Volk sahen die Wetterstimmen und Feuerflammen, des Schofars Schall, den rauchenden Berg; und wie das Volk das sah, wichen sie zurück und stellten sich von ferne." Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott steigt auf unter Posaunenklang, Gott und des Schofars Schall." Und es heißt da: „Mit Trompeten und des Schofars Schall jubelt vor Gott dem Weltenkönig." Und es heißt da: „Blaset am Neumond den Schofar, am Vollmond, am Tage un-

וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד
קוֹלֶךָ. וְדִבְּרוֹת קָדְשֶׁךָ
מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹלוֹת
וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל
שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ.
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי
קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד
עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק
מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר
בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל
הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד
מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ
בְקוֹל: וְנֶאֱמַר. וְכָל הָעָם
רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת
הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם
וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי
קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה
אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל
שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְיָ: וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ
בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם

חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ
הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ
בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ
בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים
תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיָי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיָי עֲלֵיהֶם
יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי
אֱלֹהִים בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ

seres Festes: denn so ist es Gesetz in Israel, so Gottes Recht in Jakob." Und so heißt es da: „Lobet Gott in seinem Heiligthume! Lobet Gott in der Veste seiner Macht, lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit des Schofars Klang, lobet ihn mit Harf' und Zither! Lobet ihn mit Panken und Reigen, lobet ihm mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit klingendem Geläute, lobet ihn mit klingendem Schalle! Was nur Odem hat, das lobe Gott! Hallelujah!" Und durch deine Diener, die Propheten, steht geschrieben: „Alle, die ihr die Welt bewohnet, die ihr auf Erden weilet — wenn das Banner wallet auf den Bergen, werdet ihr es sehen; wenn des Schofars Klang erschallet, werdet ihr es hören!" Und heißt da: „An dem Tage, da wird der große Schofar erschallen; und es kommen die Verlorenen im Lande Aschur, und die Verbannten im Lande Mizraim, und beugen sich vor Gott auf seinem heiligen Berge in Jerusalem!" Und es heißt da: „Gott erscheinet über sie, wie ein Blitz fährt hin sein Pfeil, und Gott der Herr läßt den Schofar erschallen, und zieht

dahin in Sturmschritt, wie der Sturm aus dem Süden. Gott Zebaoth, der schirmet sie!" — So schirme du dein Volk Israel mit deinem Heile und deinem Frieden!"

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! laß ertönen die große Posaune, daß sie die Losung uns zur Freiheit sei! Erhebe das Banner, darum sich sammeln unsere Verbannten! Sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern und die Verstoßenen von allen Ecken und Enden der Welt. Führe uns nach Zion, deiner Gottesstadt, in Jubel, und nach Jerusalem, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit! Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, wie es uns geboten ward in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es vernommen aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und es geschrieben steht.

„An eueren Freudentagen, an eueren Fest- und Neumondstagen — da sollet ihr blasen in Trompeten bei eueren Brand- und Schlacht- und Freudenopfern; und es soll euch sein zum Gedächtnisse vor Gott, euerem Herrn. Ich bin Gott euer Herr."

Du bist es, der höret des Schofars Klang der da horchet auf des Jubelhorns

בִּסְעֲרוֹת תֵּימָן יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כִּמְצֻוֶּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה

וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

Schall, und keiner ist dir gleich. Gelobt seist du, Gott, der da höret den Jubelklang seines Volkes Israel in Barmherzigkeit.

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ. וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebet.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים: (פי׳ פני מלך מלכי המלכים מלא רחמים:) סוגרין הארון

מיוסד ע״פ א״ב

אֹפֶד מֵאָז לְשֶׁפֶט הַיּוֹם. בּוֹחֵן מַעֲשֵׂה כָּל יוֹם. גִּישַׁת יְקוּמִים פְּנֵי אָיוֹם. דִּינָם בּוֹ לְפַלֵּס לְפִדְיוֹם: הָרִאשׁוֹן אָדָם בּוֹ נוֹצָר. וְצִוָּהוּ חוֹק וְלֹא נָצָר. זֶה מֵלִיץ כְּהִרְחִיב בַּצָּר. חֲקָקוֹ לְמִשְׁפָּט וְלַדּוֹרוֹת מִנְצָר: טִיעַת

אמר Der heutige Tag ist von je zum Gerichtstage bestimmt, zur Prüfung der Handlungen aller andern Tage, zur Vorladung der Geschöpfe vor dem Allfurchtbaren ihr Recht an demselben zu erwägen, auch zur Freisprechung. Der erste Mensch (Adam) wurde an demselben erschaffen, mit einem Gebot befehligt, das er nicht beachtete; Derselbe Fürsprecher, (Gott) der ihn Adam aus der Noth erlöset hat ihn (den heutigen Tag) zum Gerichtstag festgesetzt und für die Nachwelt aufbewahrt. Die Grund-

חוֹצֵב גְּבָעוֹת וְצוּרִים. יָקְדוּ
בוֹ מֵרֹאשׁ צוּרִים. כְּיוֹשְׁבֵי
נְטָעִים הֵמָּה הַיּוֹצְרִים.
לְלַמֵּד בּוֹ צֶדֶק לַעֲצוּרִים:
מְיוּחָס שְׁמוֹ בְּשֵׁם אֵיתָנִים.
נֵס לְהִתְנוֹסֵס עֶלְיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים. סְפָרִים נִפְתָּחִים
וּמַעֲשִׂים מְתֻנִּים. עוֹבְרִים
לְפָנֶיךָ וְחֶשְׁבּוֹן נוֹתְנִים:
פָּקִיד הוּכַן לְתִקּוּן מוֹעֲדֶיךָ.
צֹאן לְהַעֲבִיר בַּשֵּׁבֶט עֲדָרֶיךָ.
Vorb. קֶרֶן בְּמַשְׁכֵּם (am Sabb. קֶרֶן
בִּזְכֵרִים) הַיּוֹם עֵדֶיךָ. רַחוּם זְכוֹר
שְׁבוּעַת עֲבָדֶיךָ:

feste, die Hügel und die Berge, sie alle wurden heute erschaffen, der Urfelsen (unserer Stammältern) wegen, die ihrer Tugenden halber gleichsam die Schöpfer der werdenden Geschlechter sind. Sein Namen ist ausgezeichnet im Monat Eißonim, (תשרי) eine hervorragende Fahne, die höhern und niedern Wesen zu sammeln: die Bücher werden geöffnet, die Thaten verlesen, ziehen Dir vorüber und legen Rechenschaft ab. Er ist vorgesetzt den übrigen, die Festtage darnach festzusetzen, Deine Heerde Dir vorüberzuführen. Heute blasen die Zeugen Deiner Einheit das Horn zur Erinnerung, o so gedenke Deiner Diener erbarmungsvoll, was Du ihnen zugeschworen.

Gem. נַעֲלָה שׁוֹפָר עִם תַּחֲנוּן.
שַׁדַּי לְפַתּוֹתְךָ בָּם בְּחִנּוּן.
Vorb. תָּשִׁיב לְנָדָן בְּרַק הַשָּׁנוּן.
תַּחֲזִיק מָגֵן לְגוֹנְנֵי בְּגִנּוּן:

נעלה Des Schofars Schall steigt auf mit den Gebeten, Dich Allmächtiger, mit Bitten zu erflehen. O führe zurück in die Scheide das blinkende Schwert, ergreife das Schild unterm Schirm uns zu schützen.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

תֵּפֶן בְּמָכוֹן לְכֵם שֶׁבֶת. שְׁעוֹן וּמוּסָר כְּעָלוּ בְּמַחֲשֶׁבֶת. רָם תְּהִי אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת. קוֹל שׁוֹפָר שְׁעוֹת מִנּוֹשֶׁבֶת: צָרַת אוֹמֶר לֹא יָדוֹן. פַּעֲמַיִם לֹא תָקוּם לַאֲבַדּוֹן. עוֹלָם אֲשֶׁר בְּאַרְבָּעָה נִדּוֹן. סְמוֹךְ בְּחַסְדְּךָ וּבַאֲמִתְּךָ אָדוֹן: נוֹעֲדִים בְּיוֹם קְרָב וְנִלְחָמִים. מוּל אֶבֶן נֶגֶף מִתְלַחֲמִים. לִבּוּב תְּרוּעָתָם שְׁעֵה מִמְּרוֹמִים. כִּסֵּא דִין לְהָמִיר בְּשֶׁל רַחֲמִים: יָחִיד אֲשֶׁר בְּעָקֵד נִשְׁפָּט. טְלָאָיו בּוֹ יָחֹן מִלְּהִשָּׁפֵט. חָלִילָה לְּךָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. זָכוֹר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וְאִם כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית. הָאֵל כָּאֵל הַבֵּט לַבְּרִית. Vorb. הַדִּבְּרוֹת אֵלֶּה דִּבְרֵי הַבְּרִית. נִגְלֶה בְּזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

Gem. עוֹלָם בְּבַקָּרְךָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. בְּהַכְרָעַת צֶדֶק תַּכְרִיעַ שָׁנָה. Vorb. אֲסוּמָה

תפן Wenn Du auf dem Richterstuhle sitzest, die Strafen zu verhängen in Gedanken führest, o so neige Dein Ohr, des Schofars Stimme zu erhören. Nicht zum zweiten Male die Welt zu vernichten, hast Du verheißen; so unterstütze sie, die viermal gerichtet wird, o Herr, mit Deiner Gnade und Treue. Vereint stehen wir am Tage des Kampfes, gegen jedes Hinderniß zu streiten; höre aus Deinen Höhen den schmetternden Posaunenschall, und laß Gnade vor Recht ergehen. Erbarme Dich des Einzigen (Isaak) willen, der Dir geopfert werden sollte, daß Du seine Nachkommen heute nicht verurtheilst! das sei fern von Dir, o Gott der Gerechtigkeit; gedenke dessen, (Abraham) der Dir über Gerechtigkeit Vorstellungen machte. Und haben wir, wie Erdensöhne, Deinen Bund übertreten, so schaue Du, als ein Gott, auf den Bund; entferne die uns angedroheten Strafen durch die Erinnerung des dreifachen Bundes.

עולם Suchst Du heute, am Neujahrstage heim die Welt indem Du ihre Thaten wägest, o so lasse die Guten überwiegen! schenke uns ein gesegnetes,

טְלוּלָה, נְשׁוּמָה אִם שְׁתוּגָה. אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת בְּטַלְלֵי שֵׁנָה:

fruchtbares und thaureiches Jahr, auch Regen neben Sonnenschein — und belebe durch den Thau die im Grabe Schlafenden.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַף אוֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ קִוִּינוּךָ. תַּאֲוַת לֵב בַּצַּר פְּקַדְנוּךָ. בָּרֵי לֵבָב מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ. שׁוֹפָר תְּרוּעָה טֶרֶם שִׁמַּעְנוּךָ: גְּזֵרָה הַחְקַתָּה מִיצִירַת בְּרֵאשִׁית. רֹאשׁ דְּבָרְךָ תְּשׁוּבָה לְהָשִׁית. דִּין טֶרֶם הוּעֲרַךְ מֵרֵאשִׁית. קִדְּמָה לְמַלֵּט שׁוֹבָבִים מֵחֲרִישִׁית: הַיּוֹצֵר יַחַד שְׁנֵי לְבָבֵיהֶם. צוֹפֶה וּמַבִּיט סַרְעַף קִרְבֵּיהֶם. וְאִם אָוֶן נִרְאָה בְּמַחֲבוֹאֵיהֶם. פָּקוֹד תִּפְקוֹד לְמוֹ קְרוֹבֵיהֶם: זָכֵר הֲסָרַת שֶׁכֶם מִסֵּבֶל. עֶבֶד כְּהוּחְפַּשׁ מֵעִנּוּי כֶּבֶל. חֲנִיטָיו אִם תּוֹעָתָיו בְּתֶבֶל. שִׁיחוֹ יְחוֹנְנֵם לְחַיֵּי הֶבֶל: שְׁמִינַת לֵב וּנְקִימַת קֵץ.

אף Selbst auf dem Wege des Rechts hoffen wir vieles von Dir, o Herr! Lust des Herzens, Dich suchen wir in der Noth. Vor Dir o reinen Herzens! haben wir uns schon seit gestern angeschickt, bevor noch des Schofars Schallen vernommen worden. Vom Beginn der Schöpfung schon hast Du's fest bestimmt, als erste Deiner Anordnungen die Buße einzusetzen. Noch hattest Du keine Gerichtsbarkeit festgestellt, als Du den Bußfertigen schon zuvorgekommen bist, sie vor Strafe zu wahren. Der die Triebe allesammt geschaffen, Er durchschauet auch die innersten Gedanken, und wenn Du Unrecht gewahrst in ihren Heimlichkeiten, so gedenke ihnen die Tugenden ihrer Ahnen. Gedenke (Israel) dessen Schulter Du von schwerem Joche befreitest, der ein Sklave (in Aegypten) der drückenden Bande entfesselt wurde und wenn seine Nachkommen in Irrthümer verfallen, so begünstige sie ihres harten Schicksals wegen, in diesem Leben voll Wahne. Der Du alles im Herzen treu bewahrest und das Ende rächst, führe herbei das

נִדָּחִים לֶאֱסוֹף בּוֹ בְּקֵץ. יוֹם מוּכָן עִתִּים לְהָקֵץ. מִיָּמִים יָמִימָה וּמִקֵּץ לְקֵץ: כֵּסֶה לְהַכְפּוֹת חֹדֶשׁ לִיקוֹב. כְּסוּחִים בְּלַהַט לְהַבְהֵב לִרְקוֹב. Vorb. לְהָסִיר מִכְשׁוֹל מִלֵּב הֶעָקוֹב. לְהִזָּכֵר לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב:

Ende, die Verſtoßenen wieder zu ſammeln, jenen Tag der beſtimmt iſt das Ende herbeizuführen, auf den wir ſo lange ſchon harren. Führe herbei den Monat, (die Zeit) in welchem die Frevler wie in Flammen vergehen ſollen, der Betrug aus dem verderbten Herzen verſchwinden ſoll, und Du des Abraham, Iſaak und Jakob gedenken werdeſt.

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ימלוך Der Herr wird regieren ewiglich, Dein Gott, Zion! durch alle Zeiten, Hallelujah;

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

ואתה Du Allerheiligſter, thronſt unter Lobgeſängen Israels!

Vorb. dann Gem. אֵל אֱמוּנָה בְּעָרְכְּךָ דִּין. אִם תְּמַצֶּה עוֹמֶק הַדִּין. מִי יִצְדַּק לְפָנֶיךָ בַּדִּין. קָדוֹשׁ:

אל Gott der Treue! Wenn Du beim Gericht, nach der Strenge des Rechts verfahren wollteſt, wer könnte ſich rechtfertigen vor Dir durch Recht? Allerheiligſter!

Vorb. dann Gem. אִם לֹא לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ. וְיָסִיר מֶנּוּ חֲרוֹן אַף וָכַעַס. אֵין לְבַקֵּר וְלִמְצֹא מַעַשׂ. קָדוֹשׁ:

אם Entfernt Er nicht um ſein Selbſtwillen von uns Unwillen und Zorn, wir würden vergebens uns zu rechtfertigen ſuchen.

סס המסדר בכלשי הסלוחות אליעזר ברבי קליר כסול.

אוֹמֶץ אַדִּירֵי כָּל חֵפֶץ. בְּהִתְבַּקְּרָם כַּדִּין חָיְבוּ לְנַפֵּץ. כְּלֹא נִמְצָא בָהֶם חֵפֶץ: אָדָם יְצִיר עָפָר מֵאֲדָמָה. לְאֵילֵי מָרוֹם אוֹתוֹ דִּמָּה. לֹא בָן וְלַהֶבֶל דָּמָה:

אומץ Selbſt die Mächtigen und Biedermänner haben ſich, was beim Gerichte ſich ergab, der Strafe ſchuldig gemacht, als wäre kein Verdienſt bei ihnen vorgefunden worden.

אדם A d a m, ein Gebild von Erde, den Engeln gleich geachtet, war unachtſam dem Tho-

לַעֲבוֹד וְלִשְׁמוֹר גַּן הִפְרִישׁוֹ. וְעָבַר עַל צִוּוּיוֹ וַיְגָרְשׁוֹ. וְיוֹם זֶה לְיוֹשֶׁר דְּרָשׁוֹ: לְעֵת הָעִיר אֶזְרָח מִמַּאֲפָל. עוֹלָם הָיָה תֹהוּ וּמַאֲפָל. עֶשְׂרִים דּוֹר בָּזוּי וְשָׁפָל: עִקְּשִׁים בְּאוֹרַח מִישׁוֹר מַסְלוּל יִדַּע. וְעַל נָאֲמוֹ בַּמָּה אֵדַע. נִדּוֹן בְּקַו יָדֹעַ תֵּדַע: עוֹבְרִים בְּעֵמֶק הַבָּכָא לְהִבָּדֵק. אִם כְּפָעֳלָם בְּרִיב יְדַקְדֵּק. לִפְנֵי שׁוֹפֵט מִי יִצְטַדֵּק: זָךְ הַמַּשְׁלִים בְּעֵקֶד נֶפֶשׁ. בְּזוֹקֶן לֹא מָצָא נֹפֶשׁ. וַתִּכְהֶין עֵינָיו בְּעָשָׁן טִפֵּשׁ: זֵרַע רֶגֶל בְּאָהֳלֵי תוֹרָה. וְעַל אָמְרוֹ דַּרְכִּי נִסְתָּרָה. נִכְסָה מִמֶּנּוּ פּוֹרָת בִּסְתִירָה: רָשָׁע אֲשֶׁר בְּמַחְבָּא יַחְתֵּר. צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וִינַתֵּר אוּלַי בְּיוֹם אַף יִסָּתֵר: רֵעִים שְׁנֵים עָשָׂר כְּהִבְדִּיק, בְּרִיב אוֹתָם

ren gleich. Ihm war das Paradis angewiesen, es anzubauen und zu warten; er übertrat den Befehl und ward aus demselben vertrieben, und der heutige Tag ward zu seiner Rechtfertigung angesetzt.

לעת Als das Morgenlicht (Abraham) aus dem Dunkel hervorleuchtete, war die Welt noch finster und dunkel, die zwanzig Geschlechter waren verachtet und schlecht. Er zeigte den Irrenden die rechte Bahn betreten; doch wurde er auf die einzige Frage: „Wodurch soll ich die Ueberzeugung haben?" gerichtet und erhielt er die strafende Antwort: „Du sollst es erfahren."*) Merkt es, ihr Pilger, in diesem Jammerthal, wenn im Gerichte nach euren Handlungen verfahren werden sollte, wer will sich vor dem Richter rechtfertigen.

זך Der Lautere (Isaak) der sich mit williger Seele zum Opfer hingab, er fand im Alter die gewünschte Erholung nicht; seine Augen wurde dunkel, weil er ungewehrt den Götzen räuchern sah.

זרע Der (Jakob) führte seine Kinder in den Tempel der Tugend ein, und dafür, daß er seinen Wandel der Gottheit verborgen wähnte, wurde ihm sein Liebling (Joseph) heimlich entführt. Wie will nun der Frevler, der sein Wesen im Verborgenen treibt, die Unschuld verfolgt und von sich weist, wie will der dem Strafgerichte sich entziehen?

רעים Jene zwölf befreundete Brüder (die Söhne Jakobs) wurden im

*) Nach der Tradition hatte er durch Kleingläubigkeit eine vierhundertjährige Sklaverei für seine Nachkommen herbeigeführt.

Gericht nicht gerecht befunden, weil sie den Unschuldigen (Joseph) für Geld verkauften. Und vollends die Ehrlosen, welche die Tugend feil bieten für Unzucht, Wein und Raub, was werden diese beim Gerichte erdulden müssen, wenn sie vor Gericht geladen, für alles dieses bestraft werden, damit sie inne werden, daß beim Gerichte Gerechtigkeit obwaltet.

ירד Der Ueberlieferer Moses, der uns die göttlichen Lehren überbrachte, und Israel aus Aegypten befreite, auch er zog sich Strafe zu, dafür, daß er das Volk widerspenstig nannte und es zehnmal hart anredete, daher ihm der Tod verkündigt wurde und als er an die Grenze kam wurde er vom Tode zurückgehalten. — Ihr Richter, die ihr euch beim Recht durch Bestechung leiten lasset, dürftet ihr nach Recht gerichtet werden, wenn das Recht also gehandhabt würde?

רובים Jene Jünglinge (die beiden Söhne Arons) brachten fremdes Feuer vor den Herrn, daher traf sie die Strafe des göttlichen Zorn's, zum warnenden Beispiel der Frevler.

בער Jener Unvernünftige (Achan) gelüstete nach dem Bann*) dafür wurde er verfangen im Bann, kam um mit den Seinigen und seinem ganzen Vermögen. Was hilft erpreßtes und erbeutetes Gut?

לא הצדיק. על מכרם
בכסף צדיק: בני בלי שם
במכרם עמוסים. בזונה
וביין ובשוד חמסים. איך
בדין יהיו נעמסים:
בהתיצבו לריב בעמדו
לדין. על זאת אתם ידין.
למען ידעון שדון בדין:
ירד אשר הוריד אמרים.
והדריר בכור שור
מחמורים. ונגש בשמעו
נא המורים: יען אשר נוקש
בעשר. נחרתו בו מיתות
עשר. ונגע גביל כבל
באסר. ראשיה אשר בשחד
ישפוטו. איך בכן צדק
ישפטו. כי אם כמו שפטו:
רובים עלי אש זרה. פגעה
בם באף גזרה. ללמד בם
פושעי סוררה: בער חמד
מן החרם. ונלכד הוא וכל
אשר לו בחרם. מגדיש
ועד קמה וכרם: בוגד

*) Achan behielt in seiner Hütte viele Kostbarkeiten von der Beute zurück, ohne sie auszuliefern.

Vermögen kann am Tage des Gerichts nichts nützen; nur das Antlitz dessen müßt ihr erflehen, der euch den Weg der Tugend lehrt.

יד Jener (Usah) streckte seine Hand nach der heiligen Lade und wurde dafür hart bestraft; wie wird es denen ergehen die wie Thiere dahinleben?

יודע Der Sangverständige (David) sprach: prüfe mich, o Gott! Er ward geprüft und sprach: erbarme Dich o Gott und gehe nicht mit mir in's Gericht! So auch beten wir mit lauter Stimme, neben dem Schall des Schofar, wenn unsere Sünden beim Gericht verlesen werden, so verzeihe uns heute nach unverdienter Gnade.

קצין Jenem Fürsten (Usiahu) überkam der Stolz als Priester dem Herrn zu räuchern, da ward seine Stirne mit Aussatz gebrandmarkt, er mußte büßen für seine Unwissenheit und Schuld. So auch werden einst die Uebermüthigen gleiten, die Dein Heiligthum frevelnd betreten, sie werden gerichtet und gedemüthigt werden. Auch die Heuchler werden einst zur Untersuchung gezogen werden nach der Strenge des Gerichts, und die Lügenmäuler werden verstummen.

ישר Jener Redliche (König Chiskijahu) der vor Gott mit Aufrichtigkeit wandelte, sein Thun war der Wahrheit gemäß und doch wurde er vom Gotte der Wahrheit zur Rechenschaft gezogen.*)

ושודד מה מועיל. הון בעברה לא יועיל. כי אם לחלות פני מלמד להועיל: יד שלח אחזו בארון. נעשה בו משפט וחרון. מה יעשו עוברי כבני מרון: יודע נגן כפץ בהגיגי. נבחן וגם הגם חנני. ואל תבא במשפט לדינני: קוראי בגרון וקול שופר. אם פשעם בדין יספר. במתנת חנם היום יכפר: קצין בגאה לקטר לשם. נגע במצחו זרח להרשם. ונשפט בלא ידע ואשם. לעת תמוט רגל זדים. אשר באו להיכל מודים. ישפטו במכניע זדים: לעת יבקרו פועלי שקר. להשפט בכוחה אף והקר. יסכר פי דוברי שקר: ישר מתהלך לפניו באמת. איך אחרי הדברים והאמת. השב פעלו אלהים אמת: ידיד

*) Weil er sich gegen die Abgesandten des Königs von Babel zu stolz benahm.

אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו. לֹא
קָם כָּמוֹהוּ בִּבְחִירָיו. וְאַחֲרֵי
כָּל זֹאת הִקְדִּיק אַחֲרָיו:
כַּד יָבִינוּ כָּל יְצוּרֵי אֶרֶץ. אִם
בִּמְצוּקֵי אֶרֶץ. מַה יַּעֲשׂוּ
רִשְׁעֵי אֶרֶץ: רָאֹה יִרְאוּ
יַעֲרֵי שִׂיחִים. אִם אֵשׁ אָחֲזָה
בַּלַּחִים. אָז יָנוּעוּ יְבֵשִׁים
כְּסִיחִים. רְאֵה כִּי אֵין אִישׁ.
לְהַפְגִּיעַ בְּעַד בְּנֵי אִישׁ.
וְאַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ: Vorb.
רָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת אֲשַׁנְּנָה.
מַגִּישֵׁה כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה.
לְרַצּוֹתְךָ בְּשׁוֹפָר (am Sabbath
בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

ידיד Jener Gottesfreund (König Joschjahu) dessen Vorgänger und Nachfolger ihm in der Gunst Gottes nachstanden, ihm wurde beim Gericht dennoch nicht das Geringste nachgesehen. Merkt euch dieses, ihr Erdensöhne, ergeht es so den Frommen hienieden, wie wird es den Bösen ergehen? Bemerkt dort jene baumreichen Gesträuche, ergreift selbst das Feuer die saftreichen Stämme, wie erzittert das dürre Genist! Siehe o Gott! es ist kein Mann von Verdienst vorhanden, der für uns beten sollte, auch sind Dir, Gott, unsere Thaten des ganzen Jahres treu verzeichnet, darum wollen wir sie bekennen und Dich versöhnen durch Schofar an diesem Tage des Neujahrs.

Vorbeter u. Gem. אִם לֹא לְמַעֲנוּ יַעַשׂ. וְיָסִיר מִמֶּנּוּ חֲרוֹן אַף
וָכַעַס. אֵין לְבַקֵּר וְלִמְצֹא מַעַשׂ קָדוֹשׁ.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Vorb. וּבְכֵן וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
אֵל דָּר בַּמָּרוֹם אַדִּיר.
בַּמָּרוֹם. אֹמֶץ יָדוֹ
תָּרוֹם. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
גִּבּוֹר לְהָקִים. עוזר

Nun lasset uns huldigen dem, der König war in Jeschurun!

Der König aller Welten!

Gott, der thronet in der Höh' ist allmächtig in der Höhe, seine Hand hat über Alles die Gewalt, Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Seine Kraft erhält die Welt er

וּמֵבִין עֲמוּקִים. גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת.
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

beschließt es ist bestellt; alles Dunkle macht er klar und offenbar.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
הַמְדַבֵּר בִּצְדָקָה.
הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה.
הַמַּאֲזִין צְעָקָה.
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

Was er spricht, das ist gerecht, um ihn wallt das Recht und für jedes Hoffen ist sein Ohr stets offen.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
זוֹכֵר צוּרִים. זַכּוּת
יְצוּרִים. וּעֵם צָרִים.
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

Der der Väter Treu' gedenket, stets zum Heil die Kinder lenket; die Bedrängten schirmet seine Huld, und der Dränger büßt die Schuld'
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
טוֹב שׁוֹכֵן עַד. טוּבוֹ
לָעַד. טִפַּח שְׁמֵי עַד.
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

Er der gute Gott genannt, seine Güt' ist allbekannt, wo die Himmel sind gespannt.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן:
כַּשַּׂלְמָה עוֹטֶה אוֹר.
כָּל מְאוֹרֵי אוֹר.
כַּבִּיר וְנָאוֹר.
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

Wie ein Kleid umhüllet ihn das Licht; er das Licht der Lichter, Herr und Richter.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
מֶלֶךְ עוֹלָמִים. מְפַעֲנֵחַ
נֶעֱלָמִים. מֵשִׂיחַ אִלְּמִים.
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

Er ist Herr zu allen Zeiten, offenbaret alle Heimlichkeiten; alles Dunkle kommt an's Licht auf sein Wort der Stumme spricht:
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!	מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
Stützt und hält und trägt das All; wo er's sinken läßt verfällt das All, und sein Blick umfaßt das All.	סוֹבֵל הַכֹּל. סָב וּמְבַלֶּה כֹּל. סוֹקֵר הַכֹּל.
Sein Reich besteht in Ewigkeit?	לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
Der König aller Welten!	מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
Seine Macht ist seine Pracht, was er will, das ist vollbracht; wer ihm trauet, hat auf Fels gebauet.	פְּאֵרוֹ עֻזּוֹ. פּוֹעַל יְמִינוֹ תָעֻזּוֹ. פּוֹדֶה וּמָעֻזּוֹ.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!	לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
Der König aller Welten!	מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
Seine Engel sind die Gluthen; wo er winket, brausen Fluthen; und doch schirmet sein Erbarmen in der Noth den Armen.	קְדוֹשָׁיו לַהַב. קוֹרֵא מֵי רַהַב. קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַהַב.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!	לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
Der König aller Welten!	מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
Vor ihm ist kein Schlaf und Schlummer, seine Ruhe trübt kein Kummer. In dem innern Heiligthum, kündet alles seinen Ruhm.	שֵׁנָה אֵין לְפָנָיו. שֶׁקֶט בִּפְנִינָיו. שֶׁבַח טוֹב בְּמִצְפּוּנָיו.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!	לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן. בָּלֶה וְיֹרֵד שַׁחַת. בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת. בַּלֵּאוּת בְּלִי נַחַת. עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן. תְּנוּמָה תְעוֹפְפֶנּוּ. תַּרְדֵּמָה תְעוֹפְפֶנּוּ. תֹּהוּ יְשׁוּפֶנּוּ. עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

Man öffnet sofort wieder. — פותחין הארון מיד

Der König aller Welten!	אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
Unbegrenzt ist seine Macht, unum-	תָּקְפּוֹ לָעַד. תִּפְאַרְתּוֹ

wölkt ist seine Pracht, und so lang die Welten stehen, wird sein Ruhm auch nie vergehen.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

ובכן Und nun erheben wir unsere Stimme zur Weihe und Heiligung deines Namens; denn du bist unser Gott, der Weltenherr!

Laßt uns preisen die allgewaltige Heiligkeit des Tages, der so schauerlich und furchtbar ist! — An ihm zeigt sich dein Reich erhaben, auf Gnade gründet sich dein Thron, und huldvoll sitzest du darauf. Wohl bist du es, der da richtet und überführt, der erkennet und der da zeugt, der verzeichnet und der beschließt, der vorträgt und bestimmt; denn du denkest alles, was vergessen schon, du schlägst auf die Denk-

עֲדֵי עַד. תְּהִלָּתוֹ
שׁוֹמֶרֶת לָעַד.
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה.
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

*) וּנְתַנֶּה תֹּקֶף קְדֻשַּׁת
הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיוֹם.
וּבוֹ תִנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן
בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו
בֶּאֱמֶת. אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא
דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד.
וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה.
וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת.
וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.

---

*) Unter den hinterlassenen Handschriften des Rabbi Efraim aus Bonn fand man folgende wunderbare Geschichte aufgezeichnet.

Rabbi A non aus Mainz, war eine der Ausgezeichnetsten seiner Zeitgenossen. Er war reich, vornehm, wohlgebildet und beim kurfürstlichen Hofe zu Mainz in sehr großem Ansehen. Die Edlen des Hofes wünschten, daß er ihr Glaubens enosse werd . Er aber, der sehr streng religiös war, wich immer aus — und es wurde von etwas Anderem gesprochen. Einst, als sie ernstl ch mit ihm darüber spra en, sogar der Fürst selb deshalb heftig in ihn drang, antwortete er, daß er sich in der Zeit von drei Tagen erklären werd ; er wolle die Sache bis dahin überlegen. Diese Antwort gab er nämlich, um nur Zeit zu gewinnen und ihrem Zudringen auszuweichen. Auf seinem Heimwege ab r überlegte er, daß von dieser Antwort geschlossen werden könnte er ha e keine ründ ichen Beweise über seinen Glauben. Daher es eine Möglichkeit wäre, iesen Glauben z bezweifeln nd ihn mit einem andern zu vertauschen — sein Gewissen folterte ihn also sehr. Er kam sehr, sehr betrübt nach Hause, aß und trank nicht. Seine Freunde trösteten ihn zwar, er wollte aber keinen Tr st annehmen und sagte, er werde wegen seiner unbesonnenen Antwort in die Hölle fahren. Am dritten dieser Jammertage ließ ihn der Fürst zu sich rufen, aber er ging icht hin; er warde abermals, und zwar sehr freundlich vorgeladen, aber auch diesmal kam er nicht. Hierauf ward der Befehl ertheilt, daß man ihn auch wider seinen Willen holen soll; er wurde also mit Gewalt vor den Fürst n gebracht. Dieser fragte ihn: Amnon! warum hieltest du dein Wort nicht und kamst nicht zur bestimmten Zeit, mich zu widerlegen oder mir zu willfahren? -- Rabbi Amnon

wolle, die laut dem Inhalt selbst verkündet, bestätigt von des Menschen eigener Hand. Da ertönt der Posaune starker Schall, und eine leise dumpfe Stimme gibt sich kund. — Die Engel werden aufgeregt; ergriffen von Angst und Beben verkünden sie: „Siehe da! der Tag des Gerichtes naht!“ Das himmlische Heer selbst wird zu Rechenschaft gezogen, denn vor deinem Richterstuhle erscheinen auch sie nicht rein. — Und alle Erdenwaller werden dir, gleich einer Herde Schafe, vorgeführt; wie der Hirt seine Herde überschauet und unter seinem Stabe sie musternd führt, so musterst du, zählst und ordnest, verhängst über alle Seelen,

וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם יַד
כָּל אָדָם בּוֹ: וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל
יִתָּקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה
יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן.
וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן. וְיֹאמְרוּ
הִנֵּה יוֹם הַדִּין: לִפְקוֹד עַל
צְבָא מָרוֹם בַּדִּין. כִּי לֹא
יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי
עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי
מָרוֹן. Vorb. כְּבַקָּרַת רוֹעֶה
עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת
שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל
חָי. וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל

---

gab zur Antwort: Ich selbst will mein Urtheil sprechen: Meine Zunge, weil sie gelogen hat, soll man herausschneiden. (Seine Absicht war eigentlich, die vor drei Tagen gegebene Antwort, hart zu büßen und dadurch מקדש השם zu sein.) Allein der Fürst antwortete: Nein, nicht deine Zunge, sondern deine Füße sollen verstümmelt werden, weil sie nicht vermöge deines Versprechens zur Zeit hergekommen sind, und dein übriger Körper soll von Martern nicht verschont bleiben. — Der Fürst befahl, und man schnitt ihm sogleich die Daumen von seinen Händen und die großen Zehen von seinen Füßen ab. Dann ließ er ihn samt diesen abgeschnittenen Gliedern in einen Sarg legen und so nach Hause tragen. — Rabbi Amnon blieb also seinem Glauben treu und duldete willig bittere Leiden wegen eines einzigen unbesonnenen Wortes, das er zum Nachtheile dieses Glaubens gesprochen hat. — Als Neujahr herankam, verlangte Rabbi Amnon von seinen Freunden, daß man ihn — nebst seinen abgeschnittenen Gliedern, welche eingesalzen neben ihm lagen — in die Schule trage und ihn neben den Vorbeter setze. Man willfahrte ihm und brachte ihn dahin. Als nun der Vorbeter die קדושה וחיות kam, hieß ihn Rabbi Amnon warten und sagte; Ich will erst מקדש השם sein. Er fing nun an, mit lauter Stimme ובכן ולך תעלה קדושה ונתנה תוקף u. s. w. bis ושכנו קראת בשמך. Er sagte darin, wie gerecht Gottes Strafgericht ist, und das alles über den Menschen schon am Neujahr verhängt wird. Wie er dann ganz ausgesprochen hatte, verschwand er in Aller Gegenwart, denn Gott hat ihn zu sich genommen. Nach drei Tagen erschien er des Nachts dem רבינו קלונימוס בן רבינו משולם בן רבינו קלונימוס, lehrte ihm den ganzen פיוט auswendig und trug ihm auf, diesen פיוט unter dem ganzen Judenthume herum zu schicken, zum ewigen Andenken. אזכרה לכל ישראל אביר״

bestimmest aller Wesen Lebensziel und verzeichnest ihr beschiedenes Geschick.

Am Neujahrstage wird verzeichnet und am Versöhnungstage wird beschlossen, wie viel vergehen und wie viel entstehen sollen, wer fortleben und wer sterben, wer sein Ziel erreichen und wer es nicht erreichen, wer durch Wasser umkommen, wer durch Feuer, wer durch Krieg, wer durch reißendes Gethier, wer durch Hungersnoth, wer durch Ungewitter, wer durch Pest, wer erwürgt, und wer verschüttet werden soll, wer ausrasten, wer unstät herumschweifen, wer beruhigt bleiben, wer beunruhigt werden, wer froh sein und wer leiden soll, wer arm und wer reich, wer erniedrigt und wer erhöht werden soll.

Reue, Gebet und Wohlthätigkeit entfernen das böse Verhängniß.

כי Denn wie dein Name, so dein Lob, schwer zu erzürnen, leicht zur Gnade; denn du verlangst nicht den Untergang des Todesschuldigen, sondern, daß er seinen Wandel verlasse und fortbestehe — ja du wartest ihm sogar bis zu seinem Sterbetage; be-

בְּרִיָּה וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן כַּמָּה יַעַבְרוּן. וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן. מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת. מִי בְקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְקִצּוֹ. מִי בַמַּיִם. וּמִי בָאֵשׁ. מִי בַחֶרֶב. וּמִי בַחַיָּה. מִי בָרָעָב. וּמִי בַצָּמָא. מִי בָרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה. מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ. וּמִי יָנוּעַ. מִי יִשָּׁקֵט. וּמִי יִטָּרֵף. מִי יִשָּׁלֵו. וּמִי יִתְיַסָּר. מִי יֵעָנִי. וּמִי יֵעָשֵׁר. מִי יִשָּׁפֵל. וּמִי יָרוּם:

צום קול ממון

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מַעֲבִירִין אֶת רֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ. קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לּוֹ.

kehrt er sich, dann nimmst du ihn gleich gnädig auf. — Wahrlich! du, der Menschen Schöpfer! du kennst ihre Triebe — sie sind ja Fleisch und Blut! Der Irdische entsteht aus Staub und wird zum Staube, in seiner Seele trägt er selbst den Kampf; er gleicht einem zerbrechlichen Scherben, dem dürren Grase, der welken Blüthe, dem weichenden Schatten, der schwindenden Wolke, der Dauer eines Athemzuges, gleicht dem fliegenden Staube, einem flüchtigen Traume.

Aber du, o König! bist ein allmächtiges, lebendiges und unvergeßliches Wesen!

Ziellos sind deine Jahre, unendlich deiner Tage Dauer, unzählig das Gefolge deiner Majestät, unerforschlich der verborgene Sinn deines Namens; dein Name ist im herrlichsten Einklange mit dir, so wie du mit deinem Namen; und auch uns legtest du deinen Namen bei.

עשה Darum thue es, Herr, um deines Namens willen, und heilige deinen Namen an Allen, die ihn heiligen, um der Herrlichkeit deines Namens willen, der gefürchtet und geheiligt ist im Rathe der heiligen Seraphim. Sie heiligen ihn in ihrer Heiligkeit vor Allen, die in den Höhen weilen, und in den Tiefen woh-

אם ישוב מיד תקבלו:

Verb. אמת כי אתה הוא יוצרם. ואתה יודע יצרם. כי הם בשר ודם: אדם יסודו מעפר וסופו לעפר. בנפשו יביא לחמו. משול כחרס הנשבר. כחציר יבש. וכציץ נובל. כצל עובר. וכענן כלה. וכרוח נושבת. וכאבק פורח. וכחלום יעוף:

ואתה הוא מלך אל חי וקים:

אין קצבה לשנותיך. ואין קץ לארך ימיך. ואין לשער מרכבות כבודך. ואין לפרש עלום שמך. שמך נאה לך. ואתה נאה לשמך. ושמנו קראת בשמך:

עשה למען שמך. וקדש את שמך. על מקדישי שמך. בעבור כבוד שמך הנערץ והנקדש. כסוד שיח שרפי קדש. המקדישים שמך בקדש. דרי מעלה עם דרי

מַטָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Gemeinde allein. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

…Alle rufen sie dreimal, dreimal: …lig! In ihrer Heiligkeit! Wie ge…eben steht von der Hand deines …pheten: Und Einer ruft dem An…n zu und spricht:

קדוש Heilig, heilig, heilig, ist …tt der Heerschaaren Herr, die …ze Welt ist voll von seiner …rrlichkeit!

כבוד Seiner Herrlichkeit ist voll … Welt! Seine Diener die fragen …er den Andern: Wo ist die Stätte …er Herrlichkeit? Und die ihnen …enüberstehen, die sprechen: Ge…t —

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

מיוסד פ"ס א"ב ותקוף סמוס סמ"ס אלעזר.

*) וְחַיּוֹת אֲשֶׁר הֵנָּה מְרֻבָּעוֹת כִּסֵּא. בְּמָאתַיִם וַחֲמִשּׁ… וָשֵׁשׁ מַכְנִיפוֹת כִּסֵּא. גּוֹעֲשׁוֹת בּוֹ בְּסוֹבְבָם פָּנִים בְּפָנִים לְכִסֵּ… דְּמוּת רָקִיעַ בְּרָאשָׁם נָטוּי לַכִּסֵּא. הוּא כְּעֵין הַקֶּרַח וְכוּ שֶׁבְ… כִּסֵּא. וּמִמַּעַל׀ לָרָקִיעַ כְּמַרְאֵה דְּמוּת כִּסֵּא. זָעוֹת בְּלִי לְאֵ… מֵחִיל כִּסֵּא. Vorb. חָשׁוֹת בְּרָצוֹא וָשׁוֹב מַרְעִישׁוֹת (נ"א מַרְעִישׁ… כִּסֵּא טָסוֹת כְּבָזָק וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד כִּסֵּא. יוֹדְעוֹת כִּי כָל מָק… לֹא יָכִיל מְקוֹם כִּסֵּא:

Gem. כַּף רֶגֶל חָמֵשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרֵה יְשָׁרָה לַכִּסֵּא. לְ… תַּרְשִׁינָה לְפָאֵר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת לַכִּסֵּא. מִתְעַלְּפוֹת מִפַּחַד … יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא. נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נִשּׂוּאוֹת עִם כִּסֵּא. סֹבְלֹ… מִתַּחַת׀ זְרוֹעוֹת עוֹלָם לַכִּסֵּא. עֲתִירַת׀ זוּ כְּתַעַל תְּרַפֶּינָה כִּ… כִּסֵּא. פְּשָׁעִים אִם עָצְמוּ מַשִּׁיקוֹת כִּסֵּא. צוֹרֵר כִּי יַסְטִין יְפָרְ… עָנָן כִּסֵּא. קוֹל שׁוֹפָר לְעֵת יַעַל מְאַחֵז פְּנֵי כִסֵּא. רַחֲמִים יְלַ… בְּעַד־רְשׁוּמִים בַּכִּסֵּא. שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה שֶׁבֶת בְּאוּלָם הַכִּסֵּ… תַּבְנִית תָּם יִפֶן חֲקוּקָה בַּכִּסֵּא. אַרְבַּע חַיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנֻשָּׂא… עִם כִּסֵּא. Vorb. לְבִלְתִּי לְנַבֵּל׀ לְמַעֲנוֹ כִסֵּא. עוֹד יִפְצֶה פִּ… וְיַפְגִּיעַ כִּסֵּא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עִמְּךָ בַּכִּסֵּא:

*) Dieser Piuth eignet sich seinem Inhalte nach zu keiner Uebersetzung.

Gemeinde u. Vorbeter רַחֵם ׀ מְצוּקִים אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם שַׁמַּת הֲדוֹם וְכִסֵּא. וְאָז יִתְרַעַם הַגַּלְגַּל וְיִתְרַעֵשׁ הַכִּסֵּא. וְאוֹפַן לְאוֹפַן וְחַיָּה לְחַיָּה וּכְרוּב לִכְרוּב לְעֻמַּת כִּסֵּא:

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Vorbeter u. Gem. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Gem. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

וְעַמְּךָ תְּלוּאִים בִּתְשׁוּבָה לְהִתְיַחֵד. שְׁנֵי לִבְבוֹת לְךָ כְּאַחַד לְאֶחָד. רַחֵץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּיִם נָשׂוּא לֵב אֶחָד. קוֹל שׁוֹפָר כְּפוּף כְּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוּן שׁוֹפָר פָּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב אֶחָד. פּוּר יָמִים יוֹצְרוּ בָם לְבוּר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד.

Vorb. סְמוּכִים בִּצְדָקַת אָב הָיָה אֶחָד. נִשְׁעָנִים בְּסֵבֶךְ יָחִיד וּמְיוּחָד. מוּבְטָחִים בְּתוֹם וּבְיוֹשֶׁר אָב אֶחָד:

Gem. לְהִזָּכֵר לָמוֹ עֲנִיַּת קוֹל

ברוך „Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet."

ממקומו An der Stätte, wo er waltet, wende er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadige das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

ועמך Dein Volk strebt sich zur Buße zu vereinen, die getheilten Herzens sind, sich in Dir zu einigen; reinige sie, die Dir in Unschuld mit ungetheiltem Herzen entgegenschlagen; wie des Schofars verschiedene Stimmen sich einen, so auch leite in Einigkeit ihre Herzen. Aus der Reihe der Tage hat er einen erwählet, daß die vergänglichen Wesen an ihm ihrem einigen Schöpfer huldigen, gestützt auf die Frömmigkeit des Urvaters, (Abraham) der der Einzige genannt ward, gelehnt auf die Opfergeschichte des einigen Sohnes (Isaak) und im Vertrauen auf die Frömmigkeit und Redlichkeit des Einzigen (Jakob).

להזכר Möge dem Volke gedacht werden seine Einmüthigkeit

n Du auf dem Richterstuhle
st diese Nation zu richten;
ge einer aus Tausend her-
treten, für sie Fürsprache zu
t am ersten des siebenten,
ujahr) wenn gleiches Recht
rochen wird dem Fremdling
ohl wie dem Eingeborenen;
Frommen wie dem Frevler
d heute sein Urtheil gespro-
; dessen Thaten aber im
ten und Schlechten die Wage
en, ihm sind noch zehn Tage
Besserung angesetzt, zehn
ge der Buße; denn Gott
Wohlgefallen am Begnadi-
Stets steht dem Bußferti-
der Weg zur Rückkehr
n, ein Balsam für sein Heil.
ts aufgedeckt liegen vor
t die guten und schlechten
ndlungen, beide gegen einan-
zu wägen und den Thäter
Rechenschaft fordernd. Gott
t allein zu Gericht; will
freisprechen oder verurthei-
wer will Ihn hindern?
n Siegel ist die Wahrheit,
Symbol Seiner Einheit.
h kommt eine Zeit, da Er
n Volk befreiet vom lästi-
Druck.

Noch wollest Du dem
lke gedenken seine freiwillige
ichten-Uebernahme dem eini-
Gotte zu dienen, das dau-
d einstimmig bleibt in der
re Deiner Einheit, das Abends
Morgens sich vereint
iner Einheit zu huldigen.

אֶחָד. כְּשִׁבְתּוֹ בְּכִסֵּא שְׁפוֹט
גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מֵלִיץ יוֹשֶׁר
מִנִּי אֶלֶף אֶחָד. טוֹבוֹת
לְהַגִּיד בַּשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד.
חָשׁוּב גֵּר וְאֶזְרָח לְמִשְׁפָּט
אֶחָד. זַךְ וָרָע מֵהַיּוֹם | מוּדַע
דִּינָם לְאֶחָד. וַאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו
שְׁקוּלִים עַד עָשׂוֹר יוּאֲחָד.
הוּא כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת
יְמֵי תְשׁוּבָה יִיחַד. דֶּלֶת
פְּתוּחָה לַשָּׁבִים תֵּת צֳרִי
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גּוֹלֶה זְכוּת
וָרֶשַׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד.
בְּקוֹר חֶשְׁבּוֹן לִמְצוֹא אֶחָד
לְאֶחָד: Vorb. אִם יַשְׁקִיט וּמִי
יַרְשִׁיעַ לַהֲשִׁיבֶנּוּ וְהוּא
בְּאֶחָד. אֱמֶת חוֹתָמוֹ
לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד. לְעֵת
תָּמוּט וּבְכַל יַד עַם אֶחָד:

Gemeind. u. Vorb. עוֹד יִזְכּוֹר לָמוֹ מִמַּתַּת
שִׁכְמָם אֶחָד. זֹאת הַמִּתְמֶרֶת
שַׁנֵּעַ פֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת
נֶשֶׁף וָשַׁחַר לְיַחֵד לְאֶחָד:

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

Gemeinde u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ ...הֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שמע „Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott."

Gem. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא ...ינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. ...א יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית ...נֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אחד Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

... וְאַתָּה אָזוֹן קוֹל מְפָאֲרֶיךָ בְּכָל אֵיבְרֵיהֶם: תּוֹכֶן מִצְוֹת ...שֵׁיהֶם בְּמָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵיבְרֵיהֶם: בְּזֶה חוֹדֶשׁ ...ַע שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רַגְלֵיהֶם: שֵׁי מוּסְפֵי יוֹם ...רָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקַרְסֻלֵּיהֶם: גְּשִׁים פְּנֵי תֵיבָה שַׁחֲרִית ...ים. כְּמוֹ שְׁתַּיִם בְּשׁוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים כְּרוֹת בּוֹ חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ ...שָּׁה עַל בִּרְכֵּיהֶם: דּוֹרְשִׁים תְּקוֹעַ בַּכֶּסֶא בְּאֶחָד. כְּמוֹ אֶחָד ...יכוֹתֵיהֶם: קֶרֶן יִמְשְׁכוּ לְשַׁלֵּשׁ׀ שְׁלֹשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה ...טְלֵיהֶם: הֵן מוּסְפֵי חֹדֶשׁ עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה ...נוֹתֵיהֶם: צְקוּן לְחָשָׁם בְּרָכוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תְּשַׁעְרָה ...רוֹעוֹתֵיהֶם: וּמַלְכִיּוֹת וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפָרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ ...שִׁים בְּפִסַּת יְדֵיהֶם: פִּלּוּל תְּמִידִים שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ ...וֹנֶה עֶשְׂרֵה חֻלְיוֹת שֶׁבְּשִׁדְרוֹתֵיהֶם: זִבְחֵי תְמִידִים תְּקִיעוֹת ...ע. כְּמוֹ תִּשְׁעָה שֶׁבְּרָאשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתַּיִם שְׁחוֹחַ בָּם ...וֹנֶה. כְּמוֹ שְׁמוֹנֶה שֶׁבְּצַוָּארֵיהֶם: חֹק דָּתָם סְפָרִים חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ ...שָּׁה שֶׁבִּנְקָבֵיהֶם: Vorb. שָׂם הֲלִיכוֹת עוֹלָם שִׁשָּׁה. כְּמוֹ שִׁשָּׁה ...בֵיהֶם. מוּחוֹת וְכֶסֶל וְשִׁכְוִי וְסַרְעַף וּבֶטֶן וְקֶרֶב וְעֶשְׁתְּנוֹתֵיהֶם. ...ו רוּחַ נְשָׁמָה יְחִידָה חַיָּה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעַצְמוֹתֵיהֶם:

...: יִשְׂאוּ עַיִן וְיַכִּירוּ אוֹזֶן וְיִפְצוּ פֶּה וְלָשׁוֹן וְנִיב ...תֵיהֶם. מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ נְתִיבוֹתָיו פְּרוֹט

מַעֲשֵׂיהֶם. כִּתְקוֹעַ שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׂוֹטְנֵיהֶם לְהַצְדִּיקָם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ שֵׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

Gemeinde u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!"

Gem. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אדיר Mächtig ist Gott der Allmäch-
ige! Gott unser Herr, wie mächtig
t dein Name in der ganzen Welt!
Bo Gott wird Herr sein in der gan-
en Welt — an dem Tage ist Gott
er Einige, und sein Name der Einige!

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ. אֶמְצָךְ מָלֵא כָל הָאָרֶץ. שָׁמְעֲךָ דִּין מִשָּׁמַיִם. בְּכֵן יָרְאָה וְשָׁקְטָה הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט. נָעֲשׁוּ (נ״א גָּעֲשׁוּ) תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חָזָק דִּבֵּר וַיִּקְרָא אָרֶץ. צְבִי לַצַּדִּיק בְּזָמָר. הַשְׁמָעָה כְּנַף הָאָרֶץ. פַּחַד וָפַחַת וָפָח. וּפַלָּצוּת יְבַעֲתוּ אָרֶץ. עֵת תָּקוּם לַמִּשְׁפָּט. וְעוֹם כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. Vorb. סֹלּוּ פַּנּוּ (נ״א סוֹרוּ מִנִּי) דֶּרֶךְ יְנוֹבְבוּ. חֲרֵדִים מֵחֲרָדַת הָאָרֶץ. נָאוֹר וְאַדִּיר. מַעֵם תָּשִׁיב

תהלות Der Preis Deiner
Herrlichkeit, Deiner Allmacht
ist voll die ganze Erde; wenn
Du Recht sprichst vom Himmel,
ürchtet auch beruhigt sich die
Erde. Vor dem Tage des Ge-
ichts erzittern die Abgründe
er Erde. Die mächtige Stimme
er Posaune spricht eindringlich
ur Erde, dem Frommen ein
ieblicher Sang, ein Schreckens-
uf den andern Bewohnern der
Erde. Es ist eine Zeit, da Er
ich aufmacht zum Gericht, zu
ürnen der Erde. „Machet
Bahn, räumet die Wege" er-
challt es ein Schrecken den Eil-
ertigen der Erde. Der Furcht-
are und Mächtige richtet das
Wort an die Erde: Was

אֶרֶץ מַה תִּירְאִי אֲדָמָה. יעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ:

fürchtest du dich Erde? warum erzittern die Grundfeste der Erde?

Gemeinde u. Vorb. לְהִתְוַדַּע וּלְהִגָּלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כְּמוֹ פְאֵרוֹ מֵאָז בַּשַּׁחַק יוֹרְשׁוּ בְּחוֹנָיו פְאֵרוֹ בָּאָרֶץ:

Vorb. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ובדברי Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

Gemeinde u. Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ימלוך „Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Halleluiah!"

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ. תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:

כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ | שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ: עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵנוּ: בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:

האוחז Der da faßt in seiner Hand den Maaßstab der Gerechtigkeit.

Daran glauben wir Alle, daß Er ein Gott ist der Wahrheit und Wahrhaftigkeit.

Der da prüfet und erforschet was geheim ist und verborgen.	הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת:
Daran glauben wir Alle, daß er prüfet Herz und Nieren.	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת:
Der da erlöset vom Tode, und rettet aus dem Grabe.	הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת:
Daran glauben wir Alle, daß er ist ein starker Erlöser!	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק:
Der da richtet ganz allein Alle, die da ein- und ausgehen in der Welt.	הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם:
Daran glauben wir Alle, daß er richtet nach Recht und Wahrheit.	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיָּן אֱמֶת:
Der sich hat geoffenbaret als das Wesen alles Wesens, als das Sein alles Seins!	הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה:
Daran glauben wir Alle, daß er ist und war und sein wird.	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:
Der gewiß ist und verläßlich ist — daß ist sein Name, ist sein Ruhm.	הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ.
Daran glauben wir Alle, daß er ist und Keines hat sein Dasein außer ihm.	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ:
Der da gedenket mit Wohlwollen derer, die seiner gedenken;	הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת:
Daran glauben wir Alle, daß er des Bundes stets gedenket.	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:
Der ab- und zumißt das Leben allen Lebenden.	הַחוֹתֵךְ ׀ חַיִּים לְכָל חָי:
Daran glauben wir Alle, daß er ist lebendig und beständig.	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם:
Der gütig ist und Gutes thut den Bösen wie den Guten.	הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים:
Daran glauben wir Alle, daß er ist gütig gegen Alle.	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל:

Der da weiß die innerste Beschaffenheit von allen Schöpfungen.

Daran glauben wir Alle, daß er sie geschaffen im Mutterleibe.

Der Alles vermögend ist, und Alles umfasset.

Daran glauben wir Alle, daß er Alles vermag.

Der sich berget im Schirm und Schatten seiner Allmacht.

Daran glauben wir Alle, daß er allein ist, was er ist.

Der macht die Könige zu Königen, und sein ist das Reich.

Daran glauben wir Alle, daß er ist König der Welt.

Der da lenket die Zeiten in seiner Huld.

Daran glauben wir Alle, daß er in Treue bewahret seine Huld.

Der duldsam ist und nachsichtig gegen die, die sich gegen ihn vergangen.

Daran glauben wir Alle, daß er versöhnlich ist.

Der, so hoch er thronet, ruhen läßt sein Auge auf denen, die ihn ehren.

Daran glauben wir Alle, daß er den leisesten Wunsch erhöret.

Der aufmacht die Himmelspforten Allen, die mit reuigem Herzen angeklopft.

Daran glauben wir Alle, daß seine Hand stets offen ist, die Reuigen zu empfangen.

Der harret des Sünders, und will, daß er gerechtfertiget werde.

הַיֹּדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
יוֹצְרָם בַּבָּטֶן:
הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלְלָם יַחַד:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
כֹּל יָכֹל:
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל שַׁדָּי:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
לְבַדּוֹ הוּא:
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
מֶלֶךְ עוֹלָם:
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
נוֹצֵר חָסֶד:
הַסּוֹבֵל וּמַעְלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
סוֹלֵחַ סֶלָה:
הָעֶלְיוֹן וְעֵינוֹ אֶל־יְרֵאָיו:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
עוֹנֶה לָחַשׁ:
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בִּתְשׁוּבָה:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
פְּתוּחָה יָדוֹ:
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
צַדִּיק וְיָשָׁר:
הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
קָשֶׁה לִכְעוֹס:
הָרַחוּם וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרֹגֶז:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
רַךְ לִרְצוֹת:
הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטוֹן וְגָדוֹל:
Vorb. וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
שׁוֹפֵט צֶדֶק:
הַתָּם וּמִתַּמָּם עִם תְּמִימִים:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
תָּמִים פָּעֳלוֹ:

Daran glauben wir Alle, daß er gerade iſt und gerecht iſt.

Der langmüthig iſt und zürnet nur auf kurze Zeit.

Daran glauben wir Alle, daß er ſchwer iſt zu erzürnen.

Der barmherzig iſt, und ſein Erbarmen läßt vorangehen vor dem Zorne.

Daran glauben wir Alle, daß er mild iſt und leicht zu verſöhnen.

Der ſich ſelber immer gleich iſt, und gleiches Recht hat für Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl iſt und Falſch, und grad und ſchlicht iſt mit denen, die graden Herzens ſind.

Daran glauben wir Alle, daß ſein Wirken iſt ohne Fehl und Falſch.

תִּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד:
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Man ſchließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ.

וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

Vorb. וְיֶאֱתָיוּ כֹּל לְעָבְדֶךָ. וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקֶךָ. וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ. וִיהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ. (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם). וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם: וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ. וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ. וְיַכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ. וִילַמְּדוּ תוֹעִים בִּינָה. וִימַלְּלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ. וִינַשְּׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. וִיסַלְּדוּ בְחִילָה פָּנֶיךָ וִיעַטְּרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה: וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה. וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ. וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וִירוֹמְמוּךָ בִּקְהַל עָם. וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבוֹאוּ. וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה:

ויאתיו Sie alle werden kommen Dich anzubeten, den Namen Deiner Herrlichkeit zu preisen, Deine Gerechtigkeit in die fernen Inseln zu verkünden, selbst Völker, die Dich nie gekannt haben, werden Dich suchen, sie werden Dich preisen aus allen Enden der Erde, und rufen: Der Herr ist erhaben. Dann werden sie ihre Götzen zerstören, sich ihres Bilderdienstes schämen, und einmüthig sich hinneigen Deine Einheit zu verehren. Mit der Frühsonne schon werden Deine Verehrer Dich suchen Deine Herrschermacht anerkennen, den Irrenden werden sie Weisheit predigen, von deiner Größe sich unterhalten, Dich, den Allerhabenen erhöhen und mit Gebeten vor Dir erscheinen. Deiner Majestät werden sie Kränze winden, selbst Berge werden Gesänge anstimmen, entfernte Inseln Deiner Herrschaft huldigen, und Deine Herrscherpflichten willig auf sich nehmen. Dich werden sie rühmen in großen Versammlungen, daß es die Entfernten hören und herbeiströmen, und Deine Königskrone anerkennen.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם (am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

Für Sabbath (וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה. תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת

הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיָי:

Für Sabbat יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

Man öffnet die heilige Lade. — פותחין הארון

כשמגיע הש"ץ לכל המונם סוגרין, וכשמתחיל ואנחנו, פותחין.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: סוגרין הארון

הציבור אומרים הוא אלהינו ואח"כ החזן חוזר בקול רם:

הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

נוהגים שהציבור אומרים הוא אלהינו וכו' אומר הש"ץ פסוקים אלו בלחש.

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: הֵן לַייָ אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר־בָּהּ: כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם מַה־שֶׁיֹּאמְרוּ. הֲבִינֵם מַה שֶּׁיְּדַבֵּרוּ. הֲשִׁיבֵם

אלהינו Gott und Herr unserer Väter! Sei du mit uns und mit Allen, die dein Volk Israel hat gesendet, daß sie sie vertreten, und für sie das Wort führen, und das Heil des Lebens ihnen von dir erbitten und erbeten. Lehre du sie, was und wie sie reden sollen, und verständige sie, wie sie zu sprechen

haben; ſei ihren Bitten und Wünſchen ſtets geneigt, und gib ſelber ihnen das Verſtändniß ein, wie ſie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angeſichtes wallen ſie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde ſegne ſie dein Volk — möge es aus deinem Munde geſegnet ſein mit deinen Segnungen. Sie führen dir vor dein Volk, und ſchreiten ſelber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge ſchauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten ſie hin vor die heilige Lade, und möchten ſtillen und beſchwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer ſtehe dein Volk um ſie herum; — o wolleſt du vom Himmel auf ſie ſchauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben ſie zum Himmel auf zu dir, das Herz ſchütten ſie wie Waſſer vor dir aus — o wolleſt du vom Himmel ſie erhören. Laß ſie nicht ſtraucheln mit ihrer Zunge, ſich ſelber nicht verſtricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die ſie ihre Hoffnungen geſetzt, nicht Andere durch ſie beſchämt werden in ihrer Zuverſicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir mißfallen könnte. Denn die du begnadigeſt, Gott, die, ſind begnadiget, und weſſen du dich erbarmeſt, der findet überall Erbarmen, wie geſchrieben ſteht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarme mich deſſen, der des Erbarmens iſt.“

Und ſo heißt es in der Schrift: „Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Zebaoth, daß ſich meiner nicht zu ſchämen haben, die dich ſuchen, Gott Israels!“

מַה־שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ. יַדְּעֵם אֵיךְ יְפָאֵרוּ: בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן. בֶּרֶךְ לְךָ יִכְרָעוּן. עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרֵכוּן. וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן: עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם בַּתָּוֶךְ יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת. וְעֵינֵיהֶם לְךָ מְיַחֲלוֹת: גָּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה. לְשַׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵימָה: וְעַמְּךָ מַסְבִּיבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה: עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם. לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֲךָ כַּמַּיִם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם. וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְשִׁנּוּנָם. וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֵנָם. וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם. וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ: כִּי חֲנוּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים. וּמְרוּחָמֶיךָ הֵמָּה מְרוּחָמִים. כְּמָה שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת אֲשֶׁר תָּחוֹן יוּחָן. וְאֵת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרוּחָם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחוֹן. וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְנֶאֱמַר אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת. אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון לשליח צבור

אוחילה Ich hoffe zu Gott und bete ihn an, und erbittte mir von ihm die Gabe der Rede.

אוֹחִילָה לָאֵל. אֲחַלֶּה פָנָיו. אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לָשׁוֹן:

אשר בקהל עם. אשירה עזו. אביעה רננות. בעד מפעליו: לאדם מערכי לב. ומיי מענה לשון: יי שפתי תפתח ופי יגיד | תהלתך: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

Vor seinem versammelten Volke will ich singen von seiner Macht und Größe, und von meinen Lippen strömt sein Lob nach seinem Thun und Walten. Der Mensch der ordnet die Gedanken, das beredte Wort gibt ihm Gott dazu! Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm! Mögen die Worte meines Mundes in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, und die Gedanken meines Herzens in Gnaden, Herr, vor dich, meinen Hort und mein Erlöser;

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

Am Sabbath wird anstatt אנסיכה das untenstehende אהללה gesagt.

אנסיכה מלכי. לפניו בהתהלכי. אמצו בהמליכי. יאזור עוז וימלוך: אליל בהשליכי. לפני בא יום | מלכי. איש מלאכי. ישלח ואז ימלוך: בבואו להלוך. נתוש חנף ממלוך. בית גאים בלי מלוך. יסח לבל

אנסיכה Meinem Könige opfern, heißt vor Ihm redlich wandeln; Seine Allmacht anerkennen, heißt ihn mit Majestät umgürten, Ihn huldigen, und streife ich das Götzenthum von mir, so sendet Er, noch vor dem Tag des Herrn, seinen Engel mir, Seine Herrschaft zu zeigen. Er kommet mit der Sendung die Heuchelei vom Throne zu stoßen, den Stolzen ihre Herrschaft zu entwinden, ihr Haus zu zerstören, daß es nimmermehr

---

Am Sabbath,

מיוסד ע"פ א"ב כפול נכלמי ססרוזם.

אהללה אלהי. אשירה עזו. אספרה כבודו. אאפדנו מלוכה: אשגב לפועל. אשר שח ופעל. אנוהו. כי לו יאתה מלוכה: בעזו נצח אשנן. כי צבאו אני. ולי נאה שית. גודל המלוכה: בקהל אבשר. ברב עם אדבר. למי שאת ויתר עז. ולמי המלוכה: גושו גוים. ובאו ממלכות. ראו מה נהדר. במזח המלוכה: גדלוהו אתי. ונרוממנהו יחד. ואל תתגאו.

יִמְלוֹךְ. בְּתוֹכִי יְהַלֵּךְ. בְּהוֹפִיעוֹ לִמְלוֹךְ. בְּמַלְכוּתוֹ אֶמְלוֹךְ. וְאָז יִמְלוֹךְ: גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת. בְּמַגְּרוֹ מַמְלָכוֹת. גּוֹיִם וּמַמְלָכוֹת. יָהוֹם וְהוּא יִמְלוֹךְ: גִּלָּיוֹן הֲלִיכוֹת. וְסֵפֶר תַּהֲלוּכוֹת. גַּל הַיּוֹם לִזַכּוֹת. חוֹכָיו לִמְלוֹךְ: דּוֹרֶכֶת נְסִיכוֹת. בְּחִנּוּן קוֹל בָּכוֹת. דִּבְּרָה אֲנִי בְמַלְכוּת. וּמִי יוּכַל לִמְלוֹךְ: דַּכְּאֵי רוּחַ נְמִיכוֹת. מְחַפְּשֵׂי בְּיוֹם דִּין זְכוּת. דָּשָׁה בְּעוֹל מַלְכוּת. עַד צִיר יִמְלוֹךְ: הַהוֹלֵךְ מַהֲלַךְ. חֲמֵשׁ מֵאוֹת הִלֵּךְ. הַדּוֹר עַד הוּמְלַךְ. בְּעֹז לִמְלוֹךְ: הַהֶבֶל הַמְּמֻלָּךְ. עַל מָה מָלַךְ. הֲלֹא בְמִי נִמְלָךְ.

herrsche. In meiner Mitte wird Er wandeln, erscheinen im Königsglanze, ich huldige Seiner Herrschaft und Er wird als König sich zeigen. Die Beherrscherin der Reiche (die Chaldäer) stürzt Er vom Throne, bringt Völker und Reiche in Verwirrung und zeigt sich als König. Das Verzeichniß der Begebenheiten, daß Buch deiner Geschichte öffne heute zu Gunsten der Unschuld, daß deine Vertrauten zur Herrschaft gelangen. Sie, die anderer Krone zu Boden getreten, auch durch Schmeichelworte gewonnen, sprach: ich bin Königin, wer will neben mir herrschen? Auch (Israel) die gebeugten Herzens sind, — sie erwarten am Tage des Gerichts ihr Recht — tritt und bindet sie mit Herrschermacht — bis einst nach tausend und tausend Jahren, der Schutz-Fels im Herrscherglanze als König sich zeigt. Sie, die dem Götzen huldigt, weshalb regiert sie? wer giebt ihr das

---

Am Sabbath.

בְּנֶגֶד הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בְּעֵת נֶעֶשְׂתָה מְצוּלָה. הִתְבּוֹנְנוּ יַחַד. לְמִי נֶחֶרְקָה מְלוּכָה: דֶּרֶךְ סוּס בַּיָּם. כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב. וּמַה־יּוֹעִיל גֶּבֶר. עוֹז בִּמְלוּכָה: הַאֲזִינוּ רוֹזְנִים. אָז וַיִּרְגָּזוּ. הִבִּיטוּ חַתַּת. וּמָאֲסוּ מְלוּכָה: הִגִּידוּ כֹחוֹ. לְאֻמִּים וְדַבְּרוּ. לָזֶה יִכָּתֵב. שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנִלְחַם רֵאשִׁית. גּוֹיִם וְאָבַד. כִּי נִשְׁבַּע חַי. בְּכִסֵּא מְלוּכָה: וַיּוֹלַעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא לָמַד. מִי נִלְחַם בַּיָּם. וְעָשָׂה

Recht, sich zur Herrschaft zu drängen? Bevor ein König noch eingesetzt war, hat der ewig Lebende schon regiert, und wenn das Königthum von der Erde verschwindet wird Er allein regieren. Worauf trotzet der Götze? auf seine königliche Herrscherrechte? Wie ein Sturmwind vorüberrauscht wechselt seine Herrschaft. Wenn der Allreine einst das Gericht anordnet, wird Er die Uebermüthigen züchtigen, Vergeltung üben, und sich zeigen als König. Dem Uebermuth entwindet Er das Scepter, befestigt Seine Herrschaft, Ihm huldigen die Frommen, und Er herrscht über Alles. Er wird das Reich neu beleben durch Recht und Ordnung, und den Königstab mit Gerechtigkeit führen. Die tiefe Wunde und das lange Siechthum, zur Krankheit gesteigert, wird gesunden unter seiner Herrschaft. Jene lästige Reiche, die jeder Lust dienen, haben den herrlichen Tempel zerstört, der Stolz sollte

כִּי אֵין לִמְלוֹךְ: וּמִלִּפְנֵי מֶלֶךְ
מָלַךְ. חַי מִלְּפָנִים מֶלֶךְ. וְעַד
תִּכְלֶה כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבַדּוֹ
יִמְלוֹךְ: וּמַה יָּעוֹז מֶלֶךְ. בְּעוֹז
מִשְׁפַּט מָלַךְ. וְכַעֲבוּר סוּפָה
בַּהֲלֹךְ. יַחֲלוֹף מִמְּלוֹךְ: זַךְ
דִּין בְּעָרְכוֹ. יֹאחֵז דַּרְכּוֹ.
וְדִים בִּדְרָכוֹ. נָקָם יַעַט
וְיִמְלוֹךְ: זַר זֵר בְּשַׁלְּכוֹ. יִתֵּן
עֹז לְמַלְכּוֹ. זַכִּים בְּהַמְלִיכוֹ.
עַל כֹּל יִמְלוֹךְ: חַדְּשׁוּ
מְלוּכָה. כְּדַת וְכַהֲלָכָה.
חוֹטֶר מַמְלָכָה. בְּמִישׁוֹר
יִמְלוֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה. וְאֹרֶךְ
יוֹם | מְבוּכָה. חֲתִלָּה לְמַכָּה.
יַעַל בְּעֵת יִמְלוֹךְ: טוֹרַח
מַלְכִיּוֹת. עוֹבְדֵי מַשְׂכִּיּוֹת.
טִמְּאוּ חֶמֶד שְׂכִיּוֹת. בְּגַאֲוָה

Am Sabbath.

מְלוּכָה. זֵד עַל אֲדוֹנָיו. עֶבֶד יוֹשֵׁב נָגֶב. בְּזֹאת תִּרְגַּז אָרֶץ.
בְּשֵׂאת עֶבֶד מְלוּכָה: זֶרַע בְּרוּכִים. הֶחֱרִימוּ אֲרוּרִים. כִּי נָתְנוּ
קוֹל. לְאַדִּיר בִּמְלוּכָה: חֶשְׁבּוֹן וּבָשָׁן. עוֹרְרוּ מִלְחָמָה. בְּלִי לָתֵת
דֶּרֶךְ. לְצִבְאוֹת מְלוּכָה: חֵילָם נִשְׁמַד. וְאַרְצָם חֻלָּקָה. וּמֵעַל
זְרוֹעָם. נָפְלָה מְלוּכָה: טָפְשׁוּ בְּנֵי כְנַעַן. כִּי נָכְרִים הֵם. בְּאַדְמַת
בְּנֵי שֵׁם. זֶרַע מְלוּכָה: טִבְחָם בְּנוּגוּן. עַד פַּגָּה אֶרֶץ. לִפְנֵי אֲרוֹן

לִמְלוֹךְ: טוֹהַר וְכִיּוּת וְשַׁאַג קוֹל בְּכִיּוּת. טֶבַע צוֹלְ דָכְיוּת. יִפֶּן וּבָם יִמְלוֹךְ: יַהַב מַשְׁלִיכִים. עָלָיו בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם זֶה לוֹ מְחַכִּים. בּוֹ יָבוֹא לִמְלוֹךְ: יַעַבְרוּ מִתְהַלְּכִים. לְפָנָיו כְּמַלְאָכִים. יַחַד מַמְלִיכִים יְיָ יִמְלוֹךְ: כַּתִּים בְּכַתְּתוֹ. אִיִּים בְּהַכּוֹתוֹ. כֵּס מַמְלַכְתּוֹ. יִכּוֹן וְיִמְלוֹךְ: כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. וְקִדּוּשׁ הֲלִיכָתוֹ. כִּגְמָרוֹ מְלַאכְתּוֹ. לְעֵין כֹּל יִמְלוֹךְ: לְכָל גּוֹבַהּ יַפִּיל. וְהַר וְגֶבַע יַשְׁפִּיל. לְכָל אוֹם יַאֲפִיל. וּבְאוֹר זְרוֹעַ יִמְלוֹךְ: לְרָאִי יַקְפִּיל. וַחֲדָשִׁים יַכְפִּיל. לְיוֹם זֶה פּוּר הִפִּיל. מִצִּיּוֹן לִמְלוֹךְ:

regieren; Gott aber wird zur Lauterkeit der Frommen, zu den Klagen, den Thränen, die mit den Wellen des Meeres untertauchten, sich wenden, und selbst über sie regieren. Ihr Geschick befehlen sie Ihm und hoffen auf Ihn und diesen Tag, daß Er komme die Herrschaft zu übernehmen. Sie erscheinen vor Ihm, die Pilger, den Engeln gleich, und huldigen Ihm einmüthig: der Herr wird regieren. Reibt Er auf die Sektirer, zerstört er die Eilande, dann steht fest Sein Thron, und Er wird regieren. Die Majestät Seiner Regierung, so wie die Heiligkeit Seiner Weltführung, wird dann, wie einst nach Vollendung seiner Schöpfung, allen sichtbar und Er wird regieren. Jede Erhöhung wird Er stürzen Berge und Hügel ebnen, jede Nation mit Dunkel umgeben; Er wird aber im Glanze Seiner Allmacht strahlen und herrschen. Den Himmel wird Er zusammenrollen, von Neuem dann entfalten — an diesem Tage ist es festgesetzt — und wird von Zion aus regieren. Heiden wan-

Am Sabbath.

הַבְּרִית. אֲדוֹן הַמְּלוּכָה: יוֹשְׁבֵי חֲרוֹשֶׁת. אָז הִקְשָׁה לַחַץ. עֲזָרוּהּ
בְּלִי בֶצַע. אַפְסֵי מְלוּכָה: יָהּ נִלְחַם בָּם. צָבָא בְּלִי בֶצַע. כִּ
יֹאבְדוּ שְׁאָר. וְלָאֵל הַמְּלוּכָה: כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן. אַשּׁוּר גָּדַל. וְהֵנִךְ
אוֹרִיד. כַּבִּיר הַמְּלוּכָה: כְּלִיל אֵשׁ הֲמָמָם. בְּלֵיל שִׁמּוּרִים. וְאָ
יָדְעוּ כֹל. כִּי לָאֵל הַמְּלוּכָה: לְשַׁחַת כְּרַע בֵּל. בְּחָשְׁבוֹ עֲלוֹר
לְשַׂחֵק. וְסָר מֶנּוּ לְבַב אֱנוֹשׁ. וְרָד הַמְּלוּכָה: לְכֵנוּ הוּשַׁב. וְכ

kommen, Stolze sind verwirrt, Uebermüthige gleiten, wenn der Allerhabene kommt die Herrschaft zu übernehmen. Die welche, die Menge zur Herrschaft krönten, werden die Menge verwerfen, wenn der König der Völker kommt die Herrschaft zu übernehmen Die Fürsten der Völker werden dann zusammentreten aus allen Völkern, das Winzigste der Völker zu achten, um sie ihres Ortes herrschen zu lassen. Liebliche Lieder werden sie ihnen entgegen anstimmen, und dem geachtesten der Völker ihre Herrschaft übertragen. Die scheußlichen Götzen, und den Bilderdienst werden sie verächtlich von sich werfen, daß sie nimmer mehr zur Herrschaft gelangen. Huldigt dem Gott der Götter, ihr Söhne der Großen, stimmet an Saitenspiel und Lobgesänge dem Herrn, der allein wird regieren. Er wird ausstrecken Seinen allmächtigen Arm, Seine Fürsten zu heben, Seine Schutzbefohlenen zu erhöhen und in Seiner Herrlichkeit zu residiren. Auf Seinem erhabenen Throne wird Seine Macht stets erhaben sich zeigen, Er wird thronen und herrschen. Er wird die Erde

מְטוּ גוֹיִם. הָמוּ גֵאִים. מָעֲדוּ מִתְגָּאִים: גָּאָה בְּבֹאוֹ לִמְלוֹךְ: מַלְכוּ דְגוּיִם. נָטְלוּ סְגוּיִם. מֶלֶךְ הַגּוֹיִם. עֵת אָתָא לִמְלוֹךְ: נְדִיבֵי עַמִּים יֵאָסְפוּ מֵעַמִּים. נְשׂוֹא מְעַטֵּי עַמִּים. אֶל מְקוֹמָם יִמְלוֹךְ: נִגּוּן | נְעִימִים. לְמוּלָם | מַנְעִימִים. נְשָׂאָם | מְעַמְמִים. עֲלֵיהֶם לִמְלוֹךְ: סִבּוּת אֱלִילִים. כִּיּוּן גִּלּוּלִים. סָחוּב כְּמוֹ חֲלָלִים. יוּשְׁלְכוּ בְּלִי לִמְלוֹךְ: סוֹד אֵל אֵלִים. הָבוּ בְּנֵי אֵלִים. שְׂאוּ זִמְרָה וְהִלּוּלִים. לְאָדוֹן כִּי יִמְלוֹךְ. עֱזוּז יָד בְּהַשִּׂיאוֹ. לְהָרִים נְשִׂיאוֹ. עֲמוּסָיו בְּנָשְׂאוֹ: יָעוֹז וְיִמְלוֹךְ: עַל רוּם מַשָּׂאוֹ. יְדִיהוּ בְנָשְׂאוֹ. עַל הוֹד כִּסְאוֹ.

Am Sabbath.

אֵל הַבִּיר. לְמָרִים וּמַשְׁפִּיל. הִשְׁלִים | מְלוּכָה: מִגֵּרָה צֹאן לְמַטְבֵּחַ וְנִתְּנוּ עֲלִילוֹת: בִּלְבוּשׁ צָעִיר. רוֹדֵם הַמְּלוּכָה: מְכוּרֵי בְּלֹא הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶסֶף. סוּלּוּ לְמַטָּה כַּמַּיִם. לֵב הַמְּלוּכָה: נִמְכְּרוּ יוֹנִים. לִבְנֵי יְוָנִים. וְרִחֲקוּם | מֵעַל גְּבוּל מְלוּכָה: נִאֲרוּ בְּרִית דָּת. וְהִמְרִידוּ עִם בְּבֶל. וּמִגָּרוּם בְּלֹא כֹחַ. מְבַחֲנֵי מְלוּכָה: שְׂעִיר

יֵשֵׁב | וְיִמְלוֹךְ: פּוֹר תְּפוֹרַר
אֶרֶץ. בְּכִלָּיוֹן וְחָרֶץ. פַּח
בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יַרְגִּיז וְיִמְלוֹךְ:
פַּחַד שׁוֹפָרוֹת עֶרֶץ. יְשַׁלֵּשׁ
וּבָם יָרֶץ. פְּאֵר מִכְּנַף הָאָרֶץ.
יַעֲלוּ כִּי יִמְלוֹךְ: צְבִי מֵהֲדוֹם
יַעַל וְאֶדֶר מִשַּׁעַל. צַהַל
מִשְּׁמֵי מַעַל יְרַנְּנוּ כִּי יִמְלוֹךְ:
צְבָאוֹת כָּל פּוֹעַל. לְצַלְעָם
יַרְטִי תַעַל. צְפִירַת פְּאֵר
לְהַעַל. הֵן לְצֶדֶק יִמְלוֹךְ:
קְצִינִים אֲשֶׁר מָלְכוּ. אַדֶּרֶת
יַשְׁלִיכוּ. קוֹל יִתְּנוּ וְיַמְלִיכוּ.
לְאָדוֹן כִּי יִמְלוֹךְ: קְרוּאִים
יַמְלוּכוּ. וְאַחֲרָיו יַהֲלוֹכוּ.
קוֹמְמִיּוּת יֵלֵכוּ. וּבְרֹאשָׁם

erschüttern, ihre Bewohner mit Schrecken heimsuchen, mit ihnen rechten und dann allein regieren. Dreimal wird Er das große Schofar blasen und Schrecken verbreiten, aus allen Enden der Erde werden sie kommen und Seinen Ruhm verbreiten, wenn Er regiert. Preis wird von der Erde aufsteigen, Verherrlichung aus den Meereswogen, Jauchzen aus Himmelshöhen; alles wird frohlocken, wenn Er regiert. Allen erschaffenen Wesen wird Er für ihre Wunden Balsam bereiten und alle werden den Preis anstimmen· Siehe! der Allgerechte regiert. Die Fürsten welche regiert haben, werden ihren Purpur wegwerfen, ihre Huldigung einstimmig bringen dem Herrn, wenn Er regiert. Seine Berufenen werden Ihm huldigen, in Seinen Wegen wandeln, aufrecht einhergehen, und

---

Am Sabbath.

הֶחֱנִיף. לְהוֹרֵהוּ בְּצִדוֹ. וַיִּרַשׁ בְּקוֹל בֶּכִי. חֶרֶב וּמְלוּכָה: Vorb. שְׂגַב
חֵלֶק. הֱיוֹת גְּבִיר לְאֶחָיו. וְעוֹד תְּסוֹב. לִישֻׁרוּן מְלוּכָה:
עֲשֵׂה לְךָ בְּצִיּוֹן. שֵׁם נוֹרָאוֹת. כְּאָז תַּצְלִיחֶנָּה. בְּכִסֵּא מְלוּכָה:
עוֹרֵר וְהָקֵץ. מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. וְכוֹנֵן כִּסְאֲךָ. בְּקִרְיַת מְלוּכָה:
פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה. וְחַמָּה תַּחְפִּיר. וְיֵבוֹשׁוּ עוֹבְדֵימוֹ. כְּשֵׂאתְךָ
מְלוּכָה: פְּאֵר עִיר יוֹפִי. לְבָרָה כַּחַמָּה. וְגַלֵּה לְנֶגְדֵּנוּ. כְּבוֹד
מְלוּכָה: צִבְאוֹת גְּאוּלֵי צוֹעַן. שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חַג. וְהוּא לַיְלָה
נִשְׁמַר. לְסַחֵף מְלוּכָה: צָעֲדוּ כְּמֵי שַׁעַל. צָפוּ בְּרוּחַ שֵׂכֶל. אָנָה
יוּנְטָעוּ. וִיקַבְּלוּ מְלוּכָה: קוֹמְמוּ שַׁעֲרֵי זְבוּל. בֵּית עוֹלָמִים. כִּי

an ihrer Spitze wird Er regieren. Jenes verhüllte Geheimniß, dessen Lösung auf den heutigen Tag festgesetzt ist, hat seine bestimmte Zeit und Stunde; an Ihm wird Er Vergeltung üben und herrschen. Er, der treue Hirt, wird in Sturm und Unwetter von Teimon kommen und in Gilad herrschen. Die erhabenen Schinanim und das Chor der Unnennbaren, werden aus ihren Höhen Ihm Gesänge anstimmen, wenn Er regiert. Die Abgründe der Erde, das Heer der Himmel und der Geschöpfe zahlreiche Menge werden jauchzen: der Herr regiert. Heute wird der sonnige Thron, dessen Namen noch vor der Sonne war, und dessen Gestalt ist wie Sonnenaufgang, zu Seiner Regierung errichtet. Der Alles erhält, vom Sonnenaufgang bis zum Sonnenniedergang, wird das Volk, sündenrein wie Sonnenklarheit, erheben und über sie herrschen.

ימְלוֹךְ: רָז הַמּוּכְמָן. לְיוֹם
זֶה מְזֻמָּן. רָשׁוּם לְמוֹעֵד וּזְמָן.
יבוֹ נוֹקֵם יִמְלוֹךְ: רוֹעֶה
נֶאֱמָן בְּבֹאוֹ מִתֵּימָן. רוּחַ
סְעִיר בְּתֵימָן. בְּגִלְעָד
מְלוֹךְ: שִׁנְאַן עֲלִיּוֹת. וְסוֹד
פְלִיאוֹת. שִׁיר מִתְּלוּלִיּוֹת.
פְצְחוּ כִּי יִמְלוֹךְ: שְׁאִיּוֹת
תַּחְתִּיּוֹת. וְהוֹד אוֹתִיּוֹת.
שְׁאוֹן הֲמוֹן בְּרִיּוֹת. יָרִיעוּ כִּי
מְלוֹךְ: תְּכַן כֵּס כַּשֶּׁמֶשׁ.
שְׁמוֹ לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ. תּוֹאֲרוֹ
בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ. בְּמָלְכוֹ
מְלוֹךְ: Vorb. תּוֹמֵךְ מִמִּזְרַח
שֶׁמֶשׁ. וְעַד מְבוֹאַת שֶׁמֶשׁ.
תַּמָּה בָּרָה כַּשֶּׁמֶשׁ. יְרוֹמֵם
מְלוֹךְ:

Am Sabbath.

בֵּינֵימוֹ. שָׁבְתָה מְלוּכָה: קָדוֹשׁ יָבֹא בָם. לְעוֹלָמִים. וְאָז יִשְׂאוּ
אשׁ. בְּחִדּוּשׁ מְלוּכָה: רְכָצָה עֲדִינָה. שְׁקָטָה מֵאַלְמוֹן. כִּי אָרֵךְ
ה. קֵץ הַמְּלוּכָה: רִיבוּ מוֹשִׁיעִים. שְׂאוּ אֶדֶר מֵאֱדוֹם וְשִׁית עַל
דוֹן. הוֹד הַמְּלוּכָה: שִׂיא שָׂגָא אֵל. וְהוּא עַל | לְשׁוֹנֵנוּ. בְּקֵשׁ
מֶת וָאַיִן. וְרַחֲקָה מְלוּכָה: שַׁדַּי דָּסַר אָוֶן מִצְּבָאֶיךָ. וְיָרִיעוּ לְךָ.
רוֹעַת מְלוּכָה: תִּתְגּוֹר גֵּאוּת. תִּתְאַזָּר עוֹז. לְבַל יִשְׁתָּרֵר. זָר
מְלוּכָה: תִּכּוֹן תֵּבֵל. כִּי יוּנְעַר | רָשָׁע. וְשָׂם צֶדֶק לְרַגְלָיו.
צְנוּף מְלוּכָה: תָּקוּם גּוֹיִם. תּוֹכִיחַ לְאֻמִּים. תִּשְׁבּוֹר מַטֵּה רֶשַׁע.

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל־כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל־כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (am Sabbath אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה

Am Sabbath.

מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: Borb. תַּחֲלִיף אֱלִילִים. תּוּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ. תִּקְרָא נְצַח. יָחִיד בִּמְלוּכָה: oder der Linie 'עַל כֵּן נְקַוֶּה וכו

וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך). וטהר לבנו לעבדך באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ. מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון: ותוקעין תשר"ת.

בשבת אין תוקעין.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

הקהל אומרים היום הרת עולם והש"ץ חוזר.

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים: אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

היום Heute ist der Tag, da die Welt ward neu geboren; heute der Tag, da Gott stellet in's Gericht alle Schöpfungen der Welten! Sind wir Kinder? Sind wir Knechte? Sind wir Kinder, so erbarme du dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet. Sind wir Knechte; — mit Aug' und Seele hängen wir an dir, bis daß du uns, Herr, begnadigest, und bringest an's Licht unser Recht, furchtbarer, heiliger Gott!

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden ארשת nicht gesagt.

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא מבין ומביט מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו ותקבל ברחמים וברצון סדר מלכיותינו:

ארשת Das Regen unserer Lippen möge dir gefallen, hoher und erhabener Weltengott, daß du achtest, daß du schauest, daß du hörest, daß du horchest auf den Posaunenschall und Klang, und empfangest in Barmherzigkeit unsere Huldigung!

Am Sabbath wird anstatt זכר das untenstehende אמוץ gebetet.

זכר תחלת כל מעש. אשר בכל שנה נעש.

זכר Am heutigen Tage, der zur Errinnerung der Schöpfungsgeschichte alle Jahre ein-

---

Am Sabbath.

מיוסד ע"פ א"ב כפול בראשי החרוזים.

*) אמוץ במעשי. אדאג בכל עת. אירא ביום דין. בבואי

zesetzt ist, wolltest Du, o Schöpfer, ihre Hoffnungen nicht zu Schanden werden lassen Ist die Strafe für die That im Augenblicke des Zürnens beschlossen worden, so wolltest Du Allerhalter, um Deinetwillen Deine Geschöpfe erhalten. Das Andenken an die Schöpfung selbst, so wie an die Erstlinge und reifen Früchte der Schöpfung wollest Du erwägen und zu Gunsten gedenken. Hast Du im Zorne Unglück verhängt, o so gedenke den Bußfertigen ihre Bekehrung, die zur Sühne eingesetzt. Das Andenken der ersten Staubgeborenen, so wie seiner Nachkommen, die in der Thora verzeichnet stehen, die vermerkten frommen Werke wollest du dem zahlreichen Volke gedenken. Gedenke es denen, die um Versöhnung flehen, durch Gebet und Schofar ihre Thaten zu beschönigen. Was zum Andenken, o Allsehender, im Voraus in Deiner Thora für die künftigen Ge-

תּוֹחַלְתָּם לְמָאֵס. יוֹצֵר כָּל
יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת מַעַשׂ. אִם
יָצְאָה בְּכַעַס. תּוֹמֵךְ לְמַעֲנוֹ
יַעַשׂ. וִיצוּרִים יִזְכּוֹר: זֵכֶר
שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. תְּבוּאַת
רֵאשִׁית. שׁוֹרֶשׁ בִּכּוּר |
רֵאשִׁית. יֵרָא וְיִזְכּוֹר: שֶׁצֶּף
חֲרִישִׁית. אִם חָר לְהָשִׁית.
שׁוּבָה אֲשֶׁר הֵשִׁית.
לַשּׁוֹבָבִים יִזְכּוֹר: זֵכֶר | רֹאשׁ
עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת | סְפִירוֹת.
רְשׁוּם סְפוּרוֹת. לְמִסְפַּר חוֹל
חוֹל יִזְכּוֹר: רוֹבַע מִסְפָּרוֹת.
מְחַנְנֵי לְכַפָּרוֹת. רֶגֶשׁ |
שׁוֹפָרוֹת. לְשַׁפְּרֵם יִזְכּוֹר:
זֵכֶר קְרִיאַת | סֵפֶר. אֲשֶׁר
גָּלְמֵי שֶׁפֶר. קָצַב לוֹ בַּסֵּפֶר.

Am Sabbath.

לְזִכָּרוֹן: אֶדְרוֹשׁ לְחַנּוּן. אֲחַלֶּה לְרַחוּם. אֲחַנֵּן לְחַק לִי. יוֹם
לְזִכָּרוֹן: בְּבוֹאִי לַמִּשְׁפָּט. בְּמִי אֶשָּׁעֵן. וּמִי יְחַפֵּשׂ לִי. צֶדֶק
לְזִכָּרוֹן: בְּאָבוֹת בָּטַחְתִּי. וּפָעֳלָם אֲכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי. קֶדֶם
לְזִכָּרוֹן: גְּבוּרָה זְרוֹעִי. כְּשָׁח מְחֵנִי נָא. לְכַל יִמַּח מֶנִּי. שֵׁם וְזִכָּרוֹן:
גֶּבֶר אִם יַעֲמוֹד לְפָנָיו הֲיוֹעִיל. בְּעֵת יְבַקֵּשׁ מֶנִּי. זְכוּת לְזִכָּרוֹן:
דַּעְתִּי בְּלוֹבֵשׁ אֵפוֹד. וְחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוּחַק שְׁמִי
לְזִכָּרוֹן. וּלְנֵג בְּמַחְתָּה. עַד יֵעָצֵר נֶגֶף. בְּגֶשֶׁת זָר מִכֹּהֵן. יָקוּד

בכל דור ודור לזכור:
קצף אם הוחרט בספר.
לבלתי מצוא כופר. קיום
זכרון זה ספר. לפניו יזכור:
זכר צפון מורדי אור. תמים
דור כאור. צוה כחר לאור.
קניו יזכור: צפופים פני
גאור. משפטם תת לאור.
צחן רוע שאור. בריב כל
יזכור: זכר פעלת אורח.
הערתה ממזרח. פעלו
יזרת. בקרב שנים יזכור:
פח אם הוטרח. פרחיו
למרת. פלולו יצרת. בעדם
יזכור: זכר עקדת מוריה.
כהית ראיה. עדי ערום
ועריה. סבוכו יזכור: עצב

schlechter festgestellt das wollest Du ihnen gedenken. Das Andenken dessen, (Noah) der in dem verderbtesten Zeitalter geborgen geblieben und fromm im Lichte des Herrn gewandelt, gedenke seinen Nachkommen, wenn Du der Erde zürnest. Laß das Recht derer, die sich drängen vor dem Urlicht bittend zu erscheinen, wie Sonnenlicht hervorgehen, und gedenke beim Rechten ihres Sündenschmutzes nicht. Das Andenken an die Führung jenes Morgenländers, (Abraham) den Du vom Morgen hervorleuchten ließest, dessen Thaten wie die Sonne glänzen, gedenke im Verlauf der Jahre. Und ist seinen Nachkommen eine Strafe oder gar der Untergang zuerkannt, so gedenke seiner glänzenden Thaten ihnen zu Gunst. Das Andenken der Opfergeschichte zu Moriah, des Dunkelsehenden, (Isaak) wollest Du der, an allem Verdienst entblößten Gemeinde gedenken. Ist

---

Am Sabbath.

לזכרון: הבימה אל. בעמדי לפניך. אין בקרבי אנוש. תרי
לזכרון: היש מי יפלל. וישיב חמה. ויוחק לדורות. שמו
לזכרון: ומי שונא בצע. ידבר ענו בי. ויען ויאמר עד. ארון
לזכרון: ובטלה חלב. יכפר בעדינו. וכנגד שני עפרים. יעל ו
לזכרון: זעף ירא ויאמר. תהי ידך בי. אשר כלב אלהיו. הוא
לזכרון: זעק והשיב. חרב אל נדנה. והושת לו כשמש. כם
לזכרון: חביתי בעת עצר. לפותח וממטיר. כמשיב רוח לילד.

Schmerz und Weh über Israel verhängt, so rechne seine Gebete ihm zum Verdienst und gedenke sein zum Frommen. Wie Du ihm (Jakob) im Traume die Himmelsleiter, auf deren höchsten Staffel die Gottheit stand, symbolisch die Dienstbarkeit seiner Nachkommen unter vier Herrschaften und die Erlösung angedeutet wollest Du auch uns gedenken. Sind seine Sprößlinge entartet, und üben sie Gräuel, so gedenke seines Bundes, und nimm sein Gebet an zu ihrer Errettung. Das Andenken der zwölf verzeichneten Stämme, Deinen Schwur und ihre Verbannung wollest Du zu ihrem Heile gedenken. Die willig die Pflichten Deiner Einheit auf sich nahmen, eilten oft sie abzustreifen, gedenke ihnen jedoch die Zerstörung des Tempels zu ihrer Sühne. Das Andenken der Urahnen, die Grundpfeiler der Nation, ihrer frommen Werke und Gebete gedachtest Du den Nachkömmlingen, um sie eilends aus Aegypten zu befreien; so auch wollest Du die

טריה. אם כואבה פוריה.
עתרו לראיה. ולזכות יזכור:
זכר סלם חלם. ועליו
מחוללם. שרי ארבע ועלם.
כו כמאו יזכור: שריגיו
במעלם. ויאמר לגעלם.
שיחו יועילם. ברית לזכור:
זכר נקובי מטות. שבועות
מטות. נדידות המטות.
לאמצם יזכור: נושאי עול
מטות. אם פץ להמטות.
נפץ חדר המטות. לכפור
יזכור: זכר מציקים. יסוד
מוצקים. מפעלם לצועקים.
בפוט חש לזכור: מפי
יונקים. אשר בסוף נואקים.
מאמר ברית וחקים. דבר

Am Sabbath.

אביד מזכרון: חי לראות ברית. בדברו קנאתי. כי עזבו עם
ברית וזכרון: טרם היה לי. מכפר פנים. מנחה הולכת. כשוחד
לזכרון: טרף גרד וסמים. למסב חדריו. דם וחלב לניחות.
ולחם הפנים לזכרון: יצגתי על נחלי ריקה. כי לא אלמן. שתי
לזכרון: יה אבטח בך. ולא בנדיבים. כי הם בקבר. ולנצח
שמך לזכרון: כל אלה סמכוני. ורחמיך בקשתי. לולי הם
ספתי. ואיני לזכרון: כי הם בזרוע. עדיך לא באו. רוממותך

Verherrlichung der Nachkommen an der Binſenſee, der Verſicherung des Bundes und der heiligen Verheißung gedenken. Das Andenken der frühern Opfer und der herrlichen Preisgeſänge, gedenke denen, die jetzt Dank ſtatt Farren Dir opfern. Zur Zeit (heute) da Nachſuchung in den Büchern gehalten, die verborgenſten Thaten verleſen werden, gedenke jener herrlichen Brüder (Moſes und Aaron) zu unſerer Freiſprechung. Das Andenken an die Herrlichkeit des Tempels, an den Ort, wo Deine Liebe thronte, die Cherubim lagerten, wolleſt Du uns in Jugendliebe gedenken. Auch den Tempel und lieblichen Gottesdienſt wolleſt Du, Allmächtiger, gedenken. Das Andenken des Sohnes Nun (Joſua) des Jephuniten Uri (Kaleb) gedenke, ihrer Thaten und ihres Preiſes willen. Gedenke die Weiſe der frühern Richter, an das Zeichen zur Zeit der Weizenernte wo

קָדְשׁוֹ יִזְכּוֹר: זֵכֶר לִין
כְּפָרִים. וְאִמְרֵי שְׁפָרִים.
לִמְשַׁלְּמֵי פָרִים. בְּשִׁפְרָה
יִזְכּוֹר: לְעֵת בִּקּוּר סְפָרִים.
סְתָרִים | מְסַפְּרִים. לִשְׁנֵי
עֳפָרִים. לְצֶדֶק יִזְכּוֹר: זֵכֶר
כְּבוֹד מִשְׁכָּן. מְקוֹם דּוֹד
שָׁכָן. כְּרוּבִים בּוֹ שָׁכָן. חֶסֶד
נְעוּרִים יִזְכּוֹר: כִּיּוֹר עִם כֵּן.
וְנוֹעַם קוֹל דּוֹכָן. כַּבִּיר בְּיוֹם |
מוּכָן. לִנְכוֹנִים יִזְכּוֹר: זֵכֶר
יְלִיד נוּן. וּמִשְׁפְּטֵי אוּרִי
אָפְנוּן. יִזָּכְרוּ בְּרִנּוּן. פִּלְאָם
לִזְכּוֹר: יוֹקֵשׁ בְּרַק הַשְּׁנוּן.
אִם הִשְׁלִיךְ לְתַאֲנוּן. יַקְשִׁיב
תַּחֲנוּן. חֲנוּנָיו לִזְכּוֹר: זֵכֶר
טַעַם שׁוֹפְטִים. וְאוֹת קְצִיר

Am Sabbath.

בְּפִיהֶם. שָׂמוּ לְזִכָּרוֹן: לְיוֹם זֶה נִכְמָם. סְבָם חֶשְׁבּוֹנוֹת. תְּחִלָּה
לְיָמִים. וְרֹאשׁ לְזִכָּרוֹן: לְהִקָּרֵא בוֹ. כְּתַב עֵט וְשָׁמִיר. גָּלוּי
וּבְאֵר. וְיָדוּעַ לְזִכָּרוֹן: מָוֶת וְחַיִּים. שָׁלוֹם וּמִלְחָמוֹת. צַחְצָחוֹת
וְשֹׂבַע. בָּאִים לְזִכָּרוֹן: מַעְלְלֵי גָבֶר. וּמִסְפַּר צְעָדָיו. נִשְׁכְּחוּ
מֵאֱנוֹשׁ. וְלָאֵל | לְזִכָּרוֹן: נִסְתָּרָה דַרְכִּי. מִי יוּכַל שִׂיחַ. לַשָּׁוְא
נִכְתָּב לִי. חֵטְא לְזִכָּרוֹן: נֶגֶד פְּנֵי גָבֶר. מַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ. וְיַעֲנֶה
בוֹ כַּחֲשׁוֹ. עֵד לְזִכָּרוֹן: שִׁיתוּ מְזִמּוֹת אֵל. יַחַד כָּל בְּנֵי אִישׁ.

das irrende Volk von seinem Irrthum geheilt wurde. Das Andenken an jene vier Richter, die das Volk für sein Unrecht straften und die Weise wie sie das Recht gehandhabt, wollest Du gedenken. Das Andenken dessen, (David) der um jede Mitternacht sich aufraffte um Dir Preisgesänge zu weihen, diese Gesänge wollest Du uns gedenken. Der die verborgensten Thaten der Mitternacht sieht, sie mit Flammen beleuchtet, gedenke den Frommen zum Heile, daß sie Tag und Nacht sich Deiner Lehre widmen. Das Andenken an den Tempel, der der Sünden wegen zerstört wurde, wollest Du nimmer gedenken. Und zürnest Du, wie zur Zeit der Sündfluth, die verderbte Erde zu zerstören, so gedenke des Monats Bul (des achten Monats) sich ihrer zu erbarmen. Du rechtest mit allen Geschöpfen, wägst und missest die Thaten, und wenn die

חטים. טפש | שוטים. יחתל
מלזכור: טורח ארבעת
שפטים. אם נענשו נשפטים.
טבע משפטים. אשר שם
יזכור: זכר חצות לילה.
ותודות משפטי לילה.
חשך באישון לילה. נגונו
למו יזכור: חקר מפקר
לילה. יגיה בלהב לילה.
חוק הגה יומם ולילה.
לגידם יזכור: זכר זה זבול.
אשר בבצעי חבול. זדונות ו
סבול. עוד בל יזכור: זעם
כמבול. אם יצאה לחבול.
זכרון ירח בול. לחמלה
יזכור: זכר וכח כל פועל.
בקו ופלס יעל. ואם במרד

Am Sabbath.

עוברי תחת שבט כצאן לזכרון: Vorb. סוגר דלת. בער | תמימים בזעם. עד בא קצם. צאת לזכרון:

עשה פלא לחיים. לכל יהיו כמתים. היש אמתך. כקבר לזכרון: עוררת אז בפעל. עוררנו בלא פעל. הלא לנפלאתיך. תעש לזכרון: פני אלהים. בישבי גנים. מקשיב לנדברימו. בדת לזכרון: פעלם לפניך. ושכרם אתך. אכלי לחם העצבים. בספר לזכרון: צצו שעלים. מחבלים כרמים. להכרית מגפן

Wage zum Nachtheil sich neigt, wollest Du Deiner Gnade gedenken, und ihnen nicht nach demselben Maaßstab vergelten. Die Bestimmung zum Leben, wie lange einer noch leben, erwähnst Du mit dem Ausdruck: zum Leben. Die zahllose Menge der Geschöpfe, werden heute wie eine Heerde ihm vorgeführt, und eines jeden wird nach Werth gedacht. Die Bestimmung zur Armuth oder zum Reichthum, zur Noth oder zum Ueberfluß, zur Schande oder zum Ansehen, wird heute beim Gericht bestimmt. Was öffentlich oder heimlich, erbauet oder zerstört, mangelhaft oder vollkommen sein solle, wird heute festgesetzt. Die Bestimmung, wer auf Blumen wandeln, einsam oder gesellig leben, wann der Regen fallen, der Wind wehen soll, wird heute bedacht

ואם במעל. רב חסד יזכור:
ואם טוב ואם רע. אשר כו
יארע. וסתו יפרע. בסאסאה
מקזכור: זכר החיים. עד
כמה הם חיים. הן למות
אם לחיים. חי חי יזכור:
המון שאון ברואים. יעברו
לפניו כמריאים. הלא כמו
ראוים. לכל אחד יזכור:
זכר דלות ועשר. בצורת
וחשר. ופי וגם ישר. בדין
הוא יזכור: דבר גלוי וסתר.
בנינות וסותר. די חסר
ויתר. לקצב יזכור: זכר
גנונים לישב. במדבר
ויושב. גשם ורוח לנשב.
מהיום יזכור: גרון להקשב.

Am Sabbath.

שרש ותרון. צדרום תסכך. נאקו ונושעו. בכשר הררי קדם.
הוחק לזכרון: קדם בנת לדורות. אין בהם חפץ. חלפתם
ואבדתם. מהיות לזכרון: קחתה דור מאלף. אמריך הנחלתם.
למענם בכל דור. חקת לזכרון: רם חשק מאד. בכלת נעורים.
הרוגיה ושגיה. תתה לזכרון: רצה אחריך. בגיא ציה וצלמות.
אהבת כלולתיה. תעש לזכרון: שתתו עם זו. שאת שמצה
בקמיתם. שם פסל ולא אל. שתו לזרון שקלו במעט רגע.

Der Du vorher bestimmst wann der Druck von dem Volke, das Seinen Namen führt, abgethan werden soll, erhöre sein Flehen am heutigen Tage des Posaunenblasens. Ist für Menschen oder für Vieh ein Unglück verhängt, so gedenke der Erde die heutigen Gebete des zahlreichen Volkes. Ob Wohlfeilheit oder Theuerung, Anbau oder Zerstörung sein soll wird heute für die Menschheit nach genauer Prüfung beim Gericht bestimmt.

מֵעַם שְׁמוֹ חוֹשֵׁב. גָּלוּת לְהָשֵׁב. בְּיוֹם תֶּקַע יִזְכּוֹר: זֵכֶר בְּהַר וְחוֹמָה. קְרָב וּמִלְחָמָה. בְּקִיעַ חוֹמָה. לְחוֹמַת יָם יִזְכּוֹר: בְּאָדָם וּבִבְהֵמָה. אִם הוּקַם מְהוּמָה. בְּצִוּוּר קוֹל הוֹמֶה. לַאֲדָמָה יִזְכּוֹר: זֵכֶר אֱמוּנָה וָשֶׁקֶר. אִזּוּן שִׂיחַ וָסֶקֶר. אוֹת פְּקֻדַּת בֹּקֶר. לִרְגָעִים יִזְכּוֹר: Vorb. אִם לְזוֹל אִם לְיוֹקֶר. אוֹ לְמַטַּעַת אוֹ לַעֲקֹר. אֱנוֹשׁ בְּדִקְדּוּק וְחֵקֶר. לְמִשְׁפָּט יִזְכּוֹר:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית: אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לַשָּׂבָע.

Am Sabbath.

לוּלֵי קָם בַּפֶּרֶץ. מְעוֹרֵר שְׁבוּעָה. וּבְרִית לְזִכָּרוֹן: תּוֹעֲבַת מֵאָז. עֲדַת כָּל לְאֻמִּים. חֲשַׁקְתָּנוּ מֵהֶם עֵדוּת לְזִכָּרוֹן: תְּמוּר כֶּסֶף נִמְאָס. דּוֹר נִשְׁכָּח קַחְתָּ. קְנִינוּ שֵׁנִית. כִּי שָׁכַחְנוּ מִזִּכָּרוֹן: תָּר אִישׁ תָּם. בְּמִי זַרְעוֹ יִקָּרֵא. שִׂכֵּל יָדָיו. לְאוֹת וְזִכָּרוֹן: Vorb. תְּרַפֵּק מִשּׁוּל אֶפְרַיִם. כְּשַׁעֲשׁוּעַ יֶלֶד וּבֵן יַקִּיר. הֲלֹא בְּכוֹרִי הוּא. חַקֹּתָ לְזִכָּרוֹן:

אתה זוכר oder der Linie.

ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמות. מי לא נפקד כהיום הזה. כי זכר כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו. ועלילות מצעדי גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא ישכחך. ובן אדם יתאמץ בך. כי דורשיך לעולם לא יכשלו. ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך. כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם: וגם את נח באהבה זכרת. ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים. בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על כן זכרונו בא לפניך יי אלהינו. להרבות זרעו כעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים. ככתוב בתורתיך ויזכור אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי יעקב. ואף את בריתי יצחק. ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי: ונאמר. טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו: ונאמר ויזכור להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר. כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה. ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור: וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ

מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: *) כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

ותוקעין תשר״ת ובשבת אין תוקעין.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

הקהל אומרים היום הרת עולם והש״ץ חוזר.

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כַּעֲבָדִים: אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת. עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ:

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden ארשת nicht gesagt.

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַבִּיט מַאֲזִין וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ:

---

*) כשיש ברית מילה אומרים כאן פזמון זה בפתיחת ארון סגורה.

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ אָבִינוּ. לְמִי הַחוֹתֶמֶת הַכֶּר־נָא כִּי אִם בִּבְשָׂרֵנוּ. כָּרַתָּ בְּרִית וְהִנְחַלְתָּנוּ. זְכוֹר וְאַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֲמֶיךָ זְכוֹר לְהַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג אוֹתָם. הַבֵּט לַבְּרִית בָּנֶיךָ נָא תִּסְפָּם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם תְּקַדֵּם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם: וְהָשֵׁב מִפִּי אֹהֲבֶיךָ עַד בֵּינְךָ וּבֵין יְדִידֶיךָ. נָא הַדָּם לְאוֹת לְמִשְׁמֶרֶת לַעֲבָדֶיךָ. חָזָק דְּרוֹשׁ דָּמִים שֶׁנִּשְׁפְּכוּ דְּמֵי חֲסִידֶיךָ. זְכוֹר ׀ רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ: ושוב. דְּרוֹשׁ דָּמִים דִּין דִּינֵנוּ. הָשֵׁב שִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיק מְעַנֵּינוּ. הִנָּם נִמְסַרְנוּ וְלֹא בְּכֶסֶף קְנִיתָנוּ זְכוֹר מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְעֵינֵינוּ. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Am Sabbath wird anstatt אשא das untenstehende אנוסה gesagt.

אֶשָּׂא דֵעִי בְּצֶדֶק. תֵּת לְפוֹעֲלִי צֶדֶק. אֶשְׁאֲלָה מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק. קוֹל ׀ לְהָרִים כְּשׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק. רוֹדֵף צֶדֶק צֶדֶק. אֶקְרָא שִׁמְעָה צֶדֶק. בְּקוֹל בְּלוּל בְּשׁוֹפָר: בַּנְתִּי בְּמַדָּעִי. לְמֵרָחוֹק שְׂאֵת דֵּעִי. בִּטּוּי תְּרוּעָה בְּיָדְעִי. בְּקוֹל מַתַּן שׁוֹפָר: בּוֹ בַּהֲרִיעִי. אֲרַצֶּה לְרוֹעִי. בְּאַמְּצוֹ זְרוֹעִי. בְּקוֹל כֹּחַ שׁוֹפָר: נַגְשְׁתִּי בְּיוֹם דִּין. לְהִתְוַכֵּחַ בַּדִּין. גּוֹלֶה עוֹמֶק הַדִּין. בְּקוֹל קִפְאוֹן שׁוֹפָר: גָּבַרְתְּ דַּת וְדִין. אִם חוֹבַתִּי.

אשא Ich will meine Erkenntniß vom Recht erweitern und meinem Schöpfer Gerechtigkeit widerfahren lassen; ich will auffordern zum Recht mit lauter Stimme wie Posaunenruf. Niemand ruft an die Gerechtigkeit, keiner strebt nach Gerechtigkeit. Ich rufe, verstärkt vom Schall des Schofars: Höret auf Gerechtigkeit. Ich habe mein Inneres geprüft, meine Erkenntniß ist sehr erweitert, verstehe die Bedeutung des Teruah, was in der Stimme des Schofars liegt. Ich stürme hinein und versöhne meinen Schöpfer, er stärkt meinen Arm durch die Macht der Stimme des Schofars. Ich nähere mich dem Tage des Gerichts, mein Recht zu erstreiten; da wird mein Recht offenbart durch die Stimme des Schofars. Ist mein Urtheil gefällt nach Recht, bin ich schuldig befunden, so kann mein

---

Am Sabbath.

שיוסד ע"פ א"ב כפול נכלשי ססרוזות.

אָנוּסָה לְעֶזְרָה. אֶמְצָא נֶגְדִּי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת קָרְאִי בְקוֹל: אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל. בְּקִרְבִּי נִצָּב. וְסוֹד בְּמִקְדַּשׁ מְעַט. אֲצַפְצֵף לוֹ בְּקוֹל: בִּקַּרְנִי דּוֹרְשִׁי. שֶׂה פְזוּרָה אֲנִי. נִגְזַרְתִּי וְנֶאֱלַמְתִּי. בְּלִי לְהָרִים קוֹל: בֶּאֱמוֹר גּוֹחֲזִי. נִדְּחָה הִיא. שׁוֹמְרָה וְצָלָה. לֹא יִשָּׂא בְקוֹל: גִּלִּיתִי שִׂיחַ בְּחֻקָּיו. וְחִבֵּי עָרֵב. הַטֵּה אֹזֶן וְשָׁת. הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ קוֹל: גֵּז וּבְרַח מִנִּי. כְּעוֹפֶר עַל הָרֵי בָתֶר. בְּבַקְּשׁוֹ דָּת וְאוֹת. בְּמִשְׁכְּנוֹתַי וְאֵין קוֹל: דִּלֵּג מִבֶּתֶר לְבֶתֶר. הֲשִׁיבֵהוּ אֵלַי. אוּלַי יִשָּׂא פָנַי. עֵקֶב שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל: דָּרוֹשׁ טוֹבָה לָמוֹ. וְרָאָה

Gebet das strafende Erkenntniß zurück noch halten, das Gebet neben Schofarschall. Fürsorgenes Heilmittel vor der Wunde, und eine Heilung selbst ist die Stimme des Schofar. Wer gezwungen ist zur Dienstbarkeit für fremdartigen Lohn, dem verkündet die Freiheit, die für alle bestimmt ist, die verkündende Stimme des Schofars. Wer im Laster verfangen ist, den die Strafe schon ereilt, er wird durch Buße wieder frei, ihm verhilft zur Demuth die Stimme des Schofars. Hat auch der Feind schon über ihn triumphirt, ihn zum Falle gebracht, die Tugend bemächtigt sich rasch seiner wie des Schofars Schall schnell hinfährt. Wie Schofars Ton rasch eindringt und verschwindet, ist eine mahnende Stimme oft hinreichend die Leidenschaften aus dem Menschen zu verscheuchen.

בְּדִין. גְּרוֹנִי יְעַכֵּב מוֹדַע דִּין. בְּקוֹל עִם שׁוֹפָר: דְּרוֹשׁ וְהַעַל רְטִיָּה. לִפְנֵי טְרִיָּה. הַעֵת לִטְרוּיָה. קוֹל חוֹבֵשׁ שׁוֹפָר: דְּחוּי לִכְרוּיָה. בְּעַד נִכְרִיָּה. דְּרוֹר לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל הַעֲבָרַת שׁוֹפָר: הוּכְשַׁל בְּנִאוּפוֹת. בְּזָרַת גְּפוּפוֹת. הוּצַג בְּרִיב צְפוּפוֹת. בְּקוֹל חֶרְדַּת שׁוֹפָר: הוּעֲנַשׁ בְּאַשְׁפּוֹת. וְשָׁב הֱיוֹת חֲפוּפוֹת. הוֹעִילוּ לֵב כְּפוּפוֹת. בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹד יַעֲלוֹ וּבְדִין יְלִיזוּ. וְצֶדֶק יָרוּץ לְאָחֲזוֹ. בְּקוֹל חִיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מְכַנִּים בְּזוֹ. וּמוֹצִיא בְּזוֹ. וְכֵן מָגוֹ יְנִיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר:

Am Sabbath.

שֶׂה מוֹרִיָּה. אֱלֹם פִּיהוּ יְהִי צֶדֶק. לְלֹא שְׁמַעַה בְּקוֹל: הָסֵר מְחָלָק. יָדַיִם שְׂעִירוֹת. הוֹגֶה בְּתַחֲנוּנִים. כִּי לְךָ הַקּוֹל: הוֹשַׁע. אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַח עֵדוּת. וּמִפִּי זַרְעוֹ. לֹא יָסוּף קוֹל: וְחוֹזַי וּמְלִיצַי. דֵּם בְּנֵי אִמִּי. וְאָז נִחֲרוּ בִי. לְמַעַן אַשְׁמִיעַ קוֹל: וְעַל מִשְׁמַרְתָּם. יַעַמְדוּ וְיִזְעָקוּ. וְגַל וּ לָהֶם סוֹד. וְהוּא יַעֲנֵם בְּקוֹל: זֶה חָמַק מֶנִּי. אֲסוֹבֵב וַאֲבַקְשֶׁנּוּ. בְּכָל מָקוֹם הוּא. [illegible] קוֹל: זֶה דוֹדִי לְמַטָּה. אַדִּיר בַּמָּרוֹם. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְמַעְלָה קוֹרְאִים

זה מכל קולות. אשר
במקהלות. זקק לקהלות.
קול תקע שופר: זוממי
עקלקלות. מחויבים ולות.
ועו בגרוע מקלות. בקול
שמע שופר: חי מכל שנה.
יום זה שנה. חקוק לשושנה.
לקול חרות שופר: חבתו
משנה. שניה מראשונה.
חטא כל השנה. דחות
בקול שופר: טבע ברכות
תשע. מול שופרות תשע.
טהור מהם ישע. בקול דת
שופר: טנף צחוני רשע.
בשובם | מפשע. טריתם
תשעשע. בקול שוע שופר:
יוטב משור פר. ומאיל

So einfach auch des Schofars Ton ist, er ist vor allen Tönen für alle Gemeinden festgesetzt. Unter allen Tagen des Jahres hat der Ewiglebende den heutigen Tag ausgezeichnet, festgesetzt für Israel, an ihm einst das Schofar ihrer Befreiung erschallen zu lassen. Sein Vorzug ist noch hervorhebender, am Tage des Schofarblasens werden die Sünden des ganzen Jahres vernichtet. Der Allreine wendet sich zu ihnen, wenn sie ablassen von ihren Frevelthaten und ihren Sündenschmutz; Er heilt ihre Wunden, durch Gebet und Schofar. Einst werden durch

---

Am Sabbath.

בקול: חילי מים. אשר בם שבילו. דברו תמונה לא ראינו.
זולתי קול: חפשתי ישימון היש. ואמרו אין. קדם תתו עוז.
בעתני בקול: טהור דלג. הרים ועבר. וממעון הר מור. אז נתן
קול: מטמאתי ידידות. שכנו ויגלה. ליום כסא יבא. באזני קול:
יקרתי בעיניו. ונלוה לי בשבי. עמו אנכי. אז הבטיחני בקול:
ירד לשנער. ושם כם בעילם. השמיע כארי. וכנחש קול: כלה
מני הוב. כהתרפה ממלאכת. חק במכתב. ויעבר קול: כבש

הַמְשֻׁפָּר. יוֹם הַמְסֻפָּר. לְקוֹל
חִדּוּשׁ שׁוֹפָר: יֻקַּשׁ יוּפַּר.
וְסוֹטֵן יְחֻפַּר. יוֹשֶׁר לֵב
יְשֻׁפָּר. בְּקוֹל שִׁפּוּר שׁוֹפָר:
כְּעֵת הֵם תּוֹקְעִים. גַּיְא
מִבְקָעִים. כְּרַכִּים מַשְׁקִיעִים.
בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר: כָּל הֲמוֹן
מְרֵעִים. בְּחִיל מִתְרוֹעֲעִים.
כַּאֲשֶׁר הֵם | מַתְרִיעִים. כּוֹל
יָרִיעַ כְּשׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ כְּיוּקְשַׁב
יוּבְעַת כָּל מוֹשָׁב. לְאֻמִּים
בְּסַעַר יְנֻשַּׁב. בְּקוֹל סְעָרַת
שׁוֹפָר: לְיוֹדְעָיו יוּשַׁב.
לְאוֹת טוֹב יִתְחַשֵּׁב. לְעֵת
יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר:
מוֹאֲסָיו לְהַבְקִיעַ. בּוֹגְדָיו
לְקַעֲקֵעַ. מוֹרְדָיו לְהַשְׁקִיעַ.

den schmetternden Schall der Posaune die Erde erzittern, Städte sich senken, sämmtliche Frevler-Rotten in Verwirrung gerathen, ganze Ortschaften sich entsetzen, Nationen wie im Sturmwind weggeführt werden beim Stürmen des Schofar. Die Gottesverehrer aber werden in Ruhe verbleiben, ihnen wird des Schofar Stimme ein gutes Zeichen verheißen, daß die Zeit des Friedens wiederkehrt. Seine Verächter werden untergehen, seine Treulosen aufgerieben werden und die Widerspenstigen versinken. Des Schofars Stimme wird

---

Am Sabbath.

לִי. אַרְבָּעָה רָאשֵׁי נָמֵר. וְגַם אֲנִי בְּהוֹדָיוֹת | סֶלָה. אַשְׁמִיעַ לוֹ
קוֹל: לְחַיַּת קָנֶה. אָז מָכַר אָרֶץ. מִי לִי בַשָּׁמָיִם. אָז הֵרִימָה קוֹל:
לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי. מִשְּׁנֵי בַרְזֶל שַׁוְעָתִי. וּמֵרֶגֶל עַב טִיט. הִצְרַחְתִּי
בְּקוֹל: מִדַּת קִצִּי. לֹא הוֹדִיעַנִי. מָתַי בְּאַרְצִי. תּוֹר יַשְׁמִיעַ קוֹל:
מְיוֹדְעֵי סֵפֶר. חָתַם קִצִּי. לְכָל דַּת צוֹפִי. עֵת יִשְׂאוּ קוֹל: נָא
הַבֵּט וּרְאֵה. עָנְיִי וּמְרוּדִי. אֵין לִי מַכִּיר. לְמִי אֶשָּׂא קוֹל: נֵצַח
אֲקַוֶּה. כִּי לֹא יִפֹּל דָּבָר. מִמַּקְשִׁיבֵי דְמָמָה וְקוֹל: שׂוֹשׂ יָשִׂישׂ.

Schrecken verbreiten, Nationen zittern machen, in die Luft sie treiben. Mauern werden zerstört werden, Kriegesheere in Zerrüttung gerathen; ein Toben wird gehört werden wie rauschende Fluthen. Als auf Sinai Gott seinen Vertrauten das Geheimniß Seiner Lehre offenbarte, wurde der Schluß der Offenbarung durch einen anhaltenden Ton vom Schofar bezeichnet. So auch wird der geheimnißvolle Tag der Erlösung, wenn Gott ihn zur Freude und Wonne Seinem Volke offenbaren wird, durch die Stimme des Schofars verkünden. Die Sünden werden verlöscht, die Knechtschaft wird aufgehoben werden, das Eigenthum wird an seinen Eig-

בקול חזוק שופר: מאריך
בהתקע. מקצר בהבקע.
מריע ותוקע. בקול שלוש
שופר: נותן אימות. מחפיז
אמות. נוסו נואמות. בקול
בוך שופר: נותץ חומות.
משבית מלחמות. נוהם
כהמות. קול שאג שופר:
סודו כגלה. בסין לסגלה.
סים | מגלה. בקול הלוך
שופר: סוד יום גאלה.
בחספו לדגלה. ששון וגילה.
קול ישמיע שופר: עשור
דוחה. עונג מרחה. עברות
ממחה. בקול צרח שופר:
עונות מוחה. עבדות
מאחה. עבודות מנחה. קול

Am Sabbath.

לבי בקרבי. בשמעי דודי דופק. על פתחי קול: Vorb. סלה ישימני
נחותם על | לב. כאז תחת התפוח. עוררני בקול:
עליתני אל. על כל בנות. כי בעבורי. בחורב תתה קול:
על כל אלהים מאד נתעלית. נצח תתעלה בתרועת קול: פעה
ממדבר. צפור ממצרים. ויונה השמיעה. מאשור קול: פקוד
צפור בית. דרוש יונת אלם. תקע למו בשופר. ושרק למו בקול:
צור חקים | מגי. לבל יעופו כנשר. לבל יקנפו. משמיעי קול:

הָצוּר שׁוֹפָר: פָּגַר וְהַסְּעִיר. מַמְלְכוּת שֵׂעִיר. פִּשְׁעָהּ תָּעִיר. בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפָר. פִּתְחֵי הָעִיר תַּשְׁקִיעַ וְתַבְעִיר. פַּחַד רַב וְצָעִיר. מִקּוֹל הֶמְיַת שׁוֹפָר. צִיּוּן רֶמֶז אוֹת. שׁוֹפָרוֹת שְׁלשׁ מֵאוֹת. צְוָחָה בְּמִדְיָן רְאוֹת. בְּקוֹל שִׁתּוּף שׁוֹפָר. צִפְצְפוּ צְבָאוֹת. כְּשָׁרוּ פְלָאוֹת. צוּר כְּעָשׂ נִפְלָאוֹת. בְּקוֹל עֲרֵב שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה בְּאַרְקָה חֲלָשָׁה. קוֹלוֹת מַתַּן שְׁלשָׁה. קוֹלוֹת כְּנִתְּנוּ בְּשׁוֹפָר: קֶרֶן מְשֻׁלָּשָׁה. הַיּוֹם לִזְכֹּר אֲשַׁלְּשָׁה. קָרוֹא עוֹד שְׁלשָׁה. בְּקוֹל עִתּוּר שׁוֹפָר: רָחַשְׁתִּי

ner wieder zurück fallen. Das Reich Sëir wird zerstört und verwüſtet, ſeine Verbrechen gerügt werden; Seine Stadtthore werden verſinken und zerſtört werden, und die Vornehmen und Geringe erzittern von den ſchmetternden Poſaunen. Ein Vorzeichen iſt in der Geſchichte verzeichnet von den dreihundert Poſaunen, (bei Gidean) wo ein allgemeiner Jammer ſich durch ganz Midjan verbreitete, untermiſcht vom Schofarſchall. Da Heer des Zebaoth (Js ael) ſtimmte Danklieder an, als es die Wunderthaten ſah, die ſein Schöpfer für es gethan; Schofars Stimme ſtimmte drein. Dreimal wiederholend blaſen wir heute das Schofar; auch das Loſungszeichen unſerer Befreiung, wird einſt auch durch dreimaliges Poſaunenblaſen

Am Sabbath.

צְרוּפָה אֶלְמַר. וְעֵינַי לְמוֹרִי. כְּאָז צִיר מִדְבָּר. וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל: קָרַב קֵץ. בָּא עֵת מִשְׁפָּט. קָם מֵלִיץ יוֹשֶׁר. לְהִתְחַנֵּן בְּקוֹל: קָדֵשׁ חוֹדֶשׁ. וְהֵיכַן מוֹעֵד. וְאֶתְקַע בַּשּׁוֹפָר. וַיַּעֲנֵה לִי בְקוֹל: רֶגֶשׁ מִקֶּבֶר. צְוָחָה מִסֶּלַע בְּתֵת יְבֵשֵׁי עֶצֶם. מֵעָפָר קוֹל: רְאוּ גֵם בֶּהָרִים. וְקוֹל שׁוֹפָר בָּאָרֶץ. לְהַשְׁמִיעַ רֶגֶן. מִדְּמוּמֵי קוֹל: שֶׁגֶג לֵב הוּתַל. עוֹד כַּל יְשֻׁנּוּ. בְּלִי לְהַכְבִּיד אוֹזֶן. מִשְּׁמוֹעַ קוֹל: שׁוֹכֵב לִי בְּקֶדֶם. דַּת מוֹרָשָׁה. אֲשֶׁר בָּהּ עִלַּפְתַּנִי. בְּלַפִּידִים וְקוֹל: תְּבוּנָה

geschehen. Ich flehe zum Allerhöchsten, richte meine Augen hoffend auf Ihn; o möchten sie es doch sehen, wie unsere Zerstreuten wieder gesammelt werden durch die Stimme des Schofar. Wieder wirst Du Dich aufmachen, den Widersachern zu vergelten, ihren Ungestüm zu beugen; Die Rose (Israel) wirst Du freimachen, den Tag der Erlösung offenbaren, und die Todten erwecken, durch das Schmettern des Schofar. Von Chermon aus wirst Du den Weg ebnen, Admon zernichten, und wirst wieder vor uns einherschreiten, wie damals in der Wüste, als Du das Gesetz uns überliefert; wieder wird im Tempel gehört werden die rufende Stimme des Schofar.

לַעֲלִיּוֹת. וְעֵינַי תְּלוּיוֹת. רְאוֹת כְּנוּס גָּלֻיּוֹת. בְּקוֹל גָּדֹל שׁוֹפָר: רְבִיעִית חַיּוֹת. לְקוֹד לְהָיוֹת. רֶשֶׁף שַׁלְהָבִיּוֹת. בְּקוֹל | לַהַב שׁוֹפָר: שַׁנָּה תְעוֹרֵר. לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְצוֹרֵר. שְׁאוֹנוֹ תְּפוֹרֵר. בְּקוֹל גְּבוּרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשַׁן תְּדָרֵר. גְּאֻלָּה תְבָרֵר. שׁוֹכְנִים תְּזוֹרֵר. בְּקוֹל הַעֲרַת שׁוֹפָר. תְּיַשֵּׁר מֵחֶרְמוֹן. לְרוֹעֵעַ אַדְמוֹן. תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן. Vorb. בְּקוֹל הֲמוֹן שׁוֹפָר: תִּצְעַד כְּבִישִׁימוֹן. בְּמַתַּן אָמוֹן. תַּשְׁמִיעַ בְּאַרְמוֹן. קוֹל קוֹרֵא כְּשׁוֹפָר:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְלֵּי טֹהַר גַּם כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלֶךָ וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם

Am Sabbath.

הֵפִיק. אִישׁ נְבוֹן דָּבָר. וְחֵךְ נוֹעַם זְמִירוֹת. בִּנְעִימוֹת קוֹל: תְּהִלָּה יְתַנּוּ. אָז לַכֹּל הִשְׁמִיעַ. לְאֵל מוֹשֵׁל בַּכֹּל. יַמְתִּיקוּ בְקוֹל: תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן. בְּנֵי יָוָן שַׁחוּ. הִבְרַקְתָּ חִצִּים. וַתְּהֻמֵּם בְּקוֹל: Vorb. תַּרְעֵם לְבוֹזַי. תִתְקַע בַּשּׁוֹפָר. בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן. אָז יֵלֵךְ קוֹל: אתה נגלית siehe oben der Linie.

הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר. וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִים וְאֵת קוֹל הַשּׁוֹפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר. בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר. הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר. וַיְיָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי אֱלֹהִים בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כִּמְצֻוֶּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: ותוקעין תשר״ת.

נסתפ לין תוקעין:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקסל סומרים היום הרת עולם וכש״ץ שוב.

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל

יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת. עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ. אָיוֹם קָדוֹשׁ:

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden ארשת nicht gesagt.

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַבִּיט מַאֲזִין וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ. וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

לס אין סס כהנים א"א ותערב רק ותחזינה כמו בשחרית.

Gemeinde u. Vorb. וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע"כ סגל.

ותערב Möge unser Gebet dir wohlgefallen, wie einst das Opfer auf deinen Altären. Ach, Allerbarmender, in deiner vollen Barmherzigkeit laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrest nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

Der Vorbeter schließt: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר

שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודי
לך. ברוך אל ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

אבינו מלכנו זכור רחמיך וכבוש כעסך
וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ורעה
ומגפה ופגע רע וכל־מחלה וכל־תקלה וכל
קטטה וכל־מיני פורעניות וכל־גזרה רעה ושנאת
חנם מעלינו. ומעל כל־בני בריתך:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את־שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות:

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

Die Priester sagen dieses:	Die Gemeinde sagt dieses:
שצויתנו לברך את עמך ישראל	שצוית הכהנים לברכנו

ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

Vorb. אלהינו ואלהי אבותינו
ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על־ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו
הש״ץ בקול כהנים והעם עונה בלחש
עם קדושיך כאמור:

אלהינו Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

כשגומר הש״ץ כהנים מתחילים הכהנים ברכה זו:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר קדשנו

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweihet und gehei-

liget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

Der Vorbeter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברכך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ה Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וישמרך Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

Während die Priester die Worte וישמרך und ויחנך singen, betet die Gemeinde folgendes רבונו של עולם.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל ׀ לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלָי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יאר Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

ה Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue.

יְיָ. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פניו Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃

אליך **Ueber dich** — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ רבש"ע

ויחנך **Und sei dir gnädig!** Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃

ישא **Es wende.** — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃

יי **Gott** — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃

פניו **Sein Angesicht** — Verbirg nicht dein Angesicht vor mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe und erhöre mich gar bald.

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃

אליך **Zu dir** — Zu dir hebe ich mein Aug empor, der du thronest in dem Himmel!

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃

וישם **Und bringe** — Sie sollen bringen den Kindern Israels meinen Namen, und ich werde sie segnen.

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

לך **Dir** — Dein, Herr, ist die Größe und die Macht und die Herrlichkeit und der Sieg und der Ruhm, sowie Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, über Jegliches bist du das Haupt.

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃

שלום **Den Frieden** — Friede! Friede! den Fernen und den Nahen, Friede, spricht Gott, ich heile ihn!

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי

יהי **Möge es dein Wille sein, allmächtiger Gott, Gott meiner Väter,**

um deiner heiligen Gnade willen, die da waltet über uns; um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, die sich weit und breit erstrecket über alles Lebende; um deines lautern heiligen Namens willen, der so stark und mächtig, wunderthätig ist in seiner Kraft, den deine Priester, Aharon und seine Söhne segnend einst gesprochen über uns — mir stets nahe zu sein und gegenwärtig, wo und wann ich dich anrufe. Höre, Gott, mein Bitten und Beten, mein Seufzen und Klagen, wie du Jakob erhöret hast, den die Schrift genannt den Frommen. Gib mir und Allen, die meinem Hause angehören, Brot und Nahrung Herr in Ueberfluß und nicht in Kärglichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Huld und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben

אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי נאקתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום. בהתר ולא באסור. בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה כשם שנתת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה לחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו כתנת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות ותצליחני בדרכי. ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי (ויבי

אָבִי וְאִמִּי (וְיָמַי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה׃

(bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם׃

אדיר Du biſt mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und throneſt und walteſt da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir iſt Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiße über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter שים שלום ſagt, beten die Prieſter leiſe:

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃

הכהנים יזהרו בנעילת מנעליהם שלא יגעו בה בידם. ואם נגעו יחזרו ליטול ידיהם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃

וְנֶאֱמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ׃ אֱלֹהִים חַיִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. כַּכָּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃

ונאמר Wie es ſteht geſchrieben: „Durch mich mehren ſich deine Tage, und vervielfältigen ſich die Jahre deines Lebens.“ Zu einem glücklichen Leben ſchreibe uns ein! Ins Buch des Lebens ſchreibe uns ein! Wie geſchrieben ſteht: „Ihr, die ihr anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet Alle — heute!“

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ׃ אָמֵן

Heute ſtärke uns! Amen.

הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ׃ אָמֵן

Heute ſegne uns! Amen.

הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ: אָמֵן

Heute mache uns groß! Amen.

הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה: אָמֵן

Heute bedenke uns zum Guten! Amen.

הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: אָמֵן

Heute höre du unser Rufen! Amen.

הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אָמֵן

Heute empfange in Wohlwollen und Erbarmen unser Gebet! Amen.

הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ: אָמֵן

Heute stütze uns mit deinem Heil, mit deiner siegenden Kraft! Amen.

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

Gemeinde und Vorb. כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֵם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי. וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים: וְנֶאֱמַר וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיּוֹתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְנֶאֱמַר וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: der Vorbeter schließt

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

סליק לש״צ קדיש שלם

כהיום Führe uns froh und freudig, Herr, in deinen heiligen Tempel; wie geschrieben steht: „Ich bringe sie auf meinen heiligen Berg, nehme sie in Freuden auf in den Tempel meiner Andacht, ihre Brand- und Freuden-Opfer in Gnaden auf, auf meinen heiligen Altar; denn mein Haus soll genannt werden ein Haus der Andacht für alle Völker!" und so heißt es: „Gott hat uns geboten, daß wir halten alle diese Satzungen und fürchten Gott den Herrn, auf daß es uns wohlgehe alle Tage, und wir am Leben bleiben und es uns stets ergehe wie heute!" Und heißt da: „Das soll unsere Rechtfertigung sein, wo wir beobachten und halten alle Gebote vor Gott dem Herrn, wie er es uns geboten hat." So komme Heil und Segen, Leben und Erbarmen, Friede über uns und ganz Israel! Gelobt seist du Gott, der den Frieden schaffet.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל ׀ לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן ׀ נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים ׀ מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל ׀ לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם ׀ אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום. שיר היחוד. מזמור של יום.

ונוהגים לתקוע שלשים קולות מיהו אינן מעכבות שהרי ככר יצאו י״ח. ויש מוסיפים להשלים מאה קולות.

מזמורים

Am Montag:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בַּשַּׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן. קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ. עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ. נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם. חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ ׀ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח ׀ הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם ׀ לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ. לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה ׀ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם ׀ וָעֶד. הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

Am Dienstag:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשַּׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל. בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי

תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל. וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ־דָל וְיָתוֹם. עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן. מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ. יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן. וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ. כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

Am Donnerstag:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ. הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף. כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר. בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם. שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ. כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם. אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי. וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם. יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי. יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ. וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ. וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה. וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

Am Sabbath:

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

Dann מזמור שיר ליום השבת oben im Morgengebet.

כז לְדָוִד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא. יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאוֹיְבַי לִי. הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה. בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיַּי. לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ. בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה. אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַייָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי. אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ. אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי. וַיְיָ יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר. לְמַעַן שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי. כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ. וְקַוֵּה אֶל יְיָ: ונוהגים לומר מזמור פ״א תמנ״חכו כדף אז

תפלת מנחה

Man sagt אשרי oben im Morgengebet.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע
בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ
אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא
זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין וְאָמְרִין
קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם עָלְמַיָּא יְיָ
צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ:
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ. וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל
רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
וּנְטָלַתְנִי רוּחָא. וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל־
זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ
יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ:
יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ
קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם. לְיֵצֶר
מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי

ובא „Nach Zion kommt der Erlöser und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich bekehren — spricht Gott. Das ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weichet nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner Kinder und Kindeskinder — spricht Gott — in Ewigkeit."

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmelshöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit).

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet).

Gott regieret immer und ewig!

(Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets den Geist in uns, daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gesinnungen und Herzensneigungen, und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm

טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ׀ יוֹם
יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים. וְנָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת.
וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח
לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ
בְּלֵבָב שָׁלֵם: לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק
וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר
חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי
יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ
אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ:
בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר
עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.
כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ
לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Du, Herr, [illegible]tig und versöhnend, voll Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe, wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott, Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Zebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Zebaoth, wohl dem Menschen, der dir vertrauet, Gott, steht uns bei; Herr, erhöre uns an dem Tage wo wir rufen.

Gelobt sei Gott, daß er uns geschaffen zu seiner Ehre, uns geschieden hat und abgesondert von denen, die im Irrthume sind, uns die wahrhafte Gotteslehre hat gegeben, und den Keim des ewigen Lebens hat eingesenkt und eingepflanzt in unser innerstes Gemüth. Er öffne uns das Herz für seine Gotteslehre lege uns in's Herz die Liebe und die Furcht Gottes, daß wir seinen Willen thuen und seinem Dienste uns weihen mit ganzem und mit ungetheiltem Herzen, auf daß wir nicht um's Flüchtige und Nichtige uns abmühen, nicht in Angst und Sorgen die vergängliche Frucht des Lebens schaffen. Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir treu befunden werden in der Beobachtung deines göttlichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig befunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glückes und des Segens in deinem Gottesreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben; auf daß wir dich in ungetrübter Herrlichkeit lobpreisen und besingen, und nimmer schweigen. Gott mein Herr, dir danke ich ewiglich. Gesegnet ist, wer Gott vertrauet, daß Gott ist seine Zuversicht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Welten Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlassest nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtfertiget werde und seine Go[illegible]

Am Sabbath וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ ׀ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

בשבת מוציאין ס"ת וקורין ג' גברי ובשעת הולכת ס"ת אומרים ויהי בנסוע וברוך שנתן.

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃ יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃ כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ לוי הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃ הַלַיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃ ישראל זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דּוֹר־וָדוֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃ בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃ יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃ כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃ יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃ וזאת התורה, לדוד מזמור, ובנחה יאמר siehe oben bei שחרית.

ומגביהין וגוללין ומחזירין הס"ת להיכל ואומרים ח"ק, ומתפללין תפלה בלחש והש"ץ חוזר התפלה.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים ׀ אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: חו״ק קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: חו״ק בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: חו״ק יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ ׀ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב

וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ׀ לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל־יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (am Sabbath אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (am Sabbath וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים ׀ אֱמֶת וּדְבָרְךָ

אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אבינו מלכנו (außer Sabbath.) קדיש תתקבל, עלינו.

סדר תשליך

In der Regel geht man am ersten Tage des Neujahrfestes nach dem Mincha-Gebet zu einem Bache oder Teiche und sagt dieses. Fällt jedoch der erste Tag auf einen Sabbath, so geht man den zweiten Tag.

מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

Wer, Allmächtiger! gleicht dir, der so die Sünde vergibt, und dem Ueberreste seines Eigenthums den Frevel nachsieht? Er beharrt nicht ewig in seinem Zorne, denn sein Wille ist gnadenvoll. Gewiß, er erbarmt sich unser wieder, wird unsere Schulden unterdrücken und alle Sünden senken in des Meeres Tiefe. — Ja, alle Vergehungen deines Volkes, des Hauses Jisrael's, kommen dahin, wo ihrer nimmer gedacht wird, wo niemand sich ihrer erinnert, wo sie nie im Gedächtniß auftauchen. — O, schenke Jakob die Treue, die Huld Abraham wieder, wie du sie in den uralten Zeiten unsern Vorfahren zugeschworen.

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם שֵׁנִי בַּשָּׁבוּעַ

חזן וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶךָ:

קהל דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפֵּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אֹמְרָה:

חזן אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בַּסֵּפֶר. אַגִּידָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:

קהל חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֵה:

חזן וְלִתְבוּנָה הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:

קהל וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ. בִּצְבָאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:

חזן אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:

קהל נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יָדַע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:

חזן וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:

קהל אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:

חזן יְבֻלָּע כִּי לֹא יָדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ וְרֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

קהל וְעִמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:

חזן אֲסַפְּרָה לְאֶחָי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:

קהל כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:

חזן וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתָּ לִי. יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי:

קהל בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:

Zweiter Tag.

ואני Ich, dein Knecht, Sohn deiner Magd, will reden und sprechen von deiner Allmacht; Nur einige deiner gepriesenen Eigenschaften, deiner furchtbaren Thaten will ich erzählen.

Nichts ist dir gleichgestellt im Buche der Weltgeschichte; verkünden nur kann ich deine Eigenschaften, nicht erzählen. Das Sinnen Gottes kann nicht aufgefunden, des Allmächtigen Zweck nicht beschränkt werden.

Seine Weisheit kann nicht ergründet, seiner Jahre Zahl nicht erforscht werden. Ja! deine Engelschaaren selbst sind ohne Zahl, diese Heere, das Zeichen deiner Herrlichkeit!

Wo ist das Auge, das von dir zeugen könnte? Kein lebendes Wesen hat je geschaut deine Majestät. Der Verständige? der Weise! er weiß nichts! — wie könnte ich demnach schließen auf das, was ich nicht kenne?

Spräche Einer bis an sein Ende: „ich will hin zu ihm mich wagen, und zu verläßig komm' und find' ich das Ziel seines Ruhmes;“ treulos gegen Gott wäre dieser Sinn;

Er muß zu Grunde gehen, denn er kennt sich selbst nicht, seiner Rede Folge, seines Wegs Beginn. Ich bin nicht so vermessen, lasse meinem Munde nicht solch' Sünd' entfahren;

Meinen Brüdern will ich von den Wegen Gottes Einiges erzählen, an Israel, was Gott gewirkt. So heißt es: „Sprechet zu Gott: Wie furchtbar sind deine Werke, Gott!“

Und du sprachst: „Dieses Volk schuf ich mir, daß sie erzählen meinen Namen, meinen Ruhm, in Mizrajim übte ich meine Thaten, auf daß du meine Wunder erzählest.“

שיר היחוד ליום שני

חזן ואני עבדך על כן אספר. כאשר אדרוש מעל ספר:

קהל תהלל נפשי כח מעשיך. וכל קרבי את שם קדשך:

חזן ואברכך בכל עניני. ובכל לבי אודה את אדני:

קהל גם בגרוני רוממותיך. ואת פי אמלא תהלתך:

חזן כי פי יגיד תהלתך. כל היום את תפארתך:

קהל ואמרה נא עזוז נוראותיך. ואשיחה דברי נפלאותיך

חזן ואזכיר טובך וצדקותיך. חסדיך וגבורותיך:

קהל ידעתי כי גדול אתה. על כל אלהים מאד גדלת:

חזן כי כל אלהי העמים הם. אלילים אלמים רוח אין בהם:

קהל הן לעובדיהם גמול אין משיבים. ולמה להם המה מטינ

חזן ובעת צרה אז יתפללו. ולא יענום כי לא יועילו:

קהל דורשים בכל לב לרוח אין בו. וקרוב יי אל עם קרו

חזן היוצר כל הוא אלהינו. הוא עשנו ולו לבד אנחנו:

קהל עם מרעיתו וצאן ידו. נברך שמו כי לעולם חסדו:

חזן בצר לנו מאד נמצאת. כי דורשיך לא עזבת:

קהל ותמיד בפינו תהלתך. ומהללים לשם תפארתך:

חזן עד אתה בך ובכבודך. ומשרתיך אף עבדיך:

קהל אשר כבודך מלא כל הארץ. וכבודך על כל הארץ:

---

will ich denn, ich dein Knecht, erzählen wie ich's erfahre aus deinem Buche. Es ühmte meine Seele deiner Thaten Kraft, mein Inneres den Namen deiner eiligkeit.

preise dich in all meinem Thun, mit ganzem Herzen danke ich Gott; meine Kehle l deines Ruhmes, mein Mund deines Lobes voll.

mein Mund verkünde dein Lob, den ganzen Tag deinen Ruhm; sprechen will ich on deinen gewaltigen Thaten, unterhalten will ich von deinen Wunderdingen.

denken deiner Güte und Gerechtigkeit, deiner Gnad' und deiner Allmacht. Ich weiß s, daß du groß bist, über alle Götter hoch erhaben.

r Völker Götzen alle aber nichtig, stumm sind, in denen kein Geist ist. Thun doch sie in ihren Dienern nichts vergelten, warum thun diese ihnen Gutes beilegen? arum in Nöthen sie anbeten, sie hören ja nicht, können nicht nützen? — Suchen andächtig nach geistlosen Wesen — der Ewige aber nah ist dem Volke, das ihm naht.

er das All' schuf, ist unser Gott, er schuf uns, ihm allein gehören wir an — (in Volk seiner Weide, Schafe seiner Macht — seinen Namen preisen wir, ewig ist seine Güte.

enn wir in Noth sind, läßt du dich finden, die dich suchen, hast du nie verlassen. Drum ist stets dein Lob in unserem Munde, rühmend deiner Herrlichkeit Namen.

u bist Zeuge dir und deiner Ehre und deiner Diener, deine Knechte; deiner Majestät die ganze Erde voll. Deine Majestät verbreitet überall.

arum wählten unsere Ahnen dich, dir allein sie dienten, keinem Fremden neben dir

חז׳ וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ. לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:

קהל גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ. נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָּ:

חז׳ וְהִנֵּנוּ עַל יִחוּדְךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:

קהל בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:

חז׳ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עַל יִחוּדְךָ. עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:

קהל אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:

חז׳ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:

קהל אֵין קָצֶה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעוֹמֶק מִדּוֹתֶיךָ:

חז׳ אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

קהל אֵין צַד וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאוֹרֶךְ לֹא יַמְצִיעוּךָ:

חז׳ אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶךָ:

קהל אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:

חז׳ וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע:

קהל מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

לְיוֹם שְׁלִישִׁי בַּשָּׁבוּעַ

חז׳ אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצָרְתָּ:

קהל אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:

חז׳ אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:

קהל וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:

So auch wir, nur dich allein wir beten an, gleich wie der Sohn den Vater ehrt.
Wir berufen: deiner Einzigkeit Zeugen, Tag und Nacht mit Mund und Herz zu sein: du allein bist unser Gott!
Du unser Gott! deiner Einzigkeit sind wir Zeugen, deine Knechte, Ohne Anfang ist dein Erstsein, ohne End' und Ziel dein Letztsein.
Erster du und letzter, ohne Anfang und Ende, unerfaßlich dem Verstande. Deine Höh' hat keine Grenze, deiner Tiefe Maß keine Ende.
Kein Umfang, kein Winkel findet statt bei dir, d'rum was lebt, nie schaut es dich, keine Seite, keine Glieder dich beschränken, keine Breite, Länge, Tiefe dich umfassen.
Es trennet nichts dein Wesen nach Außen, nichts scheidet von Innen dich in Theile. Keine Weisheit kann dich kennen kein Erkenntniß dich erreichen.
Kein Wissen kann begreifen dich, kein Verstand, der da einsehe etwas nur von dir, und wie du seist, und wie du ohne Etwas das All' erschufst.

Dritter Tag.

Fürwahr! ich, ich weiß es, daß du, Gott Jakobs! das All' erschufst! daß du Schöpfer seist, selbst nicht erschaffen, du Former bist, selbst nicht geformt.
Daß du tödtest, Alles verwesen läßt, du in die Gruft senkst — du wieder emporhebst, gewiß die Todten einst erweckst, wie durch deine Profeten du verkündet.

חזן ולא תמות אל חי ולא מתה. מעולם ועד עולם אתה:
קהל משביר ומוליד ולא נולדת. מוחץ ורופא ולא חלית:
חזן מות ומדוה אין לפניך. תנומה ושנה אין לעיניך:
קהל הלא מקדם אל חי אתה. מאשר בך לא נשתנית:
חזן ועד העולם לא תשתנה. ומאלהותך לא תהגנה:
קהל חדש ונושן לא נמצאת. חדשת כל ולא חדשת:
חזן לא יחולו זקנה ובחרות. עליך גם שיבה ושחרות:
קהל ולא חלו בך שמחה ועצב. ודמיון ו נוצר וכל דבר קצ
חזן כי לא יסובב אותך גשם. אף לא תדמה אל כל גשם:
קהל כל היצורים גבול סבבתם. אל ראשיתם ולאחריתם:
חזן כי הברואים בגבול שמתם. ולימי צבאם גבול הקפתם:
קהל ולך אין גבול ולימיך. ולשנותיך ולעצמך:
חזן על כן אינך צריך לכל. ולידך ולחסדך צריכים הכל:
קהל הכל צריכים לצדקותיך. ואינך צריך לבריותיך:
חזן כי טרם כל יציר היית. לבדך מאומה לא נצרכת:
קהל ראשית ואחרית בידך ערוכים. אתה בם והם ברוחך שרוכי
חזן כל אשר היה בראשונה. ואשר יהיה באחרונה:
קהל כל היצורים וכל מעשיהם. וכל דבריהם ומחשבותיהנ
חזן מראש ועד סוף תדע כלם. ולא תשכח כי אתה אצלם:

---

blich du, lebendiger Gott, nie sterblich! von Ewigkeit zu Ewigkeiten du! Ent-
dest, lässest gebären, selbst ungeboren, verwundest, heilest, selbst nie erkrankt.
und Siechheit treffen dich nie, Schlummer und Schlaf sind deinen Augen fremd.
l du ja von jeher: lebend'ger Gott! was an dir ist ward nie verändert.
in Ewigkeit bleibst du unverändert, von deiner Göttlichkeit unverringert. Neu u.
rnd war und ist dein Dasein nicht, du das All' erneutest — doch du nicht neu.
angethan sind Alter oder Jugend dir, noch Greisesnam' und Jünglingszeit;
t kann bewegen dich Freud und Schmerz, Geschaffnen gleich, dem Endlichen
ch.
dich umgibt kein Leib, gleichst beseelten Wesen nie. Den Geschaffnen Allen stell-
du die Grenze ihres Anfangs, ihres Endes.
Erschaffnen machtest Grenzen du, ihrer Lebenszeit hast Schranken du gezogen;
dich gibt's keine Grenze, deine Tage, deine Jahre, deine Allkraft. —
n bedarfst du gar Keines, deiner Hand und deiner Gnad' bedarf Jedes; alle sie
ürfen deiner Milde, du bedarfst nicht deiner Schöpfungen.
och war ein Wesen, warst du allein — du bedurftest Nichts. Erst und Letzt in
er Hand gereihet, du in ihnen, sie in deinem Geist verschlungen.
was zuerst vorhanden war, und was zuletzt sein wird, alle Wesen, ihre Thaten
ihre Reden all' und Dichten —
Anfang bis End' ist dir bekannt, nichts vergißest du — da du bei ihnen bist.

תָּה בְרָאתָם וְלִבְּךָ עֲרַכְתָּם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
קהל הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:
ין חשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וָסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:
קהל אֵת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:
אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:
קהל כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:
שְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:
קהל אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל | לְבָבֵיהֶם:
א תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל־עֲצָתֶךָ:
קהל אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:
לֵם בֶּאֱמֶת כְּתֹם וּבְיוֹשֶׁר. מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹסֶר:
קהל מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכְבָּד:
אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכַל | לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:
קהל יְכֹלֶת יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֲחֵרָה:
דְּבַר סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:
שׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:
קהל וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעָךְ. דְּבַר סוֹד וָסֵתֶר לְהוֹדִיעָךְ:
מִמְּךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל | לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:
קהל ן

Hast du sie ja geschaffen, eingerichtet sie nach deinem Sinn, d'rum ist ihr Gang und Thun bekannt.

Sieh', kein Ding ist, das vor dir verhohlen wäre, denn vor dir liegt alle[s] ... ehrt. Finsterniß, nicht Zuflucht, noch Versteck, konn Flucht gewähren, kann ve[r]... sein:

Was du suchst, das find'st du gleich ohn' hinzuwenden dich nach ihnen, so ... denn du siehst wie Eins das All', thuest Alles ganz allein, ermüdest ni[cht] ... Anfang

Ueber Völker, über Menschen insgesammt — über Alles sprichst du au[f einen] Augenblick; hörst im Augenblick die Stimmen Aller, Geschrei, Geflüst[er,] Gebete. ... Deine

All' ihr Thun bemerkest du, erforsch'st im Augenblick die Herzen Aller. ... s dich, währt dein Sinnen, nicht lange weilt dein Rath; ... ifassen.

Bei deinem Rath ist auch dein Urtheil, das auf bestimmte Zeit du kund ... Theile. Wahrheit, voll und recht, nicht mehr, nicht minder.

Dir kann Nichts verloren gehen, kein Ding zu schwer sein dir, was du ... on dir, magst du auszuüben, Niemand wehrt Vollbringen dir.

Des Ewigen Macht ist eng vereint mit seinem Willen, indem er will, Verzug; Geheimes dir nicht unentzogen ist, was kommt, was wa[r,] vereinet dir. ... schöpfer

Denn von Ewigkeit bis Ewigkeit sie sind sammt in dir, in ihnen du; N... du. vertrauend deinen Thaten, deinen Dienern, deinen Engeln. ... erhebst

חן בלב כל נברא לא תמצא. מפינו עתק לא יצא׃
קהל באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה׃
חן באין לו רוחות ולא רוחות. אין לא שיחות בו מוכיחות׃
קהל למרחוק מי ישא רעו. ללא תחלה ולא סות להגיעו׃
חן אגודים אחודים תוך וסוף וראש. פה ולב אבלום מדרוש ומחרוש׃
קהל גבה ועמק נעוצים כסובב. חכם לב ונבון לא ילבב׃
חן סובב את הכל ומלא את כל. ובהיות הכל אתה בכל׃
קהל אין עליך ואין תחתיך. אין חוץ לך ואין בינותיך׃
חן אין מראה וגב ליחודך. ואין גוף לעצם יחודך׃
קהל ואין כתוך ממך נבדל. ואין מקום דק ממך נחדל׃
חן ואינך נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממך ונחדל׃
קהל מקרה ושנוי אין בך נמצא. ולא זמן ועדער ולא כל שמצה׃
חן כל זמן וכל עת אתה מכינם. אתה עורכם ואתה משנם׃
קהל כל מדע לא ישיג אותך. אין שכל אשר ימצא אותך׃
חן כמדתך חכמתך. כגדלתך תבונתך׃
קהל חכם אתה מאליך. חי מעצמך ואין כגילך׃
חן זולת חכמתך אין חכמה. בלתי בינתך אין בינה ומזמה׃
קהל חלקת בלב חכמים שכל. ורוחך תמלאם ודעתם תשכל׃

Du bedarfst nicht erst zu hören, was geheim ist, was verborgen, um es zu erfahren; denn dir ist offenbaret, was geheim, eh' dem Sinn' geschaffner Wesen sie entsteigen.
In des Erschaffnen Sinn bist du unerreichbar, drum entfahre unsrem Munde keine Frechheit Wo nicht Endlichkeit, nicht Theilbarkeit — da erspäht kein Sinn, vermag die Rede nichts.
Wo nicht Seiten, wo nicht Räume sind: wagt die Sprache keine Kunde. Jene Ferne wessen Sinn nimmt's auf zu erreichen, was kein Anfang, keine Ende hat?
Fest vereint sind: Mitte, Ende, Anfang — drum zähm' ich Mund und Herz, zu forschen, grübeln. Höhe, Tiefe, kreisen, fest gewunden, der Weisen Größe kann's nicht fassen.
Das All' umgibst du All' erfüllt, im Sein des All' — bist selbst im All'. Nichts ist über dir, nichts ist unter dir, nichts ist außer dir, nichts ist zwischen dir.
Keine Licht- und keine Rückenseite deinem Ein-, kein Körper deinem Einheitswesen Nichts in deinem Innern trennbar, nicht eine Stelle schwach und lösbar;
Von nichts entfernt und getrennt, keine Stelle leer, die du nicht füllest. Weder Zufall noch Veränderung treffen dich, nicht Zeit, Zerstörung, Mangel.
Zeit und Schicksal - du bestimmst sie, ordnest und veränderst; kein Wissen fasset dich begreifen dich kann kein Verstand.
Angemessen dir ist deine Weisheit, deiner Würde dein Verstand; deine Weisheit stammt aus dir, dein Leben bist du selbst, es gleicht dir nichts.
Ohne deine Weisheit gibts keine Weisheit, ohne dein Verstand nicht Verstand noch Klugheit Du hast zugetheilt Verstand dem Herz der Weisen, mit deinem Geist erhältst du sie, verständigst ihre Einsicht.

חזן מִבַּלְעָדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:

קהל אֵין ׀ נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ.

חזן כָּל יְקָר וְכָל טוֹב מִיָּדֶךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:

קהל אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ:

חזן אֵין עוֹד זוּלַת הֱוָיָתֶךָ. חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

קהל וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ:

חזן לֹא לְחָצוּךָ וְלֹא הִטּוּךָ. יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מִעֲטוּךָ:

קהל בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל ׀ לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ:

חזן בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמָּיִם:

קהל לֹא קֵרְבוּךָ וְלֹא רִחֲקוּךָ. כִּי כָל קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ:

חזן זֶרֶם ׀ מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יֶהְדְּפֶךָ:

קהל אַף כָּל טִנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ:

חזן לַהֲוָיָתְךָ אֵין חֶסְרוֹן. וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:

קהל כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. הֶסֵּר וְעֹדֶף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:

חזן וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:

קהל הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן ׀ נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הַעִידוֹתָ:

חזן שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:

קהל שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתֹקֶף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

Ohne deine Kraft ist keine Stärke, ohne deine Macht ist keine Hülfe. Ehrenwerth ist keiner, nur wenn du ihn ehrst; keiner groß, nur wenn du ihn groß machst;

Jede Würde, jedes Gute kommt aus deiner Hand, dem Gnade du erzeugen willst — Unergründlich deine Größe, unaussprechlich dein Verstand. —

Keine Dauer, denn dein Dasein ewiglebend! allvermögend! nichts ist außer dir. Vor dem All bist du das All gewesen, und als das All entstand, erfülltest du das Ganze.

Nicht konnten drängen dich, bestimmen dich deine Weltgeschöpfe, noch entkräften dich. Indem du Alles schufst, nicht wardst du abgeschieden, aus deiner Werke Mitte wardst du nicht ausgeschlossen.

Indem du schufst die Himmel, die Erd' und das Wasser — konnten sie nicht nähern dich, noch ferner dich, ja, alle Scheidewände theilen dich nicht ab.

Wasserströmme überschwemmen dich nicht; starke Winde stoßen dich nicht; auch der Erde Schlämme schlämmen dich nicht; verzehrend Feuer! Feuer versehrt dich nicht.

An deinem Dasein find't kein Mangel statt, an deiner Einheit kein Ueberfluß; wie du warest, wirst du ewig bleiben, Mangel, Ueberfluß in dir nie sein werden.

Dein Name zeuge dir: du warst, du bist, wirst sein! im All' du ewig währest! So wardst du anerkannt, wir bezeugen dir, und so hast selbst gelehret du:

Daß du es selbst, im All', du seist, daß dein das All' von dir das All'! Die Namen deiner Majestät — sie sagens laut und zeugen deiner mächt'gen Majestät, für dich sie zeugen.

ליום חמישי בשבוע

חז מי כמוך דעה מורה. ניב שפתים אתה בורא:

קהל מחשבותיך עמקו ורמו. ושנותיך לא יתמו:

חז לא למדוך חכמתך. ולא הבינוך תבונתך:

קהל לא קבלת מלכותך. ולא ירשת ממשלתך:

חז לעולם יהי לך לבדך. ולא לאחרים כבוד הודך:

קהל ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתך לפסילים וזרים:

חז וכבוד וגם כל יקר מאתך. וכבודך לא לזרים אתך:

קהל אתה תעיד ביחודך. ותורתך ועבדיך:

חז אלהינו על יחודך. אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:

קהל לפניך לא אל הקדימך. ובמלאכתך אין זר עמך:

חז לא נועצת ולא למדת. בחדשך בריאות כי נבונות:

קהל ממעמקי מחשבותיך. ומלבך כל פעולותיך:

חז קצות דרכיך הלא הכרנו. וממעשיך הן ידענו:

קהל שאתה אל כל יצרת. לבדך מאומה לא נגרעת:

חז לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:

קהל כי היית לפני הכל. ואז באין כל | לא נצרכת כל:

חז כי מאהבתך עבדיך. כל בראת לכבודך:

קהל לא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:

Fünfter Tag.

Wer wie du, Erkenntniß lehrt? der Lippen Rede du erschufst. Deine Gedanken sind so tief und so erhoben deine Jahre unvergänglich.

Niemand lehrte Weisheit dich, Niemand brachte dir Vernunft bei, dein Reich du nicht erhalten hast, deine Herrschaft nicht ererbt.

Ewig bleibet dir allein, nicht Andern, deines Glanzes Ehre, mit fremden Göttern du nicht theilest deinen Ruhm, mit Götzerbildern.

Ehr' und Würde gehen von dir aus, deine Ehre theilest du mit Fremden nicht. Du bezeugest deine Einheit, deine Lehre, deine Knechte auch;

Gott, auf deine Einheit bist treuer Zeuge du, und auch wir deine Knechte. Vor dir kein göttlich Wesen je vorhanden war, bei deinem Werke war kein Fremder neben dir.

Nicht wurdest du berathen, noch belehrt als du zu schaffen begonnen, denn Vernunft in deiner Gedanken Tiefe ist gegründet, aus deinem Sinne deine Werke alle sind.

Erkennen wir zum Theile deine Wege nur, so wissen wir aus deinen Thaten doch, daß Alles du geschaffen. Gott, allein, und nichts dabei gefehlet dir;

Und auszuführen deine Werke du nicht wardst genöthget, auch der Hülfe du nicht brauchtest, denn du bist vor dem All gewesen, konntest also, da nichts vorhanden, Keines nöthig haben.

Die Liebe war's zu deinen Knechten, daß du das All zur Ehre dir erschufst. Nicht wurde je gehört, behauptet, je bemerkt, gesehen,

חזן וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

קהל וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קהל אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִּמְלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶךָ:

חזן אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:

קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:

חזן אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

קהל אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:

חזן מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:

קהל אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:

חזן אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:

קהל כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:

חזן אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ:

קהל אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:

חזן אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:

קהל אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:

חזן אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינוּת כַּחֲנִינוּתֶךָ:

קהל אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶיךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

חזן כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִים וּמְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים:

Noch bekannt: ein Gott wär' außer dir, nicht Deinesgleichen oder Jemand sonst, und niemals wird ein Gott nach dir sein, Erster, Letzter · Gott Israels!

Gelobt du, der Einige und Einzige, Gott ist einig, einig sein Name Wer könnte vollführen wohl, wie du gewirkt, wie deine Thaten, deine Wunder?

Kein Bild, das du nicht hast gebildet, kein Geschöpf, das du nicht hast geschaffen. Was du begehrest, thuest du im All, denn du bist über's All erhaben

Nichts wie du, und nichts ist außer dir, kein göttlich Wesen nur denn du. Du der Gott, der Wunder thut, nichts ist dir unmöglich

Wer wie du, im Lobe furchtbar? du allein bist's, Gott, der Großes thut. Keine Zeichen wie die deinen, keine Wunder wie die deinen;

Keine Weisheit wie die deine, keine Größe wie die deine, denn allzu tief sind deine Gedanken, erhaben deine Handlungsweise!

Keine Hoheit gleicht der deinen, keine Milde gleicht der deinen, keine Heiligkeit der deinen gleicht, keine Traulichkeit der deinen gleicht.

Keine Güte gleicht der deinen, keine Hülfe wie die deine; keine Macht der deinen gleicht, keine Stimme gleicht deiner Donnerkraft.

Kein Erbarmen gleicht dem deinen, keine Gunst der deinen gleicht; keine Göttlichkeit der deinen gleicht, keiner Wunder thut, wie deines Ruhmes Name.

Deine Namen sind die Kräfte, die bereit sind — der Bedrängten du gedenkest, — Wunder schnell zu thun Sterndeuter, Zaubrer bezwingen dich nicht, Beschwörung und Kunst besiegen dich nicht.

קהל ואשף וחרטים לא ילחציוך. יכל שם ולהם לא ינצחוך:

חזן לא ינצחוך כל החכמים. כל הקוסמים והחרטומים:

קהל אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:

חזן להשיב לאחור מזמותך. להפר עצת סוד גזרתך:

קהל מרצונך לא יעבירוך. לא ימהרוך ולא יאחרוך:

חזן עצתך תפר עצת כל יועצים. ועזך מחליש לב אמיצים:

קהל אתה מצוה ופחדך משוה. ואין עליך פקיד מצוה:

חזן אתה כקוה ואינך מקוה. לך כל מקוה נפש תרוה:

קהל וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בך אין דמיונם:

חזן לא מחשבותם | מחשבותיך. כי אין בורא זולתך:

קהל ואין דמיון | נפלא אלהינו. ואין חקר נשגב אדוננו:

חזן סתור מכל סתור. ועמוס מכל עמוס ומכל כמוס:

קהל דק מכל דק וצפון מכל. צפון ויכל מכל יכל:

חזן נשגב מכל נשגב. ונעלם מכל נעלם ושמו לעולם:

קהל גבוה מכל גבוה. ועליון מכל עליון ומכל חביון:

חזן חבוי ועמוק מכל עמוק. לב כל דעת עליו חמוק:

קהל שאין שכל ומדע וחכמה. יכולים להשוות לו כל מאומה:

חזן לא משיגים לו איך וכמה. לא מוצאים לו דבר דומה:

קהל מקרה וערער ושנוי וטפל. וחבר ומסמך אור וגם אפל:

Dich besiegen alle Weisen nicht, alle Zaubrer und Künstler; **du führst rückwärts** di. Weisen, nicht können Kluge und Zaubrer gegen dich an.

Zu wenden rückwärts deine Pläne, zu zerstören deinen Urtheils-Schluß; von deinem Willen bringen sie dich nicht ab, eilen dich nicht, halten dich nicht auf.

Dein Entschluß zerstört den Rath der Räthe alle, deine Macht hingegen schwächt den Muth der Starken. Du gebietest und dein Befehl bestimmt; nicht über dich gebietet ein Befehl.

Du die Hoffnung, — Selbst hoffst du nicht — an die sich jede Seele hoffend labt, und alle die Geschöpfe bei ihrem Thun; doch alles Edle, das dir inwohnt, ahnen sie nicht — ;

Ihre Gedanken sind nicht deine Gedanken — denn sonder dir kein Schöpfer ist. Nicht wunderlich Gebild ist unser Gott, nicht ein erhabenes Gedankenbild unser Herr.

Er ist das geheimste Geheimniß! dunkler als alles Dunkel, als alles Verborgene; des Zarten zartste, des Seltenen seltenste, Mächt'gen mächtigste.

Des Erhab'nen erhabenste, des Unbekannten unbekannteste, — unbegreifbar sein Name; des Hohen höchstes, des Obern oberstes; mehr als alles Verhüllte verhüllt, tiefer als alles Tiefe, — der durchdringendste Verstand wird irre drob

Denn keine Klugheit, Einsicht, Weisheit können ihm Etwas ähnlichen, begreifen nicht an ihm: wie, wie viel, — finden Nichts was ihm gliche: Zufall, Ungefähr, Veränderliches, Beisatz, Zusatz, Stützpunkt, Helle, Dunkelheit;

חזן וְלֹא מוּצָאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֶׁבַע:

קהל לָכֵן נְבוּכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:

חזן וְכֹל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוֹרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁעוּרִים:

קהל מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:

חזן בְּכָל שִׂכְלֵנוּ הִפַּשְׂנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:

קהל לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעֲנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:

חזן שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוּכָל וְחָכָם וּמְיֻחָד:

קהל כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֶם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:

חזן בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכֹל:

קהל כַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:

חזן בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:

קהל כַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:

חזן וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרֵנוּ:

קהל לְמַמָּשׁ וְגֶדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטָפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:

חזן וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכֹל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:

קהל כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים. וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:

חזן וְשֶׁבַע כַּמִּיּוֹת וְשֵׁשֶׁת נִדּוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:

קהל הֵן בְּבוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יָחַד:

F·den nicht an ihm: Schein, Farbe, nichts Natürliches von den sechs und sieben (Schöpfungstage.) Drob verwirren alle Gedanken, schwinden alle die Berechnungen

Alles Sinnen, alles Nachdenken ermüdet, ihm ein Verhältniß beizulegen, zu ermessen, zu begränzen ihn, zu beschreiben, zu bezeichnen ihn.

Suchten wir mit unserm ganzen Verstande ihn, mit unsrer Kenntniß: was er sei, zu finden, wir fänden ihn nicht, wir kennten ihn nicht —; aus seinen Werken nur erkennen wir:

daß er allein der Schöpfer, einig, lebend, allvermögend, weise, einzig sei; daß er vor dem All' vorhanden war, drum Er: „Gott der Vorzeit“ wird genannt.

Weil er ohne Etwas Alles hat gemacht, wissen wir, daß er alles vermag; weil in seinen Werken allen Weisheit ist, wissen wir, daß er mit Vernunft sie gemacht.

Weil täglich er alle sie erneut, wissen wir, daß er der Gott der Welten ist; weil er vor allen ihnen war, wissen wir, daß er ewig und immer lebt.

Wir dürfen nicht grübeln über unsern Schöpfer, in unsern Herzen, unsern Reden, mit dem Fühlbaren, dem Körperlichen ihn ermessen, mit Eigenschaft und Gestalt ihn vorstellen.

Nicht erachten ihn als Stamm, Grund, Gattung, Kraft und Abgemessenes sonst unter sichtbaren, begreifbaren, erkennbaren Dingen (von zehn Inbegriffen.

Sieben Größen, sechs Verwandlungen, drei Spruch-, Zeit- und Maßbestimmungen); sieh, am Schöpfer auch nicht eines ist, sondern er sie allesammt geschaffen hat.

Alle sie veralten, wechseln, vergehen, schwinden hin; du hingegen bleibst, überdauerst sie alle ' ': lebst, dauerst ewiglich

חז כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסֻפוּ:

קהל וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום השבת

חז אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:

קהל וְעַל כָּל פֹּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:

חז בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

קהל כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

חז וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:

קהל עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתְךָ בָהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:

חז בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:

קהל נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלְךָ:

חז וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:

קהל יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:

חז תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וְכֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:

קהל תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל | לְאֻמִּים:

חז בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:

קהל וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:

חז בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:

קהל וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים. צֵדָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:

Sabbath.

Einst, den siebenten Tag du ruhtest, den Sabbath drum segnetest: Da war die ganze Schöpfung des Lobes voll, drob deine Frommen alle Zeit dich loben.

Gelobt sei Gott, der alle sie erschaffen, des Lebens Gott, der König der Welt. Ewigkeit waltet über deine Knechte, deines Erbarmens, deiner Gnade Menge.

In Mizrajim begannst du, zu zeigen deine Erhabenheit über alle Götter, denn du übtest an ihnen und an ihren Göttern große Strafgerichte.

Als das Binsenmeer du gespaltet, sahen sie drin' allmächt'ge Hand und fürchteten. Dein Volk du führtest — daß es dir bringe Ruf und Ruhm, daß es zeige deine Größe —,

Sprachst mit ihnen vom Himmel herab — Wetterwolken sich ergossen — ließest reisen sie in Wüstenei in ödem Land, ein Wand'rer nie betrat.

Himmelsspeise gabst du ihnen, Fleisch, des Bodens Frucht, aus Felsen Wasser floß; Völker triebst du weg, Nationen viele, deren Land und Gut sie erben sollten:

Auf daß sie Gesetz und Lehre halten, des Ew'gen Sprüche, reine Sprüche! auf fetter Weide wonniglich, bei Oelströmen aus hartem Kiesel.

Als Ruhe sie erlangt, erbauten sie deine heil'ge Stadt, verherrlichten dein heil'ges Haus; „Hier!“ sprachst du, „will ich wohnen auf ew'ge Zeiten, segnen ihre Kost.“

חזן כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:

קהל וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:

חזן בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:

קהל הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:

חזן יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:

קהל אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב. וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵטִיב:

חזן יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:

קהל וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:

חזן זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:

קהל וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

חזן וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ:

קהל בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בִרְכָתְךָ סֶּלָה:

חזן וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

קהל וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:

חזן וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי. וַאֲבָרְכֶנָּה כָּל יְמֵי צְבָאִי:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן

Dort brachten, frommen Sinnes, Opfer, deine Priester weihevoll, sangen Hymnen die Leviten, tönten Lob und Posaunenschall,

Und Israel, die Gottesfürchtigen, deinen Namen ehrend priesen. O, wie gütig du den Eltern warst! sei gütig auch den Kindern.

Ew'ger! freu dich unser, wie einst der Eltern dich gefreut hast, sei gütig mehr und mehr mit uns, daß wir immer dich deiner Gnade wegen preisen.

Erbaue, Ew'ger, deine Stadt recht bald, die deinen Namen führet, laß Davids Heil in ihr erblühn, deinen Thron in ihr erstehn!

Daß fromme Opfer wir dann bringen, Speiseopfer wie zuvor, gefällig dir, mit deines Antlitzes Licht den Segen deinem Volke leihst, die deinen Willen gern erfüllen wollen.

Gefall' es dir nach unserm Wunsch zu thun! Schau hier dein Volk wir alle, die du zum Eigenthum erkoren dir, und dein gesegnet Volk ist:

Daß immer wir deinen Ruhm verkünden, preisen deinen Ehrennamen; Segen deinem Volke werde — wen du segnest, der ist gesegnet. —

Der ich rühme meinen Schöpfer lebenslang, bete an so lang mir Frist gegeben hier

So sei gelobt des Ew'gen Namen ewig, von Ewigkeit zu Ewigkeit.

הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:
קהל נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:
חזן מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:
קהל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:
קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:
קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:
חזן הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:
קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:
קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:
קהל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

Hochgesang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang, denn nach dir meine Seele schmachtet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schatten, zu erfahren deines Rathes Tiefe.

Wenn von deiner Majestät ich rede, schlägt mein Herz deiner Liebe hoch empor. So will ich preisend von dir reden, Liebesgesang deinem Namen weihn.

Deinen Ruhm verkünden soll ich — hab' dich ja nie geseh'n! vergleichen, benennen dich — und kenne dich doch nicht! Durch deine Profeten, im Rathe deiner Knechte hast du deiner Hoheit Pracht vergleichend dargestellt.

Deine Würde, deine Macht, bezeichneten sie nach deiner Werke Größe, verglichen dich, doch nie dein Wesen selbst, sie stellten dich nach deinen Thaten dar,

Bildeten dich in vielen Erscheinungen, doch in allen Darstellungen als den Einen. Du erscheinest, bald ein Greis, bald ein Jüngling, des Hauptes Haar grau und schwarz;

Greis im Gerichte, Jüngling, im Kampfe, als Krieger mächtig kämpfend; mit Siegeshelm das Haupt geziert, die Rechte Sieg verschafft.

Mit mildem Thau das Haupt bedeckt, die Locken voll nächtlicher Tropfen — will er an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt, mir köstlich Schmuck und Krone sein; —

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

חזן סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ

חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

Diadem, glänzend schön sein Haupt, des heil'gen Namens Majestät vor der Stirne prangt die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht sein Volk ihm krönend windet,

Gewunden jugendlich ums Haupt, gekräuselt in schwarzen Locken. Der heil'ge Tempel seines Ruhmes Krone, über alle seine Freude reicht,

Sein Liebling, Krone er in seiner Hand, königlicher Bund, Kleinod — von den Treuen aufgesetzt, geschmückt, von seinen Werthen verehrt —

Seine Zierde ich bin, meine Zierde er ist, der nah mir ist, wenn ich ihn anbete. Einst glühend roth in Purpur-Gewand kommt er von Edom, wie Keltertreter.

Im Tefillin-Bande ließ er schauen seinen Frommen des Ew'gen Gestalt vor Augen; die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt er, der im Ruhme wohnt, sich ihrer rühmend.

Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn der Welt; bedenk' das Volk, das dich sucht. Nimm auf meiner Lieder Töne, wohlgefällig an mein Lobgesang.

Es sei mein Lobspruch Krone deinem Haupte, mein Gebet wie Opferduft gefällig; es gefalle dir des Armen Lied, wie jene Opferlieder dir gefielen.

Es steige mein Lob empor zum Schöpfer, Regierer, Erhalter, dem Vollkommensten. Wende dich beifällig meinem Lobe zu, nimm ihn auf wie Opfergewürz.

Möchte lieb dir sein meine Rede! ach, meine Seele schmachtet nach dir.

